Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

EKİM-KASIM
1985
Sayı: 69
3 DM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

ÇANLAR KİMİN İÇİN ÇALIYOR!

Türkiye devrimi dalgalar halinde ilerliyor.

Devrimci dalgadaki her yeni kabarış, kısmi durgunluk ve geri çekilişlere rağmen, bir önceki devrimci kabarışı fersah fersah geride bırakıyor. Gerek devrim, gerekse karşı-devrim kampında bir dizi yeni çalkantılara, bir dizi yeni saflaşmalara, bir dizi yeni gelişme ve değişmelere yol açıyor. Her seferinde de, karşı-devrimi kaçınılmaz çöküşe, devrimi ise kesin zaferi doğru bir adım daha yakınlaştırıyor.

Ülkemizdeki ve dünyamızdaki bir dizi gelişme ve değişmelere paralel olarak, 1960 sonrası dönemde hızlı bir kabarış içine giren ve şanlı 15/16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi ile doruk noktasına varan devrimci dalga; emperyalizme göbeğinden bağımlı bu köhne düzeni temelden sarsmakta, emperyalistlerin ve yeminli uşaklarının uykularını kaçırmakta gecikmedi.

Emperyalistlerin ve uşaklerının ancak 12 Mart açık faşizmini tezgahlayarak kırmayı ve geçici bir süre için de olsa geriletmeyi başarabildikleri bu devrimci kabarış, her şeye rağmen yine de kaçınılmaz biçimde, gerek devrim gerekse karşı-devrim kampı açısından, bir dizi önemli gelişme ve değişmeleri de birlikte getirdi.

Faşist komprador patron-ağa devletinin, onun belkemiğini oluşturan faşist Türk ordusunun, onun yüzündeki maskeyi oluşturan kaba ve uydurma parlamentonun ve hakim sınıf sözcüsü çeşitli faşist partilerin teşhir ve tecritini alabildiğine hızlandırdı. Halka ve devrime karşı aralarında sağladıkları geçici birlik ve uzlaşmalara rağmen, gerek esas olarak farklı emperyalist güçlere, gerekse esas olarak aynı emperyalist güce bağımlı çeşitli hakim sınıf klikleri arasındaki çelişki ve dalaşmalara iyice su yüzüne çıkardı ve daha da keskinleştirdi. Faşist komprador patron-ağa devletini eskisinden çok daha ağır ekonomik ve siyasi bunalımlara gebe bıraktı.

Diğer yandan ülkemizdeki devrimci mücadeleyi daha ileri boyutlara sıçratacak elverişli koşulları hazırladı. Devrimci dalganın gerek kabarış, gerekse 12 Mart dönemindeki kısa süreli durgunluk ve geri çekiliş dönemi içerisinde edinilen çok yönlü sınıf mücadelesi deney ve tecrübesi, işçilerimizin, köylülerimizin, gençliğimizin bilincinde önemli sıçramalar yarattı. Sınıf mücadelesi daha keskin biçimlere, silahlı mücadele biçimlerine bürünmeye başladı.Kızgınlaşan sınıf mücadelesi ateşi ve ortaya çıkan yeni şartlar; ülkemiz devrimci hareketini önemli ölçüde çemberi içinde tutan ve yığınların devrimci enerjisini pasifize etmeye çalışan orta burjuva reformist, revizyonist, parlamentarist ve darbeci akımlar ile; bir avuç seçkin aydına dayanarak devrim yapmayı hayal eden küçük burjuva bireyci akımlara ağır bir darbe indirdi. En zor şartlarda dahi mücadeleyi kesintisiz biçimde sürdürmenin, ancak gerçekten devrimci bir örgütlenmeyle, kanun dışı bir temel atarak ve çalışmaları bu temel üzerinde inşa ederek mümkün olabileceğini açık biçimde gösterdi. Her türden kof,

TKP/M-L MK-SB'NİN

HER MİLLİYETTEN İŞÇİLERE, EMEKÇİLERE, DEVRİMCİLERE VE TÜM YOLDAŞLARA

ÇAĞRISI

★ *PERU KOMÜNİST PARTİSİ ÖNDERLİĞİNDE YÜKSELEN HALK SAVAŞINI DESTEKLEYİN!*
★ *DEVRİMCİ ENTERNASYONALİST HAREKETİN ULUSLARARASI PLÂNDA BAŞLATTIĞI KAMPANYAYA AKTİF OLARAK KATILIN!*
★ *AYNI AMAÇLAR UĞRUNA MÜCADELE EDEN PARTİMİZ TKP/M-L'NİN SAF LARINDA ÖRGÜTLENİN, MÜCADELESİNİ BÜTÜN GÜCÜNÜZLE DESTEKLEYİN!*

Peru Komünist Partisi önderliğinde ve şanlı halk savaşı yolunda ilerleyen Peru devriminin kazanımlarının, proleter dünya devriminin gerçek kazanımları olduğunun bilinciyle;

—Emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının Peru'da yükselen halk savaşını boğma çabalarını,

—Karşı-devrimci Peru hükümetlerinin yiğit Peru halkı üzerinde estirdiği vahşi terör ve katliamları,

—Emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının Peru Komünist Partisi ve mücadelesi hakkında yaydığı her türlü yalan, demagojiyi ve sahtekârlıkları nefretle lanetliyor,

—Ve yiğit Peru halkının Peru Komünist Partisi önderliğindeki şanlı halk savaşını bütün gücümüzle destekliyoruz!

★ **YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!**

amatör, ilkel, reformist, revizyonist ve küçük burjuva bireyci örgütlenmeleri hallaç pamuğu gibi savurup attı.

En önemlisi de; "Kahraman işçi sınıfımızın, fedakar köylülerimizin ve yiğit gençliğimizin çığ gibi yükselen mücadelesi, hızla yayılan Marksist-Leninist eserler, Çin'de başkan Mao'nun önderliğinde yer alan Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin dünyayı sarsan etkileri, bütün bunlar, ülkemizin toprağında yığınların mücadelesine önderlik edecek genç bir komünist hareketin fışkırmasına elverişli ortamı hazırladı. Zira büyük bir kin ve öfkeyle ayağa kalkıp silaha sarılmaya başlayan yığınların şiddetle ihtiyaç duyduğu şey; kendilerine önderlik edecek, güven verecek, kararlı, enerjik, akıllı, ne yaptığını bilen ve tuttuğunu koparan bir komünist önderlikten başka bir şey değildi.

Partimizin 1972 Nisan sonlarında sınıf mücadelesi arenasına doğuşu ülkemiz devrim tarihinde çığır açan bir olay oldu ve tarihin gidişatını temelden değiştirdi. O, kahraman işçi sınıfımızın, fedakar köylülerimizin, yiğit gençliğimizin, kısacası tüm emekçi halkımızın gerçek çıkar özlemlerinin en bilinçli ve özlü ifadesiydi.

12 Mart faşizmi dönemindeki kısa süreli geri çekiliş ve durgunluğun hemen akabinde, 1974'lerden itibaren devrimci dalga yeniden hızla yükselmeye başladı. Devrimci mücadele sadece başladığı yerde kalmadı, yeni yeni alanlara yayılmakta, toplumun çeşitli katmanlarını hızla harekete geçirmekte gecikmedi. 1970 öncesi devrimci kabarışı fersah fersah geride bıraktı. Hakim sınıfları acz içine düşürdü. Bunalımdan bunalıma sürükledi. Kısacası sınıf mücadelesi adeta bendinden boşanmış bir sel gibiydi.

İşte tam da bu noktada partimizin üzerine düşen komünist önderlik rolünü gereği gibi oynayabilmesinin, yığınların önüne geçip onların devrimci enerjisini doğru hedeflere kanalize etmesinin hayati bir önemi vardı. Yığınların hızla gelişen ve yayılan kendiliğindenci mücadelesi, biz komünistlerden son derece yüksek bir bilinçliliği ve örgütlülüğü gerektiriyor. Lakin partimiz bu konuda üzerine düşen tarihi rolü gereği gibi oynayamadı. Hem teorisiyle hem de pratiğiyle, hızla ve kesintisiz biçimde gelişen ve yayılan yığın mücadelesinin önemli ölçüde gerisinde kaldı. 12 Mart döneminde aldığı yenilgiden gereken dersleri sağlıklı biçimde çıkaramadı. Bu yenilginin yaralarını süratle saramadı. En önemlisi de, İ.Kaypakkaya yoldaşın yarattığı tayin edici merkezi önderlik boşluğunu layıkıyla dolduramadı. İçerden ve dışardan ağır saldırılara uğramaya devam etti. Değişen şartlara bağlı olarak bukelamun gibi yeniden kılık değiştirmekte ve selin önünde kütük kapmakta gecikmeyen orta burjuva reformist, revizyonist, pasifist, küçük burjuva sağ ve sol oportünist, ve 'halkçı', 'solcu', devrimci', 'sosyalist', 'komünist' maskeli karşı-devrimci akımların maskesini düşürüp, onları halk içinde teşhir ve tecrit edip, devrimci kadroları saflarında, geniş yığınları kanadları altında toparlamada fazla başarılı olamadı. Partimizin genel M-L hattına ve tüm çabalarına rağmen üzerine düşen komünist önderlik rolünü gereği gibi oynamayı başaramadığı böyle bir ortamda, yerden mantar biter gibi yeni yeni akımlar türedi. Bunların sayısı düzineleri buldu. Sırtına küfeyi takan habire doldurup durdu. Devrim isteğiyle ayağa kalkan kadroların, yığınların enerjisi adeta bozuk para gibi yanlış ve çıkmaz yollarda heba edildi.

1960-70 devrimci kabarışını ancak 12 Mart açık faşizmiyle kırmayı ve geçici de olsa geri itmeyi başaran emperyalistler ve yeminli uşakları; 1974-80 devrimci kabarışını bu kez ancak 12 Mart faşizmini fersah fersah geride bırakan 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünü tezgâhlayarak kırmayı ve geçici olarak geriye itmeyi başarabildiler.

Lakin 1974-80 devrimci kabarışı ve onu takip eden 12 Eylül geri çekilişi ve durgunluk dönemi de, gerek karşı-devrim gerekse devrim kampı açısından bir dizi yeni gelişme ve değişmeleri birlikte getirdi.

Hakim sınıf k likleri arasındaki çelişkileri daha da derinleştirdi ve hakim sınıfları, eskisinden çok daha büyük ve derin yeni ekonomik-siyasi bunalımlara gebe bıraktı. Faşist Türk devletinin ve ordusunun ipliğini iyice pazara çıkardı. Diğer yandan ülkemizdeki devrimci mücadeleyi çok daha ileri boyutlara sıçratacak elverişli koşulları hazırladı. Gerek devrimci kadroların, gerekse yığınların bilincinde önemli sıçramalar yarattı ve büyük bir tecrübe birikimi sağladı. Her türden küçük burjuva sağ ve 'sol' oportünist, her türden orta burjuva reformist, revizyonist, darbeci, parlamentarist, pasifist, her türden 'devrimci', 'sosyalist', 'komünist' maskeli faşist ve sosyal faşist akımlara yeniden ağır darbeler indirdi. Her türden ilkel, amatör, maceracı, reformist ve revizyonist örgütlenmeleri, kısa süre içinde kâğıttan şatolar gibi yerle bir etti. Kalıcılığı ve sürekliliği sağlanmış bir komünist önderliğin yığınların mücadelesi açısından taşıdığı hayati rolü, bir kez daha en bariz biçimde gözler önüne serdi. Dahası ortaya koyduğu zengin ve çok yönlü sınıf mücadelesi deney ve tecrübesiyle, partimizin ileriye doğru büyük bir sıçrama yaparak, üzerine düşen tayinedici komünist önderlik layıkıyla yerine getirebilmesinin de elverişli koşullarını hazırladı. Evvet, partimiz bu kez de ağır bir yenilgi almaktan kurtulamadı. Lakin bu yenilgimiz de, bizi şekillendiren genel çizgimizin yanlışlığından kaynaklanan bir yenilgi değildi. Zira bizi şekillendiren ideolojik-siyasi-örgütsel çizgimizin doğruluğu, sosyal pratiğin denektaşında bu kez de en açık biçimde doğrulandı. Bizim başarısızlık, kayıp ve yenilgilerimiz, İ.Kaypakkaya yoldaş tarafından ortaya konulan genel hattımızın yanlışlığından değil, bu genel hattı derinden kavrayıp onu yaratıcı bir tarzda değişen somut dünya ve ülke şartlarına gereği gibi uygulayamamamızdan kaynaklanmaktaydı. Bu gerçeği gereği gibi görebilecek, çizgimize derinliğine vakıf olup onu yaratıcı bir tarzda değişen ülke ve dünya şartlarına uygulayabilecek bir zihinsel gelişim düzeyine ulaşmak, partimize İ.Kaypakkaya yoldaşın kaybından bu yana geçen koskocaman bir 13 seneye mal oldu.

Devrimci dalganın 12 Eylül faşizmi döneminde içine girdiği geri çekiliş ve durgunluk, şimdi adım adım yerini yeni ve eskilerini fersah fersah geride bırakacak çok daha güçlü bir devrimci kabarışa bırakıyor. Şiddetli bir deprem misali toplumumuzu derinden sarsması kaçınılmaz olan bu yeni devrimci kabarış, gerek devrim gerekse karşı-devrim kampı açısından muhtemel etkilerini daha şimdiden için için hissettirmeye başlamıştır.

Cunta kliğinin 6 Kasım seçim aldatmacasıyla kotarıp piyasaya sürdüğü "demokrasiye geçiş" oyunu daha şimdiden tam bir komediye dönüşmüştür. Özal hükümetinin ipliği çok kısa süre içinde pazara çıkmakta gecikmemiştir. Yamalıbohça durumundaki ANAP içindeki klik çatışmalarının ve bunalımların ardı arkası kesilmiyor. Cuntanın icazetli paravan partilerinden asıl evlat MDP ile diğer üvey evlat HP, yeni 'başkan'lar seçerek yaptıkları kan değişimiyle durduramadıkları kaçınılmaz tükeniş ve iflastan DYP ve SODEP gibi diğer hakim sınıf partilerine yamanarak kurtulmaya çalışıyorlar. Hakim sınıf klikleri, bir yandan birbirlerinin gözünü oymaya çalışırlarken, diğer yandan gelişen devrimci dalgayı kırma ve yığınların düzen aleyhtarı kin ve hoşnutsuzluğunu kendi potalarına kanalize edip, birbirlerine karşı kaldıraç olarak kullanmanın 'ince' hesaplarını yapıyorlar. Lakin yeni devrimci kabarıştan duydukları derin korkuyu her fırsatta açığa vurmaktan da kendilerini alamıyorlar. Fanatik ırkçı faşist MHP kliği üzerine düşen **sivil faşist dalga kırıcı** rolünü yeniden sahnelemek için harıl harıl hazırlanıyor. Kitlelerin düzey alehtarı büyük tepki ve hoşnutsuzluğunu kullanmak ve kendi potasına kanalize etmek isteyen fanatik dinci yobazlar atağa kalkmış durumda. Yeni dönemin 'demokrasi havarileri'nden HP ile SODEP sözümona 'yeni' bir parti çatısı altında birleşerek, yığınları kendi kuyrukларına takmak istiyorlar. 12 Mart sonrasının sahte reformist dalga kırıcılığının 1 no'lu elebaşısı Ecevit faşistti, aynı dalga kırıcı rolünü değişen şartlara bağlı olarak bugün çok daha ince biçimde oynamanın hesap ve hazırlıkları içerisindedir. Tescilli faşist Demirel, 'kırk yıllık demokrat' palavralarıyla allanıp pullanıp yeniden piyasaya sürülmek isteniyor. RSE uşağı sosyal faşistler,

baş uşak sahte T'K'P önderliğinde, 'sol birlik' vb. maskeler altında kümelenerek, devrimci hareketin döküntülerini toparlamaya, tabanlarına kuvvet şırınga ederek ömürlerini uzatmaya ve günümüzün 'kuvay-i milliyecileri' rolündeki Demirel'lerin dahi kanatları altına girerek, 'ulusal direniş cepheleri' ve 'hükümetleri' kotarmaya çalışıyorlar.

Ama her halükarda da, geçmişte maskeleri iyice düşen, yeminli emperyalizm uşağı ve azılı halk düşmanı kimlikleri iyice açığa çıkan ve bugün yeni maskelere bürünerek meydanda boy gösteren bütün bu karşı-devrimci güruhların sonu yoktur, gelecekleri karanlıktır. Zira onların yalan, demagoji, baskı, sömürü, zulüm ve soygundan başka halka verecekleri hiç bir 'sermayeleri' bulunmamaktadır. Şimdi çöküş yolu onlara çok daha bariz biçimde açılmıştır. Ölüm çanları onalar için çalıyor!

Ama çanlar sadece onlar için çalmıyor.Aynı zamanda düzinelerce küçük burjuva sağ-'sol' oportünist orta burjuva reformist revizyonist, pasifist akımlar için de çalıyor! Bir çoğu zaten çoktan cançekişmiş olan bu akımlardan, şu ya da bu biçimde ayakta kalmayı başaranlar da, geçmiş onca başarısızlıklarından zerre kadar bir ders dahi almadan, şimdi yeni biçimlere bürünerek kendilerini yeniden 'canlandırmaya' çalışıyorlar! Çizgilerinin pratik iflası bu akımların başını çeken orta ve küçük burjuva baylar açısından 'hiç bir anlam' ifade etmiyor! Onlar bugün gelinen noktada sanki hiç birşey olmamış gibi yollarına devam edebileceklerini sanıyorlar!

Sözümona 12 Mart döneminin THKO deneyinden 'ders çıkarma' adı altında hızla sağa çark eden TDKP revizyonizmi, bugün girtlağına kadar reformizmin ve ekonomizmin batağına gömülmüş durmuda, hızla 'burjuva demokratizmi'ne doğru yol almakta, elde tutabildiği tabanının üzerinde kuluçkaya yatarak, onu 'sınırlarını genişleteceği bir demokratik ortama' nasıl ulaştırabileceğinin 'ince' hesaplarını yapmaktadır. Bu arada, çeşitli paçavralarında rezilcene başlıklar atıp, M-L'e ve büyük M-L usta M.Zedung yoldaşa karşı zehirini kusarak, her türden emperyalistlerden ve uşaklarından 'aferin' almaktan da geri kalmamaktadır!

Yeni 'Ağustos bloğu' denemeleriyle piyasaya çıkmak isteyen, ama kendi içinte tuzla buz olmakta gecikmeyen DHD kalıntıları, şimdi tasfiyeciliğin çıkmazında çırpına çırpına cançekişiyorlar!

12 Eylül ağır yenilgisinden geriye kalan kadrolarının önemli bir kesimini de 'euro komünist' arayışlar içinde örgütsüzleştirerek heba eden orta yolcu Dev-Yol, şimdi sanki hiç bir şey olmamış gibi eski D.Yol çizgisine sarılarak ayakta kalabilmenin ve yeniden toparlanmanın hesaplarını yapmaktadır! Ama onları iki kez ağır yenilgiye uğramaktan kurtarmayan bu çizgiyle, kendilerini yeniden 'ihya' etmeleri mümkün müdür?

Partimizin ideolojik-siyasi-örgütsel hattının tasfiyesini, bütün bir 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü dönemi boyunca varoluşunun temel koşulu haline getiren ve partimize 'menşevizm' çamuru fırlatarak kelimenin gerçek anlamıyla kendi menşevizmini gizlemeye çalışan azılı menşevik parti tasfiyecisi YDH mülteci revizyonizmi elebaşıları ise, bugün gelinen noktada, gözünü partimiz düşmanlığı bürümüş provakatör PKK şeflerinin 'koruyucu meleği' kesilmekten ve yuvarlanıp tenceresini bulan kapak misali, salt partimiz düşmanlığı temelinde onlarla 'flört' etmekten başka yapacak herhangi bir 'iş' bulamıyorlar! Partimize karşı yıllardır sürdürülen onca katliama karşı bir tek kelim dahi faşizmi protesto etme zahmetine katlanmayan, her yıl binlerce silahlı eylem gerçekleştirerek Peru bozkırlarını tutuşturan halk savaşı karşısında dut yutmuş bülbüle dönen bu burjuva baylar, şimdi "gerçekte foko teorisi"ni savunduğunu söyledikleri PKK'nın silahlı eylemlerine, sözümona "sınıf bilinçli proletarya" adına duydukları "sempatiye" dair destanlar diziyorlar! Kısacası gözünü partimiz düşmanlığı bürümüş PKK şeflerinin, partimize karşı çeşitli saldırılara girişirken bu mülteci revizyonist bayların tasfiyecilik cephaneliğinden bir kaç paslı görüş aşırarak bize karşı kullanmaları ve içine düştükleri tecrit olmuşluk ortamında 'denize düşen yılana sarılır' misali daha düne kadar kandilerine gecelerinde stand bile açtırmadıkları YDH elebaşılarını bir çırpıda 'olumlu güç' ilan ederek bir kaç sözle sırtlarını sıvazlamaları, bu elebaşıları adeta 'mest' etmiş ve ağızlarını kulaklarına vardırmıştır! Peki bütün bu ince 'politik hokkabazlıklar' YDH elebaşılarının eninde sonunda gölgeleriyle başbaşa kalmalarını engelleyebilir mi? Kuşkusuz ki hayır! Onların da, PKK şeflerinin de eninde sonunda kendi gölgeleriyle çelik-çomak oyanar duruma düşmeleri kaçınılmazdır!

Peki ya PKK şeflerine ne demeli? Daha 12 Eylül gelmeden ağır bir yenilgi alan PKK şefleri, bundan zerre kadar ders çıkarmadılar. Savunuculuğunu yaptıkları burjuva milliyetçisi revizyonist çizginin, kendilerini kaçınılmaz biçimde tekrar tekrar yenilgiye sürükleyeceği gerçeğini görmemekte ısrar ettiler. Sözümona 'ulusal bağımsızlığını' savundukları Kürdistan'ın Suriye parçasını peşkeş çekme pahasına kucağına girdikleri RSE uydusu faşist Hafız Esat rejiminden aldıkları elaltı desteğin de etkisiyle, sarhoş olup kendilerinden geçtiler. "PKK, HRK, ERNK" palavraları altında, gerçekleştirdikleri bir kaç silahlı eylem sonucu bütün dünyayı bir anda fethedeceklerini, bütün dünyanın "PKK'li, HRK'li, ERNK'li" olacağını sanacak kadar da budalalaştılar. Fakat evdeki hesapları çarşıya uymadı. RSE'lerinin, H. Esat'ların, Humeyni'lerin, Barzani'lerin elaltı desteğiyle yaratığı 'çıkış', kısa sürede fiyasko ile sonuçlandı, yenilgiye uğradı. PKK şefleri için panik içinde 'ricat' başladı. Bundan ders çıkarılması gerekmez mi? Ama ne gezer! PKK şefleri onca kadroyu, mevcut ilkel, amatör, kof ve derme çatma örgütlenmeleri ile adeta 'tabakta meyva' gibi faşizme sunmalarından ders çıkarcaklarına, bu fiyaskolarının sorumluluğunu yıkacak kendi dışındaki bir 'suçlu' aramaya başladılar! Böyle bir 'suçlu' olarak kim ilan edilebilirdi? Mevcut ülke ve dünya şartlarında bula bula tek 'suçlu' olarak partimizi buldular! Neden? Çünkü partimiz, PKK şeflerini daha baştan uyarmış, **bir emperyaliste dayanılarak diğer bir emperyaliste karşı mücadele edilemiyeceği gibi, bir emperyalist uşağı rejime dayanılarak da diğer bir emperyalist uşağı rejime karşı mücadele edilemiyeceği gerçeğini** hiç bir zaman akıldan çıkarmamalarını tekrar tekrar hatırlatmıştı. Peki ne oldu? Tarih çok kısa süre içinde partimizi haklı çıkarırkan, PKK şeflerinin kafasını bir kez daha sosyal paratik kayasına çarptı. Onlar şimdi partimize karşı 'kutsal savaş' naraları atarak, faşist Türk devletine karşı başlattıklarını söyledikleri 'büyük atılım'larını partimize karşı sürdürmeye, böylece kaçınılmaz çöküşlerini önlemeye çalışıyorlar! Ama nafile! Partimize ve onun M-L çizgisine düşmanlık ilen edilerek ayakta kalmak kesinlikle mümkün değildir!

Kuşkusuz ki, PKK şeflerinin partimize karşı ilan ettikleri 'kutsal savaş'ın nedeni, salt bizim PKK şeflerine yöneltiğimiz eleştiriler değildir. Bundan daha da esaslı neden, onun da tüm diğer sınıf güçleri gibi gelecek açısından partimizden duyduğu ölümcül korkudur.

Açıktır ki, 12 Eylül döneminde partimiz de ağır bir yenilgi almaktan, önemli başarısızlıklara uğramaktan ve büyük kayıplar vermekten kendisini kurtaramadı. Ama biz, başta PKK şefleri olmak üzere, dışımızdaki tüm oportünist ve revizyonist güçler gibi bu yenilgi, başarısızlık ve kayıplarımızın üzerini örtmüyoruz. Aksine onların içlerinde taşıdığı zafer tohumlarını görüyoruz. Yenilgi, başarısızlık ve kayıplarımızdan ders çıkarmayı, onların tutarlı ve ilkeli bir muhasebesini yapıp sınıfımıza ve halkımıza özeleştirisini vermeyi merkezi görev olarak karşımıza koyuyoruz. Zira yenilgiyi zafere dönüştürmenin tek yolunun, ondan doğru dersler çıkarmasını bilmek olduğunun bilincindeyiz. Bu sadece yenilgi, başarısızlık ve kayıplarımızdan çıkardığımız doğru derslerin ışığında kendi kendimizi eğitmemizi sağlamakla kalmayacak, aynı zamanda sınıfımızı ve halkımızı eğitmemize de hizmet edecektir. Şimdi partimiz bir yandan bu merkezi görevini yerine getirmeye çalışırken, diğer yandan gücü ve imkanları ölçüsünde sınıf mücadelesine

Devamı Syf: 9'da

PKK şefleri, Marksizm-Leninizm ve partimize karşı 'savaş naraları' atarak, ideolojik-siyasi-örgütsel iflastan kurtulamazlar!

HER TÜRDEN REVİZYONİZM ve MACERACILIK YENİLGİYE MARKSİZM—LENİNİZM ZAFERE GÖTÜRÜR!

PKK şefleri 'Serxwbun' ve 'Berxwedan' adlı yalan, demogoji ve iftira makinası paçavralarında, çeşitli atlama taşlarını döşeyerek öteden beri hazırlana geldikleri partimiz aleyhtarı provokatif saldırı kampanyalarını, son dönemlerde çok daha ileri boyutlara sıçrattılar. Onların, 'Serxwebun', 'Berxwedan' gibi paçavralarında ve çeşitli bildirilerinde yer alan tek kelimeyle iğrenç yalan, iftira ve karalamalarla beslemeye çalıştıkları partimiz aleyhtarı bu provokatif saldırı kampanyasının en son örneği İsviçre/Basel'de sergilendi.

PKK şefleri, yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali hem suçlu hem de güçlü pozlarına bürünüp, bu provokatif saldırı olayını tam yüzseksen derece tersyüz ederek ve çarpıtarak kamuoyuna yansıtmakla kalmadılar; onu, hem kendi gerçek suçlu ve polis işbirlikçisi kimliklerini gizlemenin, hem de partimize karşı içlerinde taşıdıkları düşmanlık zehirini bütün güçleriyle kusmanın aracı haline getirdiler. Onlar bu yöndeki icraatlarını, partimize karşı 'kutsal savaş' naraları atarak ve bütün burjuva 'maharetlerini' sergileyerek, halihazırda en rezil biçimlerde sürdürmeye devam ediyorlar.

PKK şeflerinin, gerek çeşitli devrimci-demokratik teşkilatlara, gerekse kendi içindeki çeşitli muhalif unsurlara karşı öteden beri kesintisiz biçimde sürdüre geldiği ve son olarak okunun sivri ucunu partimize yönelttiği bu provokatif saldırı kampanyası, bize, İ.Kaypakkaya yoldaşın 'Şafak' revizyonizmin kaşarlanmış şefleri için kullandığı 'sıpanın büyük eşek olması' misalini hatırlatıyor.

İflah olmaz burjuvalar olan 'Şafak' revizyonizmi şeflerinin, 'sıpanın büyüyüp eşek olması' misali, kısa süre içinde nasıl karşı-devrimin 'yaman silahşörleri'' olup çıktıkları ortadadır.

Peki ya sözümona İ. Kaypakkaya yoldaşın 'direniş ruhuna sahip çıkma' yaygaraları koparıp, onun adını partimiz aleyhtarı provokatif saldırı kampanyalarının aracı haline geirmeye çalışan ve bariz biçimde kirleten gözünü partimiz düşmanlığı bürümüş PKK şeflerine ne demeli?

Onlar da, gerek çeşitli devrimci-demokratik teşkilatlara, gerekse kendi içlerindeki muhalif unsurlara karşı öteden beri kesintisiz biçimde sürdüre geldikleri ve son dönemlerde partimiz nezdinde çok daha ileri boyutlara ve yeni biçimlere büründürdükleri provokatif saldırı kampanyalarıyla, kendileriyle ilgili olarak böyle bir teşbihte bulunmamızı fazlasıyla hak etmiş olmuyorlar mı?

Bizce böyle bir teşbihin muhatabı olmayı çoktan hak etmişlerdir. Zira, tıpkı 'şafak' revizyonizminin iflah olmaz burjuva şeflerinin takip ettikleri yol gibi, PKK şeflerinin bugün ısrarla takip etmeye devam ettikleri yol da çok karanlıktır. Onlar da aslında gırtlaklarına kadar bataklığa gömülmüşlerdir ve çırpındıkça daha da çok gömülmeleri kaçınılmazdır.

Bizden söylemesi! Bu bataklıktan çıkmak isteyip istememek PKK şeflerinin kendi bilecekleri bir iştir!

★ Partimize düşmanlık kampanyası PKK şeflerini ideolojik-siyasi-örgütsel iflastan kurtarabilir mi?

PKK şeflerinden 'Salman' ağa, 'Berxwedan' adlı paçavrada yer alan ve tamamiyle yalan, demogoji, iftira ve karalamadan ibaret olan yazısında, partimizin, sözümona "Evren'lerle, Perinçek'lerle, sosyal-faşistlerle kol kola girerek PKK'ya yönelttiği saldırılara" (!!!) dair son derece hamasi nutuklar attıktan sonra; "bunun bir anlamı, bir izahı olmalı?" diye sormaktadır.

Açıktar ki, partimizin, "PKK'ya saldırı" gibi bir sorunu yoktur ve bugüne kadar da olmamıştır. Hele hele partimizin "bu saldırıları", "Evren'ler, Perinçek'ler, sosyal-faşistler" ile aynı "cephede" yer alarak "sürdürdüğü" suçlaması ise, ardamarı çatlamış burjuvaların bile başvuramıyacakları adi bir yalan ve demagojiden ibarettir.

PKK şeflerinin partimize yönelik provokatif saldırı kampanyasının 'çerezi' haline getirmek istedikleri olaylar zinciri altında yatan gerçek durum başkadır.

Açıktır ki, PKK şeflerinin partimize karşı başlattıkları 'büyük atılım'ın, 'kutsal savaş'ın ve 'haçlı seferi'nin gerçek nedeni; "devrimin yeri göğü sarsarak ayağa kalktığını görünce, alelacele devrime olan tüm öfke ve kini'mizi "PKK'ye -tabi dolaysıyla devrime- kusma"mız ve "çılgınca saldırılara başla"mamız (Bkz: Berxwedan, sy.11, sf. 16), ya da "PKK düşmanı, Kürdistan halkının düşmanı, direnişin düşmanı karanlık bir çete" (Bkz. ERNK Avrupa temsilciliği Ağustos 1985 bildirisi) 'haline gelmemiz' gibi (!!!) kargaları bile güldürecek olan zırvalıklar olamaz. PKK şefleri partimize karşı başlattıkları provokatif saldırı kampanyasının gerçek nedenlerini, bu tür aslı astarı olmayan zırvalıkların ardına saklanarak gözlerden gizleyemezler. Zira Kürt-Türk-Laz-Çerkez-Rum-Ermeni-Alevi-Sunni-Şii gibi hiç bir milliyet ve mezheb ayırımı yapmadan, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını kendi sınıf bilinçli bayrağı altında toparlayıp halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve yüce komünizm davası yolunda başarıyla seferber etme ve her türden baskı, sömürü ve zulme karşı ayağa kaldırma azim ve kararlığıyla mücadeleye atılan partimizin; devrime, direnişe, Kürt halkına ve ezilenden, sömürülenden yana olan tüm ilerici, yurtsever, demokrat güçlere en küçük bir düşmanlık, kin ve öfke taşımıyacağını bizzat PKK şefleri de adları gibi bilmektedirler.

Peki şimdi de biz PKK şeflerinden 'Salman' ağaya soruyoruz: Bizim PKK'nın yanlış ve burjuva milliyetçisi ideolojik-siyasi-örgütsel hattına yönelttiğimiz eleştiriler (ki, bu eleştiriler henüz devede kulak bile değildir) ve taraftarlarımızın sizin provokatif saldırılarınıza karşı ortaya koyduğu tamamiyle haklı ve meşru tutum, partimize yönelttiğiniz provokatif saldırı kampanyasının gerçek nedeni olabilir mi? O halde sizin, daha düne kadar, 'başlıca direniş odaklarından biri' olarak ilan etmeyi sürdürdüğünüz ve kendisine karşı 'gık' dahi çıkarmadığınız partimiz TKPML'e karşı başlattığınız bu provokatif saldırı kampanyasının bir nedeni, bir izah tarzı olmalı değil mi? Evet bugün gelinen noktada neden özellikle de; halihazırda yoğun bir özeleştiri faaliyeti içinde bulunan; ihtimamla yaralarını sarmaya, hızla derlenip toparlanmaya çalışan; yüce enternasyonalizm ruhuyla dolup taşarak bü-

tün gücüyle Peru devrimini destekleme kampanyasına hazırlanan; diğer yandan yoğun düşman saldırılarına maruz kalmaya devam eden; H. H. Erdoğan, H. Arslan, H. Aytaç, H. Bakış, M. Eker, N. Topuzoğlu, A. Erkoç, C. Yaşar gibi bir çok yiğit savaşçı, üye ve taraftarı işkence tezgahlarında, kahpe pusularda hunharca katledilen partimizi 'baş hedef' olarak seçtiniz? Neden gerek çeşitli devrimci, yurtsever, demokrat kişi, gurup ve teşkilatlara, gerekse kendi içinizdeki muhalif unsurlara karşı öteden beri kesintisiz biçimde sürdüregeldiğiniz provokatif saldırılarınızın sıvrı ucunu bugün gelinen noktada özellikle de partimize çevirdiniz? Neden mangalda kül bırakmayan ve ortalığı toza dumana boğan yoğun bir palavra edebiyatı ardında, sözümona faşist cuntaya karşı başlattığınız ve kısa süre içerisinde tam bir fiyasko ile sonuçlandırdığınız 'büyük atılım'ınızı, şimdi 'savaş çığlıkları' atarak partimiz alehtarı 'provokatif atılım'a çevirdiniz? Neden?...

Elbette sizden bütün bu soruları dürüst ve samimi bir tarzda cevaplandırmanızı beklemiyoruz. Zira bu her şeyden önce eşyanın tabiatına aykırı olur. Ama biz biliyoruz ki, bunun nedenleri geniş kapsamlı ve çok yönlüdür. Bugüne kadar geçen süreç içinde bunları, diğer çeşitli yazılarımızda nisbeten detaylı biçimde ortaya koyduk ve halen koymaya devam ediyoruz.

Yine de kısaca ifade etmek gerekirse, PKK şeflerinin partimize yönelttikleri provokatif saldırıların **temel nedeni**, onların **partimizin ideolojik siyasi, örgütsel hattından duydukları derin ve ölümcül korkudur.** Zira partimizin m-l çizgisinin, PKK şeflerinin gerçek yüzlerinin açığa çıkarılmasında, onların meydanda istedikleri gibi at oynatmalarının engellenmesinde büyük rolü olmuştur, olmaktadır ve bundan sonra da kesintisiz biçimde olacaktır.

PKK şefleri kendi ideolojik, siyasi, örgütsel çizgilerine güvenememekte, onu savunamamaktadırlar. Partimizin eleştirileri karşısında acz içine düşmekte, iyice azgınlaşıp hırçınlaşmakta ve saldırganlaşmaktadırlar. Kaldı ki, onların çizgisinde zaten 'ulusal kurtuluşçuluk' edebiyatından başka bir şey yoktur. Bu nedenle onlar, buram buram burjuva milliyetçiliği kokan bu palavra edebiyatı çizgileriyle, tabanlarını ayakta tutmakta büyük güçlük çekmekte, örgüt içindeki merkezi otoritelerini, gönüllü ve bilinçli bir temelde değil, ancak barız bir zorbalıkla tesis etmekte, zorla kendilerine boyun eğdiremedikleri kişilere karşı ise en akla gelmedik saldırı ve katliamlarda bulunmaktadırlar. Fakat bütün bunlar da onların ideolojik-siyasi-örgütsel çözülüşlerini engellemeye yetmemekte, dolayısıyla PKK şeflerini, tabanlarının dikkatlerini başka yönlere çekme doğrultusunda, diğer yurtsever, devrimci,demokrat kişi, gurup ve teşkilatlara karşı provokatif saldırı kampanyaları düzenlemeye itmektedir.

Elbette ki onlar, bu bilinen özellikleri çerçevesinde, bugüne kadar geçen süreç içerisinde, şu ya da bu düzeyde, şu ya da bu biçimde partimize karşı da çeşitli saldırılarda bulunmuşlardır. Ancak bu saldırılarını hiç bir zaman bugünkü düzeye uluştıramamışlardı. Bu anlamda, PKK şeflerinin bugün gelinen aşamada partimize karşı başlattıkları provokatif saldırı kampanyası çok daha özgül yanlar taşımaktadır. Ve gerek PKK'nın hızlanan **çözülüşü**, gerekse alınan son **ağır yenilgisi** ile doğrudan bağı vardır. Denilebilir ki PKK şefleri, şimdi örgütsel tarihlerinin en zor ve kötü anlarını yaşamaktadırlar. Panik halinde ricat başlamıştır. İdeolojik, siyasi, örgütsel iflas başlamış, çözülüş alabildiğine hızlanmıştır. Palavra edebiyatı ve iç katliamlarda artık durumu kurtarmaya yetmemektedir. İşte tam bu noktada PKK şeflerinin, kendi dışlarındaki yurtsever, devrimci, demokrat kişi, gurup ve teşkilatlara karşı provokatif saldırılar düzenleme ve dikkatleri kendi üzerinden ve iç sorunlarından başka yone çekme **taktiğini**, yeniden ve çok daha azgın biçimde gündeme getirmeleri gerekmektedir. Peki 'baş hedef' olarak kimi seçmeliydiler? Açıktır ki, daha düne kadar el altı desteği verip de bugün gelinen noktada bariz biçimde PKK şeflerine sırtlarını dönen H. Esat'ları, Barzani'leri, ya da daha dün 8 üyelerini hunharca katleden IKP'leri seçemezlerdi! Ya kimi seçmeliydiler? Elbetteki TKP/ML'i! Neden? Çünkü mevcut şartlarda kendileri açısından 'tehlikeli' güç TKP/ML'idi! TKP/ML'in m-l görüşleri toptan, tüfekten, tanktan daha güçlü bir silahtı! oysa PKK şeflerinin bu güçlü ve yenilmez silaha karşı idelojik-siyasi mücadele yürütecek bir nebzecik barutları dahi yoktu! m-l'e karşı içine düştükleri çıkmazda sarılabilecekleri tek silah ise ancak provokatif saldırı kampanyası olabilirdi! Ve nitekim öyle de oldu!

İçinde bulundukları çıkmazda ve açık iflas ortamında, yavaş yavaş uyanmaya ve gerçekleri görmeye başlayan tabanlarının TKP/ML'e kayabileceği korkusu, iç çozulüş ve yenilginin yarattığı ricat ve panikle de birleşince, bu şartlarda TKP/ML'e karşı provokatif bir saldırı kampanyası başlatmaktan başka bir 'çare'leri kalmadı! Öyle ya, eğer bu saldırı kampanyaları 'başarıyla' sonuçlanırsa, 'bir taşla bir çok kuş' birden vurabilirlerdi! Tabanlarının dikatlerini TKP/ML'ye yönelterek, iç çözülüşlerini ve ideolojik-siyasi-örgütsel iflaslarını, en azından bir süre için geciktirebilirlerdi! Bu fırsattan yararlanarak şimdiye kadar bir türlü başaramadıkları şeyide başarabilir, tabanlarıyla TKP/ML tabanı arasına kalın düşmanlık duvarları örebilir böylece tabanlarının TKP/ML'e kaymasını yavaşlatabilirlerdi!

Peki, daha düne kadar 'başlıca direniş odaklarında birisi' olarak propaganda etkileri TKP/ML'i tabanlarına: PKK düşmanı, Kürdistan halkının düşmanı, direnişin düşmanı' olarak göstermeyi nasıl 'başaracaklardı'? Elbette ki koyu bir anti-TKP/ML yalan, demagoji, iftira kampanyasıyla! Öyle ya, haması nutuklar etmeyi, yeri geldiğinde mangalda kül bırakmayan plavra edebiyatları yürütmeyi meslek edinen ve mayalarını yalan, iftira, demogoji ile yoğuran PKK şefleri açısından bu hiç de zor bir 'iş' değildi! Hatta faşist cunta aleyhtarı 'büyük atılım'ı sürdürmekten kat kat kolaydı! Ve hızla icra-i sanat eylemeye başladılar!

İşte PKK şeflerinin evdeki 'ince' hesapları bunlardı!

Peki bu 'ince' hesaplar çarşıya uyacak mıydı? Onlar, partimiz aleyhtarı provokatif saldırılarını ısrarlı biçimde propağanda etmeye ve sürdürmeye devam ettiklerine göre, uyacağını sanıyorlar!

Ama hemen söylemeliyiz ki, feci şekilde yanılıyorlar! Zira onların bu 'ince' hesaplarının TKP/M-L kayasına çarparak param parça olması kaçınılmazdır! Onlar asla muratlarına nail olamıyacaklardır! Partimize düşmanlık kampanyası da PKK şeflerini ideolojik-siyasi-örgütsel iflastan kurtarmaya yetmeyecektir!

"Lenin, 'siyasette dürüstlük güçlülüğün, ikiyüzlülük ise zaafın sonucudur' der. Marksist-Leninistlerin tavrı, dürüstlük ve gerçeklere saygılı olmaktır. Sadece siyasi bakımdan yozlaşmış olanlar, yalanla beslenirler. En açık konuşan, gerçeklerdir. En iyi tanık gerçeklerdir. Öyleyse gerçeklere bakalım!" (UKHGÇ, Clt.1, sf.112)

Evet, sizler gerçeklere saygılı olmak, onlara uygun hareket etmek yerine, gerçeklerle en küçük bir ilişkisi bulunmayan yalan, demagoji ve iftiralara baş vuruyorsunuz. Bunlarla besleniyorsunuz. Bu sizin güçlülüğünüzün değil, güçsüzlüğünüzün ve acizliğinizin ürünüdür. Bu yalan, demagoji ve iftira kampanyasıyla partimize en küçük bir leke sürebileceğinizi sanıyorsanız, hemen söyliyelim feci şekilde yanılıyorsunuz. Hele hele tabanınızdaki samimi ve dürüst devrimcileri aldatabileceğinizi ve yurtsever-devrimci-demokratik kamuoyunu yanıltabileceğinizi sanıyorsanız, bu durumda çok daha feci şekilde yanılıyorsunuz demektir. Zira dost-düşman herkes siz kötü ünlü PKK şeflerini de çok iyi tanımaktadır,partimizi de. Yoğun bir yalan, demagoji, iftira kampanyası temelinde partimize fırlattığınız çamurların, eninde sonunda kendi suratınızı bir daha görünmeyecek biçimde kaplaması kaçınılmazdır. Soruyoruz size, balçıkla güneş sıvanabilir mi? Partimize atmak için havaya kaldırdığınız taşı kendi kafanıza düşürmeniz kaçınılmazdır. Aklı başında hiç bir dürüst ve samimi yurtsever, devrimci, demokrat partimize yönelttiğiniz bu ipe sapa gelmez yalan, demagoji ve ve iftiralara beş paralık değer vermeyecektir. Aksine bu yolda yürümekte ısrar ettiğiniz

sürece, bu yalan, demagoji ve iftiralarınızın sadece sizi daha da derinden yaralamaktan başka bir şeye hizmet etmeyecektir. Mumunuz yatsıya kadar yanacaktır ve gerçek 'yavuz hırsız' kimliğiniz mutlaka açığa çıkacaktır!

Sanıyoruz ki, son derece hamasi nutuklar atarak partimizeyönelik olarak sürdürülen provakatif saldırı kampanyasının altına imza atan 'Salman' ağa gibi PKK şeflerine verilebilecek en iyi cevap, İ. Kaypakkaya yoldaşın şu sözleri olacaktır;

"Baylar! Kıvırtmacada, ikiyüzlülükte, sahtekarlıkta parmak ısırtacak kadar ustasınız! Ama sizin bu ustalığınız proletarya saflarında on para etmez! Siz bu maharetlerinizi gidip burjuva ve toprak ağaları partilerinde gösterseniz, emin olun onlar sizi hararetle bağırlarına basacaklardır. Kabiliyetlerinizi boşu boşuna harcamayın! Bir an evvel değerinizi taktir edecek olanların yanına koşun! Parlak başarılar, büyük zaferler sizi bekliyor!" (SY, sf.313)

★ PKK şeflerinin yalan, demagoji ve iftiraları somut gerçekleri kartmaya yetebilir mi?

PKK şefleri, suçluluk pisikolojisi içerisinde partimiz karşısında öylesine acz içine düşmüşlerdir ki, ona karşı yönelttikleri provokatif saldırı kampanyasında yalan, iftira ve demagojiden başka kullanabilecek hiç bir malzeme bulamamaktadırlar. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi, onlar, bu durumlarıyla, bataklığa düşüpte çırpındıkça daha da çok gömülen insanları andırıyorlar! Battıkça daha çok çırpınıyorlar, çırpındıkça daha da çok batıyorlar!

Doğrusunu söylemek gerekirse, PKK şeflerinin partimize yönelttiği iddialar ve suçlamalar öylesine gerçek dışı, öylesine saçma sapan, öylesine ciddiyetsiz ve temelsizdir ki, onları kaala alıp gerisin geri PKK şeflerinin yüzüne çarpmak dahi, bizim açımızdan gereksiz bir zaman kaybı olacaktır!

Lakin gel gör ki, halkımızın da dediği gibi, sinek bir şey değildir ama mide bulandırmaktadır!

Bu nedenle, tamamiyle gereksiz bir zaman kaybı pahasına da olsa, PKK şeflerinin partimize yönelttiği bazı yalan demogoji ve iftiralar üzerinde kısacada olsa durmamızı, tüm okuyucularımızın anlayışla karşılıyacaklarını umarız.

★ Partimiz çeşitli milliyetlerden halkımızın gözbebeğidir! Bu temel Marksist-Leninist gerçek yalan, demagoji ve iftira çamuruyla kartılamaz.

Yalancılığı, iftiracılığı ve demagogluğu meslek edinmiş PKK şeflerine göre partimiz;

"1980 sonrası, içindeki devrimci unsurların tesfiyeci ile kontr-gerillanın denetimi altına giren ve bugün yöneticiliğini, önceleri yakalanıp meçhul bir biçimde Avrupa'ya taşırılan bir ajan-provokatörün yaptığı ve çeşitli provokatörlerden oluşan bir caniler kliği";

"1980 sonrası, İbrahim KAYPAKKAYA'nın direniş bayrağını yırtan, bunun yerine binasını provakasyon bayrağını diken ve direnmek isteyen kendi örgüt üyelerini silahsız bırakarak faşist cuntaya katlettiren bir provakasyon çetesi";

Ülkede silahlarını satan... insan ticareti yapan bir tacirler topluluğu";

"TC'nin milis örgütü";

"TİKP kalesine sığınmış bir reddi mirasçılar ve inkarcılar güruhu";

"Karanlık bir çete";

"Pişmanlık yasasının mayası ile yoğrulmuş azgın bir kemalist yöneticiler topluluğu" vs.vs. imiş!!! (Bkz: ERNK Avrupa Temsilciliği imzalı provokasyon bildirisi)

Doğrusunu söylemek gerekirse, dilin kemiği yok derler ya, PKK şefleri provokatif dillerini yılan gibi kıvırmakta bayağı ustalaşmışlar! Pes doğrusu! İnsan ancak bu denli soysuzlaşabilir!

Peki baylar, soruyoruz size;

1. 1980 sonrası içimizden tasfiye ettiğimiz 'devrimci unsurlar' kimdir ve bunları nasıl 'tasfiye' etmişiz, lütfen açıklarmısınız? Sakın bunlardan kasıt, bugün gelinen noktada 'denize düşen yılana sarılır' misali, tıpkı Deccal a sarıldığınız gibi kendisine sıkı sıkıya sarıldığınız ve tasfiyecilik cephaneliklerinden bazı 'paslı silah'larını alarak bize karşı kullandığınız azılı menşevik parti tasfiyeci YDH mülteci revizyonizmi olmasın?!

2. Partimiz bu 'devrimci unsurların' tasfiyesi ile kontr-gerillanın denetimi altına "nasıl" girmiştir? Partimizi denetimleri altına alan bu 'kontr-gerillacılar' kimlerdir? Partimizin kontrgerillacıların denetimi altına girdiğini nasıl ve nereden öğrendiniz? Sakın partimizi denetimleri altına alan bu 'kontrgerillacılar' ile bir akrabalığınız olmasın ve bu bilgileri onlardan almayasınız? Yıl 1980 sonları/yıl 1985 sonları? Partimizin kontr-gerillacıların denetimi altına girdiği'ne dair bu 'çok özel' istihbaratınızı neden bugüne kadar geçen tam altı yıl içinde açıklamadınız? Yoksa bu 'çok özel' istihbaratınızı 1985 sonlarında kamuoyuna açıklayacağınıza dair partimizi denetimleri altına alan 'kontrgerillacılar'la 'özel' ve 'çok gizli' bir anlaşmamı yaptınız?

3. Bugün örgütümüzün yöneticiliğini 'önceleri yakalanıp meçhul bir biçimde Avrupa'ya taşırılan bir ajan-provokatörün yaptığı'nı nereden biliyorsunuz? Kimdir bu 'ajan-provokatör'? 'Ajan-provokatör' olduğuna dair elinizde hangi belgeler ve bilgiler var? Bu belge ve bilgileri nasıl ele geçirdiniz? Yoksa bu 'ajan-provokatör' ile de mi akrabalığınız var?

4. Partimiz hangi 'üyelerini' silahsız bıraktırmış ve faşist cuntaya katlettirmiştir? Lütfen bir tek somut örnek gösterebilir misiniz?

5. Partimiz ülkede hangi silahını, nerede, ne zaman satmıştır? Kime satmıştır? Sattığı silahların markası ne? Şahitleriniz kim? Ya da bu 'silah satış' bilgilerini kimden aldınız? Neden bu 'bilgileri' hep siz temin edebiliyorsunuz da, bir başkaları temin edemiyor? Yoksa MİT teşkilatı bütün Türkiye çapında size mi çalışıyor?

6. Partimiz hangi 'yoksul insanlardan binlerce lira para alarak yurtdışına çıkarmaya çalış'mıştır? hangi insanların 'ticaretini' yapmıştır? Yoksa yurtdışına çıkardığımız insanların 'çıkış ücretlerini' sizmi ödediniz? 'ticaretini yaptığımız' bu 'yoksul insanlar'a bir tek örnek gösterebilirmisiniz? Eğer bu insanlar 'yoksul'idiyseler, bize verdikleri parayı nerden bulmuşlardır? Yoksa gelip sizden mi aldılar? vs. vs...

Evet baylar, sizlerden bu ve benzeri yüzlerce sorunun cevabını bekliyoruz! Hodri meydan! İddialarınızı tek tek ispatlayın! Aksi taktirde sizleri en soysuz yalancı, iftiracı ve sahtekârlar olarak adlandırmamıza hak kazanmış olacaksınız!

Peki baylar, şimdi de biz size soruyruz;

1. Partimizin 'kontrgerilla denetiminde' olmadığını adınız gibi bile bile ona böylesine kara bir çamur fırlatabilmesi için insanın ne olması gerekir? Ya da devrimci dürüstlük ve ahlaktan zerre kadar dahi olsa nasibini almış her hangi bir yurtsever, devrimci, demokrat insan, gerçek komünist kimliği apaçık ortada olan ve bu kimliğiyle her türden karşı-devrimcilerin yüreğine derin korkular salan bir teşkilata, böylesine kara bir çamur atabilir mi?

2. Ortaya çıktığınızdan bu yana kaç tane yurtsever, devrimci, demokrat katlettiniz, bunların bir listesini çıkartabilir misiniz? Ya da katlettiğiniz onca devrimcinin, yurtseverin, demokratın, kürt milliyetçisinin sayısını aklınızda tutabildiniz mi bari?

3. Örgüt içinde oluşturduğunuz despotizme karşı baş kaldıran, size 'kul' olmayı reddeden, sizin katliamlarınıza alet olmak istemiyen kaç örgüt üye, taraftar ve sempatizanızı, 'göreve gidiyor' diye götürüp ıssız dağ köşelerinde, kuytu dere diplerinde katlettiniz? Cinayetlerinizi gizlemek için, katlettiğiniz insanların cesetlerini nerelere attınız?

4. Örgütünüzle hiç bir ilişkisi bulunmayan halktan çoluk-çocuk, yaşlı-genç kaç kişiyi katlettiniz?

5. 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün dahi boyun eğdiremediklerini, faşist Türk devletinin kucağına nasıl ittiniz?

6. Bugüne kadar geçen süreç içinde, faşizmin zindanlarına taş çatlatan İran-Irak-Türkiye sınır üçgenindeki Lolan 'ıslah evi'nize kaç muhalifinizi kapattınız? Bu 'ıslah evi'nizin gardiyanları kimlerdi? Bu 'ıslah evi'nizde 'tutuklu' ve 'mahkûm'larınıza ne gibi 'ıslah' yöntemleri uyguluyordunuz? Bu 'ıslah'

yöntemleri sonucu kaç muhalifiniz akli dengesini yitirdi?

6. MK üyesi ve Kuzey Eyaleti sorumlusu Davut'u kaç yıl 'ıslah evi'nizde tuttunuz? Kimliğinizi gizlemeye yarıyacak bir 'itirafname' imzalatmak için kendisine kaç yıl işkence yaptınız? Davut, sözümona 'devrimcilik', 'ulusal kurtuluşçuluk' adına sergilediğiniz bu mezalimi protesto etmek için kaç kez süresiz açlık grevine gitti? vs. vs...

Evet baylar, bu soruların altından kalkabilecek misiniz?

Şu gerçeği asla aklınızdan çıkarmayınız. Bütün kirli çamaşırlarınızı ve pisliklerinizi tek tek ortaya dökeceğiz! İpliğinizi pazara çıkaracağız!

Eğer bütün bu suç ve katliamlarınızı her şeyi bilen ve gören halkımızdan gizliyebileceğinizi sanıyorsanız, hemen söyleyelim ki, feci şekilde yanılıyorsunuz! Yavuz hırsız misali kendi suç ve katliamlarınızı partimize yükleyerek ve ona kara çamurlar fırlatarak sorumluluktan kurtulamazsınız! Partimizin iki eli yakanızdadır! İşlediğiniz bütün suç ve cinayetlerinizin hesabını tek tek mutlaka halkımıza vereceksiniz!

Bütün bunlardan sonra soruyoruz size; 'caniler kliği', 'tacirler topluluğu', 'milis örgütü', 'karanlık bir çete', 'provokasyon çetesi', 'düşkünler izbesi' vs. vs. gibi adlandırmalara siz mi hak kazanıyorsunuz, biz mi? 'Binasına provokasyon bayrağı diken' kim? Siz mi biz mi? Partimizin bir tek cinayetini, bir tek provokasyonunu gösterebilir misiniz? Peki her şeyi bir yana bırakalım, partimize karşı başlattığınız provakatif saldırı kampanyası dahi, sizi tipik bir 'provokasyon çetesi' ilan etmemiz için bizim açımızdan yeter neden sayılmaz mı? Sakın 'baskın basanındır' misali alel acele partimize karşı başlatığınız provokatif saldırı kampanyası, onun sizin tüm pisliklerinizi Marksizm-Leninizm mikroskobu altına yatırarak en ince detaylarına kadar gözler önüne serip ipliğinizi süratle pazara çıkarabileceği gerçeğinin verdiği derin korku, telaş, panik ve acizliğin ürünü olmasın? İyi ama günümüzün 'modern donkişotları' kesilerek ve girtlağınıza kadar yalan, demagoji ve iftira bataklığına gömülerek partimize yönelttiğiniz bütün bu aslı astarı olmayan 'iddia' ve 'suçlama'lar derdinize derman, panik, telaş, korku ve acizinize çare olabilir mi?...

Evet baylar, partimizin ne olduğunu, ne yapmak istediğini, nereye gitmek istediğini dost-düşman herkes çok iyi bilmektedir. Siz de çok iyi bilmektesiniz. Onun idiolojik-siyasi-örgütsel çizgisi ortadadır. Onun dostları düşmanları bellidir. Uğruna mücadele ettiği asgari ve azami proğramı su gibi açıktır. O enternasyonal proletaryanın Türkiye parçasının sınıf bilinçli öncüsüdür. Enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının, proleter dünya devriminin menfaatlerinin Türkiye parçasındaki en kararlı, en bilinçli savunucusudur. O çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının yenilmez ve güçlü m-l silahıyla donanmış en bilinçli, en ileri, en örgütlü kesimidir. O çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının çıkarlarının en kararlı savunucusu, en bilinçli temsilcisidir. O halkımızın yüzakı, onuru, umudu, yarınıdır. O halkımızın gözbebeğidir. Onun kızıl bayrağını 1972'lerde ser verip sır vermeyen büyük komünist önder İ. Kaypakkaya yoldaş Türkiye devrimi gönderine çekti! Bu kızıl bayrağı yere düşürmeye bugüne kadar hiç kimsenin gücü yetmemiştir! Sizin de yetmeyecektir! Buna kalkışanların sonu hüsran olmuştur! Bundan sonra da olacaktır!

Peki baylar, birden bire partimize karşı 'yaman silahşörler' kesilen sizlere ne demeli? Partimize karşı salladığınız 'kılıç' kimin kılıcıdır? Markası nedir? Ona hangi gizli eller ve beyinler kumanda etmektedir? Partimize karşı dalgalandırdığınız düşmanlık bayrağına rengini veren nedir? 'Ulusal kurtuluşçuluk' mu, yoksa provakasyon mu? Devrimcilik mi, yoksa karşı-devrimcilik mi?

Partimize fırlatmaya çalıştığınız diğer kara çamurlara gelince...

Partimiz; "TC'nin milis örgütü", "Kemalist milis çete", "pişmanlık yasasının mayası ile yoğrulmuş azgın bir kemalist yöneticiler topluluğu" imiş!!!

Partimizin ne olduğunu, kimlere hizmet ettiğini ve kimlere karşı savaştığını herkes gibi, eğer hafızanızı kaybetmediyseniz, ya da aklınızı kaçırmadıysanız sizler de çok iyi bilmektesiniz. Keza, partimizin 'TC'ye ve Kemalizme karşı takındığı tavır, savunduğu m-l görüşler de apaçık ortadır. Eğer gücünüz ve cesaretiniz varsa, gerek faşist TC ile, gerekse Kemalizm ile ilgili görüşlerimizi eleştirip 'mahkum' edersiniz! Peki kimin mayası "pişmanlık yasası" ile yoğrulmuştur? Sizin mi, yoksa partimizin mi? İyi ama baylar, her şeyi bir yana bırakalım, pişmanlık yasasına maya olan, sizin daha düne kadar üzerine kol kanat gerdiğiniz ve bağrınıza bastığınız Ş. Dönmez, Y. Merkit ve H. Akbalık'lardan başkası mıdır ki? Yoksa pişmanlık yasasının bu hainler için çıkarılan bir "özel af" manevrasından başka bir şey olmadığını görmeyecek kadar 'kör', anlayamayacak kadar 'aptal' mısınız?

Partimiz: "TİKP kalesine sığınmış bir reddi mirasçılar ve inkarcılar güruhu" imiş!!!

Evet, gözünü partimiz düşmanlığı bürümüş PKK şeflerinin partimize fırlatmak istediği kapkara çamurlardan birisi de budur. Açıktır ki bu da, geri tepip gelip PKK şeflerinin karanlık yüzlerine yapışacak olan adi bir yalan ve demagoji çamurundan başka bir şey değildir.

Partimiz: "TİKP kalesine sığınmış bir reddi mirasçılar ve inkarcılar güruhu" imiş!!!

Evet, gözünü partimiz düşmanlığı bürümüş PKK şeflerinin partimize fırlatmak istediği kapkara çamurlardan birisi de budur. Açıktır ki bu da, geri tepip gelip PKK şeflerinin karanlık yüzlerine yapışacak olan adi bir yalan ve demagoji çamurundan başka bir şey değildir.

Partimizin TİKP hainleriyle ilgili görüşleri ve onlara karşı verdiği şanlı mücadelesi apaçık ortadadır. TİKP revizyonizminin olduğu da, dost-düşman herkesin bildiği bir husustur.

Peki ya PKK şeflerine ne demeli? 'İnsan aklı eğer nisyan ile malul derler ama, PKK şeflerinin aklı eğer 'nisyan ile malul' değilse, geçmişte olup bitenleri şöyle bir gözlerinin önüne getirmeleri ve kendilerinin kimlerin paraleline düştüklerini görmeleri gerekmez mi? Partimizi 'sahte sol', 'kontr-gerillanın MİT'in uzantısı, kolu' ilen edenler, partimizin üye, sempatizan ve taraftarlarının listelerini 'Aydınlık' adlı kapkara gazetelerinde yayınlayıp MİT'e, kontr-gerilla'ya jurnallayanlar TİKP şefleri değil miydi? Peki bugün gelinen noktada partimizi 'sahte devrimci', 'Kemalist milis örgütü', 'kontr-gerilla örgütü', 'provokasyon çetesi' vs. vs. ilan PKK şefleri kimlerin paraleline düşmüş, kimlerin cephaneliğinden donanmış, kimlerin 'kılıç-kalkan'ını kuşanmış, kimlerin borusunu üflemiş olmaktadırlar? Geçmişte örgüt içi m-l muhalefet yürüten İ. Kaypakkaya yoldaşa katliam düzenleyecek kadar alçaklaşan TİKP şefleri değil miydi? Peki bugün bu karşı-devrimci yöntemi meslek haline getiren, içlerinde kendilerine karşı muhalefet yürüten onlarca üye, sempatizan ve taraftarını, Hitler'lerin, Türkeş'lerin 'davadan dönemi vurun' (!) mantığıyla hunharca katlettiren PKK şefleri, aynı yolun yolcuları oldukları TİKP şeflerini fersah fersah geride bırakmış olmuyorlar mı? 'Provakasyon' bayrağını onlardan devralıp çok daha yükseklere kaldırma rolünü üstlenmiş olmuyorlar mı? Evet örnek aldığınız 'ruh' hangisidir? İ.Kaypakkaya yoldaşın yüce kızıl direniş ruhu mu, yoksa TİKP şeflerinin kapkaranlık 'provakasyon' ruhu mu? Sözümona kopardığınız anti-TİKP çığırtkanlıkları sizlerin 'TİKP kalesine' sığınmış olmanız gerçeğini ortadan kaldırmaya yetebilir mi?...

TİKP'çilik sizin 'provokasyon' mantığınızda; m-l ve partimiz düşmanlığınızda; örgütünüz içi muhalif unsurlara ve dışınızdaki tüm yurtsever, devrimci, demokrat teşkilatlara karşı izlediğiniz katliam politikanızda; yalan, demagoji ve iftiracılığı başlıca meslek haline getiren 'ideolojik-siyasi mücadele' yönteminizde; yığınla kadroyu faşist Türk devletine 'yem etme' siyasetinizde; ilke ve istikrar namına hiç bir şey tanımyan ikiyüzlülük ve oportünizminizde; özünde en sağcı ve en pespaye pratiğinizi hamasi nutuklar ardında en 'mükemmel' pratik olarak kadrolarınıza, sempatizanlarınıza, taraftarlarınıza sunma ve onları aldatma 'maharet'lerinizde; H. Esat'lar, Barzani'lerin, Humeyni'lerin kucağına girme ve RSE uşaklığına soyunma politikanızda bol bol mevcutur!

Keskin 'TİKP alehtarı' çığlıklar atarak, partimize 'TİKP işbirlikçiliği' kara çamurlara fırlatarak ve sözümona İ. Kaypakkaya yoldaşın 'direniş ruhu'na dair methiyeler dizip, onun adını ağzınıza alıp kirleterek bu gerçekleri gözlerden gizliyemezsiniz!

Partimiz; "içinde Orhan BAKIR gibi devrimcileri pusuya düşürerek katlettir" miş!!!

PKK şefleri, yürütükleri partimiz alehtarı sözlü propagandalarında, bu 'katliamlara' N.Yalım vs.'yi de örnek olarak gösteriyorlarmış! Biz bütün bunları doğal karşılıyoruz! Zira partimiz karşısında acz içine düşen PKK şeflerinin, tabanlarını aldatmak ve partimize karşı kışkırtmak için, yalan, demagoji ve iftiradan başka hiç bir silahları yoktur! Onlar bu amaçlarına 'nail' olmak, gerek tabanlarını, gerekse dışlarındaki çeşitli güçleri partimize karşı kışkırtmak için her türlü yol ve yöntemi mübah görmektedirler. Ama uydurdukları çocukları bile kandırmayacak olan senaryolarla bunu başarabileceklerini sanıyorlarsa, feci şekilde aldanıyorlar. Zira onların bu pespaye yöntem ve senaryolarına aklı başında hiç bir ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat kişi, grup ve teşkilat zerre kadar değer vermeyecektir.

Orhan Bakır, Nubar Yalım'ı partimiz 'pusuya düşürtüp katlettir'miş! Buna kargalar bile güler! Bu yoldaşlarımızın nerede, nasıl ve kimler tarafından öldürüldükleri apaçık ortada değil midir? Yoksa PKK şefleri kendi dışlarındaki her kesi olduğu gibi bu yoldaşlarımızın katillerinide mi 'Partizancı', 'TKP-ML'ci', 'TİKKO'cu' sanıyorlar! Peki baylar, biz bu yoldaşlarımızı nasıl 'pusuya düşürerek katlettir'mişiz, lütfen açıklar mısınız? Partimize karşı böylesine alçakca bir iftirada bulunacak 'belge ve delilleriniz' nerede? Bu 'belge ve bilgileri' nerede, nasıl ve kimden ele geçirdiniz? Yoksa, bu yoldaşlarımızı hunharca katledenlerlede mi 'çok özel' ilişkileriniz var?

Peki, neden illada Orhan Bakır ve Nubar Yalım gibi Ermeni milliyetinden yoldaşlarımız? Bu yoldaşlarımızın şahsında hangi 'politik hokkabazlıkları' sergilemek ve nerelere mendil açmak istiyorsunuz? Sakın, bu madrabazlıklarınızın altında yatan asıl neden; azılı menşevik parti tasfiyeci YDH mülteci revizyonistlerinden, Deccal takibçilerine kadar uzattığınız anti/TKP-ML cephe arayışlarına aynı mayadan yoğrulduğunuz ASALA'yı da katma hevesiniz olmasın?

"1983'te yoğunlaşan tasfiye ve ajan sızdırmalarıyla 'Partizan' binasını ele geçiren provakatörler", "örgüt içinde kendilerine karşı direnmek isteyen bir çok dürüst devrimciyi ya karanlık komplolarla katletmişler, ya da dıştalayarak üzerlerinde amansız bir baskı uygulamışlar. Bu oyunlarıyla kendileri için rahat at oynatabilecekleri bir örgüt içi zemin yaratmışlar"mış!!!

Dikkat edilsin, bu satırlar sıradan bir 'polisiye romanı'ndan değil,

"ERNK Avrupa Temsilciliği/Ağustos 1985" tarihli bildirisinden alınmıştır! Baylarımız, secaat arz ederken sirkatin söyleyen merd-i kıptı misali, kendi gerçek ruh hallerini ve tecrübelerini ne de güzel ortaya koyuyorlar değil mi? Gerçekten de kendi dışlarındaki teşkilatlar açısından böylesine 'usta senaryoları', ancak ona malzeme olabilecek tecrübeyi kendi içlerinde yaşayanlar ortaya koyabilir! Bizim, PKK şeflerinin bütün bu tecrübeleri bizzat kendi somut pratikleri içinde yaşadıklarından en küçük bir kuşkumuz dahi yoktur.

Partimize fırlatmak istedikleri onca çamura dair en küçük bir delil dahi ortaya koyma zahmetine katlanmayan PKK şeflerine tekrar soruyoruz: '1980 sonları' neden bir kalem darbesiyle '1983' oldu? 1983'de 'partizan' binasını ele geçiren provakatörler kimlerdir? 1983'de kimler 'tasfiye' edilmiştir ve içimize hangi 'ajanlar' sızdırılmıştır? Örgüt içinde bize karşı 'direnen', 'bir çok dürüst devrimci' hangi 'karanlık komplolarda' katledilmiştir? Bunlar kimlerdir? Kimleri dıştalayarak üzerlerinde 'amansız bir baskı' uygulamışız?

Peki ya PKK şeflerinin duyduğu **aşağılık kompleksine** ne demeli?

"Mücadele yazı kurulu" mu? Hapis kaçkını mı? Yoksa anlaşmalı kaçırıldığı belli olmayan bu muamma..."

"...Tesadüf bu ya idam mahkümu olupta, hep hastaneye götürülürken kaçarak kendilerine "mücadele yazı kurulu yaftasını vuran bu tasfiyeci dönekler..."

"Cezaevi kaçkınlarının" başına çöreklendiği... "Partizan" güruhu..."

"Son dönemlerde dışarı nasıl çıkarıldıkları ve gönderildikleri şüpheli olan bir çok cezaevi kaçkını türedi. Hemen hepsi de önce yerleri hazırmışcasına gelip örgütün başına geçtiler..." vs. vs. (Bkz: 'Berxwedan' adlı paçavranın 11. ve 14. sayılarında yayınlanan provokasyon yazıları)

Önce şunu söyleyelim: "Emperyalizme, Sosyal-Emperyalizme ve Her Türden Gericiliğe Karşı MÜCADELE" gazetesi, 'ATİF (Almanya Türkiye'li İşçiler Federasyonu) yayın organı'dır. "Mücadele yazı kurulu"nun "hapishane kaçkınlarından oluştuğu" çığırtkanlıkları yaparak, Batı Alman emperyalist devleti polisine jurnalcılık yapmanıza hiç gerek yoktur. Sade bir vatandaş gibi dahi gidip, "Mücadele yazı kurulu"nun kimlerden oluştuğunu 'ATİF yönetim kurulu'ndan sorup öğrenebilirsiniz. Tabii ki, o kadar çok merak ediyorsanız?

Cezaevinden kaçan ya da kaçırılan yoldaşlarımıza gelince: "Nasıl kaçırıldığı belli olmayan", "muamma" vs. gibi şarlatanlıklara baş vurarak kafaları bulandırmaya çalışmanıza hiç gerek yoktur. Eğer o kadar çok merak ediyorsanız partimiz TKP-ML'ye resmen baş vurarak, bu yoldaşlarımızın cezaevlerinden nasıl kaçtıklarına ya da kaçırıldıklarına dair en teferruatlı bilgileri edinebilirsiniz. Eğer partimize başvurmaktan korkuyor, ya da çekiniyorsunuz, bu kaçırılma ya da kaçma olaylarının bazıları hakkında MLSPB ve D. Sol gibi örgütlerden de gereken teferruatlı bilgileri edinebilirsiniz. Peki; birincisi, bu yoldaşlarımızın "hemen hepsinin de yerleri önceden hazırmış" gibi gelip "partizan'ın başına çöreklendiğini" nereden biliyorsunuz; ikincisi, neden özellikle de hapishaneden kaçan bu yoldaşlarımızı baş saldırı hedefi olarak seçiyorsunuz?

Peki baylar, her birisi de faşist Türk devletine indirilen ağır birer darbe olan bu cezaevinden kaçma ve kaçırılma olaylarına yönelttiğiniz azgın saldırı da neyin nesi oluyor? Yoksa, en güçlü olduğunu sandığı anda ve yerlerde faşist Türk devletine ağır darbeler indiren bu olayların tabanınızda yarattığı büyük sempati ve hayranlığı kırmak için mi bunca azgın saldırıları sergiliyorsunuz? Evet, niçin?

Kısacası, PKK şeflerinin partimize karşı 'mücadele' adına sergiledikleri rezaletler yazılmakla ve eleştirilmekle bitecek gibi değil. Lakin buraya kadar sıraladığımız bazı örnekler dahi, onların gerçek yüzlerinin gözler önüne serilmesi açısından yeterlidir sanıyoruz. Gerçek yargıyı ise okuyucuya bırakıyoruz.

PKK şeflerini uyarıyoruz!

Gittiğiniz yol karanlık, tutunduğunuz dal çürüktür! Partimize atmak için kaldırdığınız taşı kendi kafanıza düşürmeniz kaçınılmazdır. Yalan, demagoji ve iftira gibi aczinizi sergileyen saldırı ve karalama yöntemleri, sizi çöküşe gitmekten ve siyasi iflasa sürüklenmekten kurtaramaz. Partimize ve Marksizm-Leninizme saldırarak çöküşe gitmekten ve iflasa sürüklenmekten kurtulmanız kesinlikle mümkün değildir. Partimize yönelik provokatif saldırılarınıza derhal son veriniz! Örgüt içinde size karşı muhalefet yürütmek issteyen muhalif unsurlara karşı sergilediğiniz baskı, işkence ve katliamlara derhal son veriniz. Kendi dışınızdaki her türden ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat kişi, grup ve teşkilatlara karşı öteden beri sürdüregeldiğiniz provokatif saldırılarınıza derhal son veriniz! 'Devrimcilik' ve 'ulusal kurtuluşçuluk' adına işlediğiniz tüm cinayatlerin tezgahladığınız tüm katliamların hesabını halka veriniz. Tabanınızda partimiz aleyhtarı kin ve düşmanlığı körüklemekte, tabanınızı partimize karşı kışkırtmaktan, tabanınızla parti tabanımız arasına düşmanlık çitleri örmekten vazgeçiniz. Tabanınızdaki yurtsever, devrimci, demokrat, samimi ve dürüst unsurları kendi karanlık oyunlarınıza alet etmeyiniz. Sizleri tekrar tekrar uyarıyoruz! Partimize karşı girişeceğiniz provokatif saldırıların sorumluluğu tamamiy-

le sizlere ait olacaktır ve partimiz üye, savaşçı, sempatizan ve taraftarlarımıza karşı girişeceğiniz en küçük bir saldırının bedeli dahi sizlere fazlasıyla ödettirilecektir!

PKK tabanındaki dürüst ve samimi yurtsever, devrimci ve demokratlara sesleniyoruz!

PKK şeflerinin karanlık provokatif saldırılarına alet olmayınız! Onların yalan, demagoji ve iftiralarına kanmayınız! Onların genel olarak tüm ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat kişi, gurup ve teşkilatlara, özel olarak da partimiz üye, savaşçı, sempatizan ve taraftarlarına karşı başvurdukları kışkırtmalara kapılmayınız! PKK şeflerinin sizlerle partimiz arasına germek istediği 'düşmanlık çitleri'ni parçalayınız! PKK şeflerinin devrimci güçlere ve partimize yönelik saldırılarını deşifre ediniz ve bu tür saldırılara karşı çıkınız! PKK şeflerinin üzerinizdeki ve içinizdeki baskı, işkence ve katliamlarına boyun eğmeyiniz! PKK şeflerinin gittiği yol çok karanlıktır! Bu karanlık yoldan dönmemekte ısrar eden PKK şeflerini gittikleri karanlık yolda kendi kaderleriyle baş başa bırakınız! Özeleştiri yaparak, komünistlerin kendi aralarında bilinçli ve gönüllü olarak tesis ettikleri irade ve eylem birliğinin somut ifadesi ve biçimlenişi olan partimiz TKP/ML'in sınıf bilinçli kızıl bayrağı altında saf tutunuz! Stalin yoldaşın da açık biçimde ifade ettiği gibi: "**sınıf bilinçli proletaryanın denenmiş öz bayrağı vardır**"! (**Milli Mesele, sf.43**) Ülkemiz toprağında proletaryanın bu sınıf bilinçli kızıl bayrağını dalgalandıran biricik güç, şanlı partimiz TKP/ML'dir! Onu şekillendiren çizgi İ.Kaypakkaya yoldaşın teorik temellerini 1972'lerdi attığı m-l çizgidir. PKK şeflerinin, yaptığı tahlillere dair bir tek laf söylemezken, sözümona 'direniş ruhuna' sahip çıktığını iddia ettiği İ.Kaypakkaya yoldaşın 'Seçme Yazılar' adlı kitabını ve bu kitap içinde yar alan **Türkiye'de Milli Mesele** başlıklı makalesini okuyunuz! Orada partimizin milli meseleye dair proğram ve tezlerini apaçık göreceksiniz! Burjuva milliyetçiliği bayrağı ile proletaryanın denenmiş sınıf bilinçli bayrağı arasındaki kalın **nitelik** farkını kolaylıkla kavrayacaksınız! PKK şeflerinin devrimci istek, özlem ve enerjinizi nasıl sömürdüğünü, nasıl burjuva milliyetçiliğinin çıkarları doğrultusuna kanalize ettiğini, nasıl çıkmaz yollara sürüp süreç içerisinde heder ettiğini anlıyacaksınız!

Bütün ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat kişi, gurup ve teşkilatlara sesleniyoruz!

PKK şeflerinin bugün gelinen noktada sivri ucunu partimize yönelterek sürdürdüğü provokatif saldırılar ne ilktir, ne de son olacaktır! Bu provokatif saldırılara, bugüne kadar geçen süreç içerisinde şu ya da bu düzeyde, şu ya da bu biçimde sizler de maruz kaldınız! Partimiz halk saflarındaki çelişkilerin şiddet yöntemiyle çözümlenmesine kesinlikle karşıdır. Halk saflarındaki çelişkilerin çözüm yöntemi **demokratik yöntem**, yani eleştiri, tartışma, ikna ve eğitim yöntemidir. Bunun dışındaki her yöntem, devrime ve halka zarar verir, karşı-devrime ve halk düşmanlarına hizmet eder, onların ekmeğine yağ sürer. PKK şeflerinin gerek genel olarak halk güçlerine, gerek kendi içindeki muhalif unsurlara, gerekse partimize karşı yönelttiği provokatif saldırıların 'devrimcilik' ve 'ulusal kurtuluşçuluk'la zerre kadar bir ilişkisi yoktur. Bunlar, halka değil halk düşmanlarına, devrime değil karşı-devrime hizmet eden karşı-devrimci eylem ve saldırılardır. Bu provokatif saldırılara seyirci kalmak mümkün değildir. Böyle bir tavır oportünizmin bilinen karakteristik 'uzlaşmacılığı' olur. PKK şeflerinin provokatif saldırılarını 'görmemezlikten' gelen, onu 'sineye çeken', ona boyun eğen tavırlar, sadece ve sadece bu provokatif saldırıların daha da güçlenmesine ve hızlanmasına hizmet eder. Bu nedenle PKK şeflerinin, gerek dışındaki tüm halk güçlerine, gerek kendi içindeki muhalif unsurlara, gerekse özel olarak partimize yönelik olarak sürdürdüğü provokatif saldırılara karşı sessiz ve seyirci kalmayınız! Bu tür saldırıları şiddetle protesto ediniz! PKK şeflerine karşı tavır alınız! Aksi taktirde objektif olarak bu saldırıların destekçileri durumuna düşmekten kendinizi kurtaramazsınız!

Bütün üye, savaşçı, sempatizan ve taraftarlarımıza sesleniyoruz!

PKK şeflerinin partimize yönelik provokatif saldırılarına kesinlikle boyun eğmeyiniz! Mümkün olduğunca bilinçli ve örgütlü tarzda hareket ederek bu provokatif saldırıları boşa çıkarınız! Temkinli, tedbirli, soğukkanlı ve hazırlıklı olunuz! PKK şeflerinin partimize yönelik provokatif saldırılarını yurtsever, devrimci, demokratik kamuoyu nezdinde deşifre ediniz! Berlin, Hollanda, Libya ve son olarak İsviçre/Basel türü provokatif saldırılara karşı partimizi en kararlı biçimde savununuz!

—YAŞASIN MARKS-ENGELS-LENİN-STALİN ve MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN IŞIKLI YOLU!
—YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!
—YAŞASIN YİĞİT, ŞANLI PARTİMİZ TKP/M-L ve ÖNDERLİĞİDEKİ TİKKO, TMLGB!
—KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM ve HER TÜRDEN GERİCİLİK!
—KAHROLSUN PROVOKASYON!

Çanlar Kimin İçin...

Baştarafı sf. 2'de

katılmaya, üzerine düşen sınıf mücadelesi görevlerini de layıkıyla yerine getirmeye çalışmaktadır. Elbette ki üzerimize düşen sınıf mücadelesi görevlerini, dört dörtlük bir mükemmeliyetle yerine getirebildiğimizi söylemiyoruz. Lakin partimiz hızla toparlanmaktadır. O şimdi yakında lavlarını dört bir yana saçmakta gecikmeyecek olan ve için için kızışan bir volkan gibidir! Gelecek partimizindir! Partimizin kısa süre içinde bugüne kadar katettiğinden daha fazla bir mesafeyi katetmesi ve hızla Türkiye bozkırını halk savaşı ateşiyle tutuşturması kaçınılmazdır!

Nitekim, partimizin içine girdiği köklü, ilkeli ve tutarlı özeleştiri faaliyeti, daha şimdiden etkilerni göstermeye, dışımızdaki tüm sınıf güçlerini için için sarsmaya başlamıştır. Başta PKK şefleri olmak üzere, kulakları **derinden** gelen seslere karşı 'hassas' olan ve geleceği birazcık olusun görebilme 'başarısı' gösteren tüm revizyonist, reformist küçük ve orta burjuva şefleri ve tüm hakim sınıf temsilcilerini rahatsız eden de işte bu gerçektir.

Zira partimiz; emperyalizme, sosyal emperyalizme ve yeminli uşaklarına karşı yürütülen mücadelenin, her türden küçük burjuva sağ ve 'sol' oportünist, orta burjuva reformist-revizyonist ve her türden burjuva milliyetiçisi akıma karşı yürütülecek amansız bir ideolojik-siyasi mücadeleyle birleştirilmediği sürece, lafta kalacağının bilincindedir. O, PKK şefleri ve YDH ebebaşıları gibi partimiz düşmanlığı yaparak ayakta kalmaya çalışan her türden oportünist ve revizyonistin ipliğini süratle pazara çıkarmayı boynunun borcu bilmektedir!

Sözün kısası; partimize yöneltikleri provokatif saldırılarla kaçınılmaz çöküşlerini engellemeye çalışan PKK şeflerine; onların 'koruyucu meleği kesilen azılı menşevik parti tasfiyecisi YDH ebebaşılarına; sözümona 'günah çıkararak' geçmiş onca başarısızlık ve yenilgilerin sorumluluğundan sıyrılmaya ve daha 'ince' maskelere bürünerek 'tekellerini' yeniden 'canlandırmaya' çalışan tüm küçük-burjuva sağ ve 'sol' oportünist, orta-burjuva reformist, revizyonist, pasifist, parlamentarist ve darbeci akım şeflerine; ve çeşitli maskeler takınarak kendi yeminli emperyalizm uşaklıklarını ve azılı halk düşmanlıklarını gözlerden gizlemeye, böylece hem geniş halk yığınlarını kuyruklarına takıp bir birlerine karşı kaldıraç olarak kullanmaya, hem de düzen ve devletlerinin ömrünü biraz daha 'uzatmaya' çalışan tüm faşist ve sosyal-faşist, karşı-devrimci hainlere söyleyeceğimiz şudur:

DİNLEYİN! ÇANLAR SİZİN İÇİN ÇALIYOR!

Yayın organımız basıma hazırlanırken, PKK şefleri, İsveç/Stocholm'da Çetin Güngör (Semir)'ü, Danimarka/Kopenhag'da ise Mustafa Tangüner'i katletirdiler. PKK şeflerinin bu katliamlarını da nefretle lanetlerken, partimiz TKP/M-L'in görüşlerini ve mücadelesini en kararlı biçimde savunan PARTİZAN dergisinin, Çetin Güngör'ün katliamıyla ilgili olarak çıkardığı bildiriyi aynen yayınlıyoruz.

PKK'nın Karşı-Devrimci Eylemler Zincirinin Yeni Bir Halkası Daha:

SEMİR (ÇETİN GÜNGÖR) KATLEDİLDİ!

2.11.1985 günü İsveç'in Stocholm şehrinde PKK'nın düzenlediğe karşı-devrimci bir saldırı sonucu SEMİR (ÇETİN GÜNGÖR) adlı bir devrimci katledildi. Stocholm'da "Peşeng" adlı örgütün düzenlediği bir geceye katılan Çetin Güngör gece salonunda PKK'nın silahlı saldırısı sonucu kafasına sıkılan kurşunlarla öldürüldü. Ayrıca aynı saldırıda iki "Peşeng" taraftarı da yaralandı. Saldırıyı düzenleyen şahıs gecede bulunan halk tarafından linç edilmekten İsveç polisinin müdalalesi sonucu kurtuldu ve yakalandı.

PKK'nın baş vurduğu karşı-devrimci eylemler yeni değildir. Bilindiği gibi; 20 Haziran 1984'te İsveç'in Upsala şehrinde Enver Ata, 7 Ağustos'tada Almanya'nın Rüsselsheim kentinde Zülfü Gök isimli PKK'dan ayrılan kişiler PKK tarafından düzenlenen benzer karşı-devrimci silahlı saldırı eylemleriyle katledilmişlerdi.

Çetin, Zülfü ve Enver; geçmişte PKK saflarında yıllarca çalışmış, 1984'te PKK içerisinde gündeme gelen ayrılıklarda, PKK'ya "demokrasi uygulamayan, feodal despotçu, eleştirilere tahammülü olmayan, eleştirileri şiddet yöntemleri, hile ve komplolarla bastıran, sadece eleştiri yürütükleri için onlarca kadrosunu örgütün özel hapihanelerine attıran, işkence uygulayan..." vb. bir çok eleştiri getirerek ayrılmışlardı.

Bununla birlikte PKK, ayrılanlar hakkında kamuoyunda yoğun bir kampanya başlattı. Onları, "ajan-provakatör Yıldırım-Şahin gibi döneklerin yurtdışı uzantıları, faşist cuntanın PKK'yı dağıtmak için oluşturduğu genç Kemalistler örgütünün elemanları, teslimiyetçi, hain..." olarak damgaladı.

Kamuoyun da yakınen bildiği gibi, PKK bu iddialarının hiç birini ispatlayamıyordu. PKK'nın diğer devrimci, demokrat örgütleri suçlamasında kullandığı, bilinen klasik senaryoların aynısı sözkonusu kampanyalarda da kullanılıyordu. Yani hiç bir gerekçe, delile dayanmayan yalan, iftira, karalama metodu! PKK, sözkonusu unsurların "ajan-provakatörler" olarak ilan edilmesini diğer devrimci, demokrat örgütlerden ve bizden de istemiş. Bu konuda yürüttükleri faaliyete ve sürdürecekleri girişimlere "destek verilmesini" talep etmişti. Daha önceleri de açıkladığımız gibi biz; PKK'dan iddialarını ispat etmelerini istemiştik.

PKK'nın iddialarının elle tutulur hiç bir yanı yoktu, tamamıyla bir iftira olduğu açıktı. Bundan ötürü partimiz PKK'yı uyardı. Gerek bu unsurlara, gerekse diğer devrimci-demokrat örgütlere karşı girişilecek her hangi bir saldırıyı şiddetle protesto edeceğini, mücadele yürüteceğini belirtti. Nitekim Zülfü Gök ve Enver Ata'nın katledilmeleriyle sonuçlanan PKK'nın karı-devrimci eylemlerine de anında tavır takınarak kamuoyunda teşhir etti. (Bkz: Temmuz-Ağustos 1984 İKK, sy.58)

PKK'nın karşı-devrimci eylemlerini onaylamamamız, şiddetle karış çıkıp teşhir etmemiz ve PKK'nın hatalarıyla uzlaşmamamız, siyasi-ideolojik alanda PKK'nın çizgisiyle hesaplaşmamız PKK şeflerini huzursuz etti. Şefler partimize karşı da adi bir demagoji, iftira ve yalan üzerine yükselen karşı-devrimci bir kampanya başlattılar. Bu örnekte de çok açık bir şekilde görüldüğü gibi; PKK kendisini eleştiren herkese karşı düşmanca bir tutum alıyor ve onlara karşı "mücadele" de her yolu mübah görüyordu.

Semir ve diğer ayrılanlara karşı tutumları da, bu vaziyetlerinden ayrı değildir. Ortada bir gerçek vardır ki, o da Semir'in PKK'yı eleştirmesiydi! Bu durum PKK'nın gadrine uğramak için yeterli bir sebepti.

Biz karşı-devrimci saflara gitmedikleri müddetçe şu veya bu devrimci örgütün saflarından ayrılan insanlara farklı düşüncelerinden, eleştiri getirmelerinden vb. ötürü şiddet uygulanmasını karşı-devrimci bir saldırı olarak değerlendiriyoruz. Biz devrimci örgütlerin kendi içindeki veya halk güçlerinin kendi aralarındaki çelişkilerin şiddet yoluyla çözülmesine karşıyız. Bu konuda çözüm yolunun siyasi, ideolojik mücadele, ikna, eğitim olduğunu düşünüyoruz. Bunun içindir ki, PKK'yı eleştirdiği ve ondan ayrıldığı gerekçesiyle, PKK'nın Semir'i "hain, ajan" ilan etmesini ve bundan çıkarak da onu katletmesini karşı-devrimci eylem olarak değerlendiriyor, kınıyor ve lanetliyoruz!

Partimiz ajan ve muhbir olanları hiç bir zaman korumadı, korumaz. Devrimci demokrat kamuoyu, partimizin halk düşmanlarının amansız düşmanı olduğunu ve bunlara karşı mücadeledeki duyarlılığını bilir. Halk düşmanlarına karşı imha da dahil devrimcilerin yürüttüğü mücadele haklıdır, meşrudur. Semir'in katledilmesi karşı-devrimci bir eylemdir; çünkü, Semir, ajan, muhbir veya karşı-devrimci değil, bir yurtseverdi.

PKK'nın kendisini eleştiren her örgüte, kişi ve gruba ajan, provokatör demesi, kendi dışındaki tüm örgütleri "sosyal şöven, hain, kemalist" olarak damgalaması oldukça sorumsuz, devrimcilikle zerrece ilişkisi olmayan, karşı-devrimci bir davranıştır. Yalan, demagoji, iftira zayıflığın, tükenmişliğin, açık yüreklilik, dürüstlük, M-L ilkelere bağlılık güçlülüğün, yenilmezliğin ifadesidir. Sağlam gerekçelere, ispata dayanmadan şu veya bu kişinin, grubun "ajan, provokatör", "karşı-devrimci" ilan edilmesi biçimindeki tutumlar devrimci tutum olarak değerlendirilemez. Bu ithamlarda bulunanlar ispata davet edilmeli, ispatlayamıyorlarsa teşhir ve tecrit edilmelidirler.

Çamur atma ve iftirada oldukça kötü bir üne sahip olan PKK'nın başkalarını değerlendirmedeki temel ölçütü, kendilerine karşı kimin tutumunun ne olduğu prensibidir. Bundan yola çıkan PKK, Suriye, Humeyni, RSE'ci Filistin örgütlerini övüp göklere çıkarırken, kendilerini eleştiren herkesi de pekala karşı-devrimci, cuntacı ilan edebiliyorlar. Onun mantığına hükmeden, ilkesizlik, pragmatizmdir. Bu yaklaşım PKK'nın burjuva milliyetçi ve giderek hızla karşı-devrim yönünde gelişen siyasi ideolojik hattından geliyor.

Halka, halkın devrimci güçlerine saldırısının, sorumsuzluğunun nedeni budur. Yüreğinde zerrece halka bağlılık olan bir örgüt veya kişi bu kadar rezillik içinde olamaz, olamamalıdır. İşin gerçeği şudur ki, bütün hava atmalarının aksine PKK, karşı-devrime amansızca tutum alan, ona karşı mücadelede duyarlı olan bir örgüt değildir. Onun karşı-devrimle arasına kesin ayırım çizgisi çekmeyen, hatta karşı-devrime el avuç açan (RSE'ne, Suriye, Humeyni, Kadafi vb.) çizgisi bunun en somut örneğidir. İsviçre örneğinde görüldüğü gibi Partimiz taraftarlarını polise ihbar etmekten hiç bir rahatsızlık duymamaktadır. (Belgeleriyle ispatlanabilinir.)

Eskiden "can ciğer" olduğu, kol kola yürüdüğü örgütleri, artık menfaati kalmadığı noktadan itibaren topa tuttuğunu, eskiden amansızca saldırdıklarına da işine geldiğinde göklere çıkarmaya çalıştığını herkes bilir. Bir dönemler sosyal-faşist Irak Komünist Partisi ve Barzani ile aralarında su geçirmeyen PKK'nın, bir dönem sonra onları topa tutması veya bir zamanlar YEKITI'ye İran Pastarlarıyla birlikte saldırırken daha sonra onlara göz kırpmaya çalışması örneği bunun somut delilleridirler.

"FKBDC" denilen koalisyon içinde oldukları zaman ile ondan çıktıkları dönem içinde çeşitli örgütlere karşı tutumları da somut incelendiğinde aynı pragmatist mantığı gayet berrak görebiliriz.

PKK kendisinden ayrılanları, ajanlıkla kolayca suçluyor. Suçlanan bu insanların çoğu geçmişte PKK'nın yönetici kademelerinde önemli sorumluluklar üstlenmişlerdir. O zamanlar bu insanları öven PKK, şimdi eleştiriyorlar diye rahatlıkla ve sıkılmadan onları suçlayabiliyor. PKK kendi mantığı içinde tutarlı ise "PKK'yı geçmişte ajanlar yönetiyordu" demesi gerekmez mi?

Bize göre suçlanan sözkonusu insanların hiç biri hakkında inandırıcı bir gerekçe yoktur. Bu insanlar demokrat, yurtsever saflardadırlar. Onların düşüncelerinin tartışılması bir başka konudur. Kısaca söylersek, tek doğru düşünce (ülkemizde) partimizin temsil ettiği fikirlerdir. Bu anlamda onların düşünceleriyle hem fikir olmadığımız, eleştirdiğimiz açık bir konudur. Ne var ki, hem fikir değiliz diye devrimci saflarda olan insanlara yönelik karşı-devrimci eylemler karşısında suskunluk tutumu takınamayız. Böyle bir tutum devrimci bir tavır değildir.

PKK'nın baş vurduğu karşı-devrimci eylemler, halkın davasına zarar vermekte, karşı-devrimi güçlendirmektedir. Devrime zarar veren bu eylemler karşısında vurdum duymaz davranmak demokratlıkla dahi bağdaşmaz. Karşı-devrimci eylemler karşısında "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" tavrı takınmak, devrim davasına karşı kayıtsızlık demektir. Bunun için biz, kimden gelirse gelsin her türden karşı-devrimci eylemleri nefretle kınıyoruz. Tüm devrimcilerin de aynı tutumu benimsemelerini istiyoruz. Bu tumumuzu, PKK ile partimiz arasında son dönemlerde cereyan eden olaylardan ötürü gündeme gelmiş yeni bir tavır olarak değerlendirenler varsa, bu arkadaşlar gerçeği görmemektedirler. Böyle düşünenleri birkez daha partimizin geçmişten bugüne kadar tutumunun ne olduğunu daha net görebilmeleri için yayınlarımızı incelemeye davet ediyoruz. Aynı şekilde pratiğimiz de bu konuda somut bir örnektir.

PKK'nın karşı-devrimci eylemleri karşısında, partimizin aldığı tutum halka ve devrime olan bağlılığından geliyor. Bu güne kadar sadece PKK'dan değil, kimden gelirse gelsin her türden karşı-devrimci eylemlere karşı çıkan partimizin bu konudaki tutumu, basit bir kişisel hınç, dar grup çıkarlarıyla uzaktan-yakından alakası olmayan devrimci bir tutumdur.

Biz, devrimci prensipleri "dostlar pazarda görsün" diye sözde değil, bizzat onları hayatın her alanında uygulayarak savunuyoruz. "Halk demokrasisi için mücadele ediyorum" deyip te PKK'nın halk içindeki çelişkileri karşı-devrimci şiddet yöntemleriyle çözmesine, sebep ne olursa olsun, sessiz kalmak oportunizmdir. Böylelerinin "demokrasi için mücadele" lafları boş bir nutuktan öteye gidemez. Halkın güçlerine şiddet uygulayanlar karşısında secde edenlerin karşı-devrimci saldırılara sessiz kalanların tutumu demokrat bir tutum dahi olamaz.

Halk güçlerinin eleştirilerine, fikirlerini ortaya koymalarına kendi içindeki eleştirilere tahammül edemiyen PKK'nın "demokrasi, özgürlük, bağımsızlık" nutukları samimi değil yalan, aldatmacadır. Böylelerinin halk içinde, partide demokrasi uygulamaları mümkün değildir ve zaten uygulamıyorda. Halk içindeki çelişmeleri ikna, eğitim, siyasi, ideolojik mücadele yoluyla ele almak, barışçıl yöntemlerle çözmek devrimci prensiptir.

PKK'nın prensibi ise; yüzlerce devrimci, demokratı katletme prensibidir. PKK'nın öldürdüğü devrimci, demokratların sayısı imha ettiği halk düşmanlarından daha fazladır.

Devrimci örgütlere her kişi özgür iradesiyle girer ve yine özgür iradesiyle de çıkar. Karşı-devrimci saflara iltihak etmediği, düşman ajanı olmadığı müddetçe örgüten ayrılanlara karşı tutum ikna, eğitimdir.

Örgüt içinde ve dışında uygulanması gereken temel prensiplerden biri eleştiri özeleştiridir. Bu konuda kural örgüt içinde birlik-eleştiri-birlik örgüt dışında eleştiri-birlik-eleştiridir. Devrimci bir örgütün yaşamını düzenleyen prensip, demokratik merkeziyetçiliktir. Bu prensibin uygulanması ile, parti içinde yaratıcılık, çalışma tarzında devrimci coşku, açık yüreklilik, insiyatif, yoldaşça güven gönüllü sağlam birlik vb. sağlanabilinir. Feodal despotluk, eleştirilerin zorla bastırılması, ağa-yarıcı, müdür-memur gibi prensiplerin hüküm sürdüğü örgütler komplo ve hilenin, entrikanın pençesinden kurtulamazlar. Zoraki birliğin hüküm sürdüğü örgütler aslında kof, çürük örgütlerdir. Böyleleri er veya geç yıkılmaya mahkumdurlar. PKK'nın bu konudaki ünüde oldukça kötüdür. Gerek 12 Eylul öncesi gerekse sonrası kendi içinde onlarca yurtseverin kanına eli bulaşmış PKK'nın yaptıkları ortadadır. Kendilerine eleştiri yürütenleri özel hapishanelerine (!!) kapatmak, işkenceye çekmek ne zamandan beri devrimcilik oldu? Bütün devrimci demokratlar kimden gelirse gelsin bu tür karşı-devrimci eylemlere karşı çıkmalıdırlar.

Çetin Güngör'ün silahlı bir saldırıyla katledilmesi örneğinde bir kez daha sergilenen PKK'nın karşı-devrimci eylemleri, devrimci mücadeleyi baltalayan, zayıflatan diğer taraftanda devrime karşı kullanmak üzere hakim sınıflara malzeme sunan niteliktedir. Bunun için Çetin Güngör ün katledilmesiyle sonuçlanan bu karşı-devrimci eylem, basit kişisel bir sorun olarak değerlendirilmemelidir. Bu cinayet kınanmalı teşhir edilmelidir. Hakim sınıfların genelde devrime saldırı için, arayıpta bulamadıkları bu tür olayları kullanmaları karşısında sesiz kalınmamalıdır.

Ezilen yığınların; devrimcilere güvenlerinin zayıflaması, morallerinin bozulması, umutsuzluğa, pasifizme itilmeleri, devrimcilere karşı inançsızlıklarını körüklenmesi için PKK bu karşı- devrimci eylemleriyle düşmana güçlü silahlar vermektedir.

Fakat ne bu tür karşı-devrimci eylemler, ne de onları kullanarak devrimcileri tecrit etmek için seferber olan hakim sınıfların demagojileri zafer kazanamıyacaktır.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız, emperyalistlerden, uşaklarından olduğu gibi, bu gibi karşı-devrimci eylemlerin planlayıcıları ve uygulayıcılarından da mutlaka hesap soracaktır. Hiçbir karşı-devrimci saldırı ve cinayet cezasız kalmayacaktır.

PKK tabanındaki dürüst ve samimi yurtseverlere sesleniyoruz.

PKK şeflerinin genelde tüm devrimci ve demokratlara özelde de partimize yönelik yalan demogoji ve iftiralarına karşı çıkınız. Onların uygulamaya çalıştığı karanlık senaryoları deşifre edin. PKK şeflerinin karşı-devrimci eylemlerine alet olmayın. Şefleri yürüdükleri karanlık yolda yalnız başına bırakarak proletaryanın sancağı altında toplanın.

PKK'nın Partimize yönelttiği saldırılar, onun siyasi acizliğinin ve yaşadığı paniğin ürünüdür!

Hiçbir yalan demagoji ve iftira PKK'nın gerçek yüzünü gizlemeye yetmeyecektir!

-3-

ULUSAL SORUNDA PKK'NIN BAZI ZIRVALARI ÜZERİNE

Her konuda olduğu gibi ulusal soruna bakış açımız ve çözüm yolu konularındaki programatik görüşlerimiz karşısında da dut yemiş bülbül misali tam bir acz içinde olan PKK şefleri; siyasi zavallılıklarının, tükenmişliklerinin iflaslarının sonucu olarak bir kuruş etmeyen çirkef, adi demogoji, küfür ve saldırılarla ayakta kalabilmek için boş yere çırpınıp durmaktadırlar. Sözümona eleştiri adı verdikleri bu rezaletler; üzerinde durmaya değmez ölçüde aşağılıktır. Bunun içindir ki, başlıbaşına bu çamurların herbiri üzerinde uzun boylu durmayarak, kendi niteliklerini bizzat kendi ifadeleriyle ortaya koyan sözkonusu zırvalara çok kısa işaret edeceğiz..

Berxwedan yazarı Salman ağa diğer birçok konuda olduğu gibi, ulusal sorunda da sözde İbrahim yoldaştan kendi zırvalıklarına dayanaklar arayarak, burjuva milliyetçi görüşlerini aklamaya çalışma boş çabası içine girmektedir. Kısaca şunu vurgulayalım ki, İK yoldaşın ölümsüz fikirleri herkesin ortak malı ve herkesin kullanmasına müsait muğlak görüşler değildir. O fikirler gayet net, berraktır. M-L'ler dışında her türden oportünizm ve revizyonizmin elini uzatıp bulandıramayacağı şekilde keskin ve yakıcı fikirlerdir. Aynı şekilde Salman efendi ve onun PKK'sının panzehiri olan düşüncelerdir.

Bay Salman ve PKK kendi aklınca güya onu kullandığını ve demagojilerine dayanak yaptığını zannediyor. Esasında yaptıkları İK yoldaşı kendi işlerine gelir hale sokarak yorumlama, onu içeriğinden boşaltmaya çalışmadır. Böylelikle de bugün partimizin görüşleri ve ulusal sorundaki tavrı ile İK yoldaşı karşı karşıya getirme gibi boş bir çabaya girmekte, aslında ise tutmaya çalıştıkları silahla kendilerini vurduklarını görememektedirler.

Herşeyden önce partimiz; Kürt ulusu ve azınlık milliyetler üzerindeki hakim Türk ulusunun hakim sınıflarının, milli baskısına kararlı olarak karşı çıkmış, Kürt ulusunun ayrı devlet kurma hakkını hiç bir koşula bağlamadan kayıtsız şartsız savunmuş her alanda olduğu gibi bu kesitte de tüm M-L düşmanı akımlara karşı mücadele etmiştir. Açıktır ki partimiz, bu sorunu sınıf mücadelesinden soyut, kendi başına bir problem derekesine düşürmemiş, milli sorunu son tahlilde bir sınıf mücadelesi sorunu olarak kavramıştır. Şüphesiz dar ulusal bir bakış açısına sahip ve gözü burjuva perspektiften öteyi göremiyecek kadar kör olan PKK, partimizin yaklaşımını gayet tabii ki onaylamıyacaktır. Evet, biz Kürt ulusal ve azınlık milliyetler sorununu demokratik devrim, sosyalizm ve komünizm mücadelemizin bir parçası olarak ele aldık, alıyoruz da. Ve yine tüm devrimci demokrat kamuoyu da yakınen biliyor ki, Şefik Hüsnü ile birlikte 50 yıllık bir dönem boyunca mutlak hakimiyet kuran sosyal şövenizm, partimizin doğuşuyla birlikte öldürücü darbeler alarak parçalandı. Siz de dahil kendisine devrimci demokratım diyen çevrelerin halen Kürt ulusunun varlığını dahi bütünüyle anlayamadıkları, büyük Türk şövenizmiyle gözlerinin perdeli olduğu bir dönemde diğer sorunlarda olduğu gibi Kürt ulusal sorununda da çok yönlü ve bilimsel bir yaklaşımla parmak basma şerefi partimize aittir. Bunlar gizlenmesi imkansız olan tarihi gerçeklerdir. Bugün de büyük Türk şövenizminin panzehiri yine partimizdir. Çokca karşı çıktığınızı zannettiğiniz Türk şövenizminin zehirinden, Kemalizm konusundaki düşüncelerinizde ispatladığımız gibi Kürt ulusal sorunu konusunda da tamamıyla kurtulamamış olanlardan biride sizsiniz. Bizi, Türk milliyetçiliğinin kalemşörlerinden ve Türk devletinin çanak yalayıcılarından olan Uğur Mumcu gibilerle bir gösterme şeklindeki sahtekarlıklarınızla yaralayabileceğinizi zannediyorsanız feci şekilde yanılıyorsunuz. En azından bazı noktalarda Uğur Mumcu'larla, Türk devletiyle vb. ağız birliği içinde olanlar sizlersiniz. Şeyh Sait, Dersim, Hani, Ağrı gibi Kürt isyanlarını İngiliz uşaklığı, gericilik, ortaçağ kalıntısı, feodal irtica vb. küfürlerle mahkum etmeye çalışan ve yüzbinlerce Kürt köylüsünün katledilmesi ile sonuçlanan barbarlıklarını, soykırımlarını meşru ve ilerici olarak gösterenler faşist Türk devleti ve onun dümen suyundan gidenlerdir. Peki, herkesin bildiği bu konuda siz ne diyorsunuz: "*...Kürt ayaklanmalarının önderliği feodal gericiliğin elindeydi...*" (Politik Papor, sf.58)

Tamda bu anlayışınız sözkonusu Kürt isyanlarını gericilik olarak mahkum edip Kemalist faşist diktatörlüğün bunları kanla bastırmasını objektif olarak haklı göstermiyormu? Öyle ya size göre Kemalistlerin vahşice ezdikleri Kürt milli hareketi değil, hortlayan gericiliktir. Aynı mantıkla tamda Şefik Hüsnü ve güruhu sosyal şövenlerle benzer pozisyonda değilmisiniz? Ve bugünde aynı şeyleri bay Mumcu gibileri söylemiyorlarmı? Şüphesiz sorun, yalnızca yukarıda aktardığımız düşüncede değil, daha da önemlisi "ulusal-kurtuluşçuluk, feodalizme ve padişahlığa karşı zafer" olarak değerlendirdiğiniz Kemalist hareket konusundaki kafa karışıklığınızdanda geliyor. Bu konudada partimizin görüşleri hiçbir muğlaklığa yer vermeyecek şekilde berraktır.

Şeyh Sait, Zilan, Ağrı, Dersim gibi Kürt isyanları ikili bir karekter taşıyordu. Bunlardan biri milli diğeri feodal olan karekterdi. Sözkonusu isyanların ortaya çıktığı döneme kadar kendi başlarına hükümran olan feodaller, merke-

zi otoritenin kendilerinide tehdit etmesiyle birlikte Türk devletine kafa tutmuşlardır. Kürt burjuvalarının kendi pazarlarına hakim olma isteğiyle, feodallerin hükümranlık arzusu onların merkezi otoriteyi ellerinde tutan Türk hakim sınıflarına karşı mücadele etmelerinin esas temelini oluşturmaktaydı. Şüphesiz milli baskıya Kürt feodallerinin ve burjuvalarının yanısıra Kürt işçileri-köylüleri ve emekçileride maruzdu.

Bunun için kürt emekçilerinin milli zulme olan tepkileri Kürt burjuvazisi ve feodallerin tepkisiyle birleşti. Kürt burjuvazisi ve feodal beylerin önderliğinde Türk devletine karşı yükselen Kürt isyanlarının milli zulme, ulusal eşitsizliğe, hakim Türk ulusunun imtiyazlarına yönelen genel demokratik bir muhtevası vardı. Komünistler bu ilerici ve demokratik yanın destekçisidirler. Ancak bir diğer yön olan Kürt feodal beylerin ve burjuvalarının kendi hükümranlıklarını sağlama mücadelesinde, komünistler feodallere ve burjuvaziye kuyruk olamazlar. Hiç bir milletin hakim sınıflarının imtiyazı ve üstünlüğünden yana olmazlar.

Milli hareket karşısında M-L'lerin tutumunu özlü olarak ifade eden bu yaklaşımda da gayet berrak bir şekilde ortaya çıkan gerçekler şunlardır: M-L'ler ezilen ulusun milli hareketini, ezen ulusun hakim sınıflarına yönelen ilerici yönünden ötürü koşulsuz olarak desteklerler. Ancak diğer yandan da küçük, orta burjuvazi ve toprakağalarının gerici milliyetçi emellerine ortak olmazlar, mücadele ederler. Aksi halde ezilen ulusun proletaryasının gözlerinin burjuva milliyetçiliğinin sisleriyle karartılmasının önüne geçemezler. Şüphesiz milliyetçilik çeşitli milliyetlerden emekçilerin birliğini baltalayan, komünizm davasına zarar veren bir olgudur. Böyle bir olguyu güçlendirmek M-L'lerin işi değildir. M-L'ler hangi milliyetten olurlarsa olsunlar, proletarya ve geniş emekçi yığınları proletaryanın denenmiş sancağı altında toplamaya çalışırlar.

PKK istediği kadar Türk devletine "en tutarlı karşı çıkan benim" desin, M-L e düşman bir bakış açısına sahip olmasından ötürü şu veya bu teziyle onu aklama pozisyonundan kurtulamayacaktır. Tutarlılık, veryansın etme lafta değil özde olmalıdır. PKK nın özü ise oldukça çürük bir zemin üzerinde yükselmektedir. PKK bahsi geçen Kürt milli ayaklanmalarının faşist Türk devleti tarafından bastırılmasının sonuçları olarakta şöyle bir tahlil yapıyor: "*...Türk devletinin, 1925-1940 yılları arasında Kürdistan'da yürüttüğü bu işgal ve ezme harekâtında, halk kitleleri soykırıma varan ölçülerde katliama tabii tutuldu,* **feodallerin ekonomik çıkarları ve siyasi güçleri tümüyle kırıldı**" (Politik Rapor sf.58.)(abç.)

Yani PKK'ya göre "Türk devletinin bu işgal ve ezme harekâtında" zarar gören feodallerdir, onların ekonomik ve siyasal çıkarlarıdır. Tür devletinin cihadı, "feodallere karşıdır". Öyleyse Türk devleti PKK'ya göre anti-feodal değilde nedir? Veya onun mücadelesi feodalizme karşı demokratik devrim mücadelesi değilde nedir? PKK bu zırvalıklarıyla Şefik Hüsnü revizyonistine rahmet okuyor. Ve bugün lafta her ne kadar ona karşı gözüküyorsa da, gerçekte ise 1925-1940 Kürt ayaklanmalarına yaklaşımında onun pınarından besleniyor. Zaten bunu tescilli revizyonist, sosyal şöven Hikmet Kıvılcımlı ve güruhuna övgüler düzme, alkışlama biçimindeki sefaletiylede açığa vuruyor. Salman efendi ve PKK sağa sola çamur atacağını dönüp bir kendilerine bakmalıdırlar. Gelelim bir diğer meseleye... Salman ve PKK'nın aksine biz: milli sorunun çözümünü kendi başına bir amaç olarak görmüyoruz. Aksine bu sorunun çözümünün en devrimci sınıf olan proletaryanın omuzlarında olduğu gerçeğini kavrıyor ve onun özel olarak ülkemiz devriminin genel olarakta proleter dünya devriminin bir parçası olarak görüyoruz. Ayrıca biz, sadece ülkemizde değil tüm dünyada ulusal eşitsizliklere, milli baskılara karşıyız. Dünyanın neresinde olursa olsun ezilen ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının ve bu doğrultudaki mücadelelerinin kararlı destekçisiyiz. Bu konuda da gözü burjuva milliyetçiliği ile perdelenmiş olan PKK ile yerin göğe uzaklığı misali uzağız. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını sözümona savunan PKK, Afganistan, Eritre, Kamboçya, Suriye gibi yerlerde bırakalım ezilen ulusların genel demokratik bir muhteva taşıyan ulusal kurtuluş mücadelelerini desteklemeyi aksine oralarda hakim ulusun hakim sınıflarının karşı devrimci saldırılarına omuz veriyor. Ve sözkonusu ülkelerde hakim ulus milliyetçiliğinin şakşakçılığını yapıyor. Bu durum onun gericilik ve emperyalizmle arasına kesin sınır çizgisi çekmeyen pamuk ipliği olan çürük çizgisinden kaynaklanıyor. PKK dünyanın neresinde olursa olsun ulusal eşitsizliklere, ulusal baskılara karşı değildir. Bunun için PKK'nın ulusal kurtuluşçuluğu boş bir balondur. PKK ve Salman efendi saçmalayacaklarına, bizi "ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmuyorlar" şeklinde suçlayacaklarına, kendi durumlarına göz atmalıdırlar. "*Suriye'nin egemenliğindeki Kürdistan'ın bu parçasının küçük olması nedeniyle bağımsız bir ulusal kurtuluş hareketi geliştirerek zafere götürmesi mümkün değildir.*" (Politik Rapor[...]) Sözleriyle Suriye parçasın da Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinden vazgeçen veya böyle bir mücadeleyi gerekli görmeyen PKK, Suriye'ye köleliğini örtebilmek için utanmazca gerekçeler ileri sürüyor.

Ulusal kurtuluş mücadelesi yürütüp yürütmeme bu mücadelenin yürütüleceği alanın yüzölçümü veya nüfus sayısıylamı belirlenir? PKK'ya göre evet... Öyleyse nüfusu fazla olmayan ezilen uluslar PKK'ya göre ayağa kalkmamalı köleliğe rıza göstermelidirler. Şüphesiz PKK'nın Suriye halkasındaki Kürtlere ayağa kalkmayın çağırısı yapmasının esas nedeni nüfus olayı değil, Suriye devletinin PKK'nın yaşamını ikâme etmek için sunduğu burjuva nimetlere karşı ödenen minnet borcudur. Demekki insan, bir kez devrimci düşünceden uzaklaştımı kolaylıkla emperyalizmin ve uşaklarının zavallı bir oyuncağı haline gelebiliyor.

Eritre, Kamboçya, Filistin, Afganistan halklarına karşı PKK'nın düşmanlığı ve o alanlardaki hakim sınıfların şakşakçısı olmasının nedeni emperyalizmin yörüngesine girip bu doğrultuda süratle ilerleyişinden geliyor.

PKK'nın bizi "milliyetcilikle" "sosyal şovenlikle" suçlamasının esas nedeni bizim PKK'yı desteklememizdir. PKK, kendisini 'destekleyip-desteklememekle', ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını eşitlemekte, buradan yola çıkarak da PKK'yı desteklememizi, "sınır koruyuculuğu" olarak suçlamaktadır. Biz, ulusal baskıya, kime uygulanırsa uygulansın karşıyız. Bunun için, PKK da olsa, Kürt burjuvaları ve toprak ağaları da olsa, buna karşıyız. Buna her zaman karşı çıktığımız gibi, bugün de karşı çıkıyoruz. Biz Kürt işçisi ve köylüsü üzerindeki milli baskıya karşı çıktığımız gibi, Barzani üzerindeki milli baskıya da karşı çıkıyoruz. Bu bağlamda proletarya önderliğinde olmasa da, gerici, karşı-devrimci sınıfların önderliğinde olsa da, bu hareketlerin, hakim ulus eğemenlerine yönelik ulusal eşitsizliği hedefleyen demokratik bir muhtevası vardır. Bizim desteklediğimiz bu demokratik muhtevadır. PKK bundan yola çıkarak ve İbrahimin yoldaşın bu konudaki görüşlerini aktararak; bizim PKK'ya karşı tavrımızı eleştirmektedir. Bizim PKK da dahil Kürt ulusu üzerindeki milli baskıyı hiç bir zaman onaylamadığımızı, bu konuda yayınladığımız yazıları okuyan her devrimci, yurtsever görebilir. Fakat, bu bizim PKK'ın siyasi hattını, onun temel teşkil ettiği eylem çizgisini destekliyeceğimiz, ona destek vereceğimiz anlamına gelmez. PKK; İbrahim yoldaşa dayanarak, bizim PKK'ya karşı tavrımızın, Şefik Hüsnü'nün sosyal şoven, revizyonist TKP'sinin Şeyh Sait ve Dersim ayaklanmalarına karşı tavırlarıyla aynılaştırma, özdeşleştirmeye başvuruyor. Halbuki İbrahim yoldaşın da açıkca belirtiği gibi, TKP'nin esas suçu Şeyh Sait veya Dersim'deki hareketin önderliğine karşı çıkması değil, milli hareketi karşısına alarak, Kürt ulusunun ezilmesini baskı altında tutulmasını meşru göstermesidir. Bu hareketin başına geçip, önderlik edeceğine, böyle bir çabaya gireceğine Kemalistlerle aynı cepheden harekete saldırmasıdır. Berxwedan yazarı Salman'ın İbrahim yoldaşın görüşlerini istediği gibi alıp yorumlayarak, onun çizgisini sürdüren partimizi ve parti önder

liğimize saldırdığını söylemiştik. İşte tam da bu konuda, Salman ağa, İbrahim yoldaşı kendisine benzetmek veya kendi gerici çizgisini İbrahim yoldaşa dayanarak desteklemek gibi boş bir çabaya giriyor. Halbuki İbrahim yoldaş, yukarıda da izah etmeye çalıştığımız Kürt ulusal hareketinin demokratik muhtevasını savunurken, bundan yola çıkarak, Şefik Hüsnü TKP'sini eleştirirken, PKK yazarının işine gelmediği için görmemezlikten geldiği şu görüşleri de savunuyor. *"Komünistler bu isyanların (Dersim, Zilan, Ağrı vb. bn.) zulme, milletleri ezme politikasına, eşitsizliğe, imtiyazlara karşı yönelen ilerici ve demokratik yanını destekler; ama feodal beylerin kendi başlarına hükümranlık sağlamak istemesine veya burjuvazinin kendi üstünlükleri uğruna mücadelesine de karşı çıkarlar; hiçbir milletin burjuva ve toprak ağaları sınıfının imtiyazını ve üstünlüğünü savunmazlar."* (İK.) Burada açıkca görülebilecegi gibi, Kürt ulusu üzerindeki baskılara karşı çıkmak ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını her şart altında, her durumda savunmak, PKK yazarının "küçük" bir oyunla göstermeye çalıştığı gibi burjuva feodal hareketleri veya önderlikleri savunmak değildir, ve bu ikisi birbiriyle aynılaştırılmaz. Salman ağa yazısının başında İbrahim yoldaştan aldığı bir alıntıda, İbrahim yoldaşın TKP'yi eleştirirken varsayalım ki Şeyh Sait hareketinin arkasında İngilizlerin olduğu durumda, komünistlerin tavrının ne olması gerektiğini açıklarken, birinci şıkkı kullanmak için alıyor ve şöyle aktarıyor. *"Şeyh Sait isyanının arkasında İngiliz emperyalizminin parmağının olduğunu varsayalım. Bu şarlarda bir komünist hareketin tutumununun nasıl olması gerekir? Birinci olarak, Türk hakim sınıflarının Kürt milli hareketini zorla bastırma ve ezme politikasına karşı kesinlikle aktif bir şekilde mücadele etmek, Kürt milletinin kendi kaderini kendisinin tayin etmesini istemek, yani ayrı bir devlet kurmak, kurmaya bizzat Kürt milletinin karar vermesini istemek"* (Berxwedan s.16) kısmını aktarıyor, ikinci ve üçüncü maddeleri işine gelmediği için aktarmımıyor. Bunlarıda biz aktaralım: *"İkincisi İngiliz emperyalizminin milliyetleri birbirine düşürme politikasını, bunun her milliyetden emekçi halka, bunların birliğine verdiği zararı kitlelere teşhir eder, İngiliz emperyalizminin müdehale, içişlere burnunu sokma politikasıyla aktif olarak savaşırdı. Üçüncüsü, Kürt ulusunun ayrılmasını, bir bütün olarak sosyal gelişmenin ve sosyalizm için proletaryanın sınıf mücadelesinin menfaatleri açısından yargılar" bizzat ayrılmayı destekleme veya desteklememe yönünde bir karara varırdı.* (İk.S.Eserler sf.220) İşte, Berxwedan yazarının kendi milliyetçi yüzünü gizlemek için başvurduğu küçük bir sahtekârlık. Yazar, sahtekârca hazırladığı bu temelden yola çıkarak, partimizi Aydınlıkla aynı kefeye koyma, faşist cuntayla paralellik kurma gibi alçaklıklarada başvurabiliyor.

Salman; *"PKK hem Türkiye hem de Kürdistan halkının köleliğini perçinleyen bu zinciri parçalamaya çalışmaktadır. Dürüst, devrimden yana olan herkesin görevi bu mücadelenin yanında yer almaktır. Ama ne gam, bırakalım desteklemeyi, azgınca bir saldırı kampanyası başlatılmıştır"* (Berxwedan S.20) diyerek esas niyetini açık olarak ortaya koymaktadır. Sorun Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı ise, biz bunu her zaman savunacağız, ve bu hakkı kendi özgür iradesi ile belirlemesi için mücadele edeceğiz. Buna ne PKK karar verebilir, ne de biz. Bizim için görev, bu hakkı özgürce kullanacağı ortamı yaratmaktan, o da faşist Türk devletine karşı mücadeleden geçer. Yukarıdaki alıntıdanda görülebileceği gibi PKK'nın esas sorunu ise kendisinin desteklenip, desteklenmemesidir. Biz bunu her siyasi hareketi olduğu gibi onun siyasi çizgisinin değerlendirilmesi temelinde ele alır, bu çizginin devrime mi, karşı devrime mi yaradığı veya emperyalizme, sosyal-emperyalizme darbe vurup vurmadığı kriterine göre değerlendiririz. Bizim bu yaklaşımımızı PKK'nın kendiside şu ifadeyle itiraf etmektedir. *"Eylemlerin yanlış ve devrime hizmet etmez iddiasına ise, esas neden olarak PKK'nın siyasi çizgisi gösterilmektedir."* (Berxwedan S.20) Evet tam da bundan dolayı. Yoksa, sizin çorba yapıp dallandırıp budaklandırarak sunmaya çalıştığınız gibi, bizim Kürt ulusu üzerindeki baskılara karşı çıkmamamızdan veya Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunmamamızdan değil. Bundan dolayı PKK, atı yokuşa sürme çabasına gireceğine, yalanla, iftiraya başvuracağına, kendi siyasi çizgisini gözden geçirsin ve değişiklikleri görsün. Bu PKK şefleri için boş bir hayal ama, çok sayıda devrimci, yurtsever PKK'lı bunu süreç içinde daha iyi görecektir. Bizi PKK'ya çizginizi değiştirin dayatmacılığı ile eleştirenler ve buradanyola çıkarak, bilumum halk düşmanlarıyla paralelik kurmaya çalışanlara sözümüz yine de açıktır, çizginizi değiştirin, ama, son yıllardaki gibi giderek daha gericilere, karşı-devrimcilere dayanmaya doğru değil, proletarya ve halka doğru, devrimciliğe doğru değiştirin. Gerici ve karşı-devrimci güçlerden elinizi çekin, onlarla Kürdistan üzerine pazarlıklara girmekten vazgeçin. En azından geçmişte Suriye, İran için söylediklerinizi, bugünde söyleme, eskiden revizyonist olarak nitelendirdiğiniz Sovyet Sosyal emperyalitlerine karşı çıkma cesaretini gösterin. Bizim önerdiğimiz çizgi değişikliği, halkın, Kürt emekçilerinin çıkarına olan bir çizgi değişikliğidir. Yoksa sizin paralelik kurmaya çalıştığınız gibi karşı-devrimcilerin istekleri doğrultusundaki bir çizgi değişikliği değildir, ki zaten siz bunu adım adım gerçekleştirme durumundasınız.

"KÜRDİSTAN'IN BİRLİĞİ" ÜZERİNE

Herşeyden evvel biz bütün Kürdistan'ın birleştirilmesi gibi bir problemi, programımıza koymayız. Çünkü Kürdistan'ın birleştirilip birleştirilmemesi bizim tayin edeceğimiz bir şey değildir. Biz programımıza ulusların kendi kaderini tayin hakkını koyarız. Bu hakkı kullanıp, kullanmama veya nasıl kullanacağı sorununu Kürt ulusuna bırakırız. Peki PKK ne yapıyor? Kürt ulusunun iradesini tekeline alıyor. Bundan şaşılacak birşey de yoktur. Kürdistan'da herkesi PKK'lı gören: kendisini Kürt ulusu ile eşitleyen PKK tabii ki bu zirvaya düşecektir.

İkincisi, bizler Lenin yoldaşın da dediği gibi *"sosyal gelişmeyi veya sınıf mücadelesini* **doğrudan doğruya köstekle-mekte** *devam eden bir tarihi haksızlık"* mahiyeti taşımadıkları sürece sözkonusu tarihi haksızlıkların düzeltilmesini sağlamak biçiminde bir saplantıya girmeyiz. Çünkü bu türden tarihi haksızlıklar günün meselesi olmaktan çıkarlar. Bunun içindir ki, emekçi yığınların dikkatini bu tür noktalar üzerinde yoğunlaştırmak dikkatleri temel noktalardan uzaklaştırmak olacaktır. Sosyal gelişme ve sınıf mücadelesini doğrudan doğruya köstekleme durumunda olmayan tarihi haksızlıklar karşısında komünist tutum Lenin yoldaşın da bilirttiği gibi *"haksızlığı durmadan protesto etmek ve bütün hakim sınıfları bu konuda ayıplamak"* tır.

Tutum neden böyle olmalıdır? Çünkü günün sorunu olmaktan çıkmış binlerce tarihi haksızlık vardır. Bu durumların temelinde yatan gerçek nedenleri yığınlara gösterme ve doğru bir perspektifle onları mücadeleye sevketme yerine, işi gücü bu tarihi haksızlıkların düzeltilmesi için mücadele etmek olarak görmek M-L bir yaklaşım değildir. Kürdistan'ın Lozan antlaşmasıyla parçalanması tarihi bir haksızlık ve UKKTH'na alçakca bir saldırıdır. Biz bunu nefretle kınarız. Ancak biz programımıza Kürdistan'ın birleştirilmesini değil, Türkiye de milli meselenin doğru ve tutarlı bir şekilde çözümü sorununu koyarız.

Partimizin bu konuya ilişkin görüşleri özet olarak bunlardır. PKK'nın bunlardan yola çıkarak partimizi "TC'nin sınırlarını savunmakla suçlaması sahibini yaralayacak adi bir demagojidir. Ayrıca PKK'ya sormak lazım: sizler İran'da Humeyni rejimini destekleyerek hangi sınırları koruyorsunuz? "İlerici" Suriye'de hangi sınır ve çıkarları müdafaa ediyorsunuz? Libya'da neyi koruyorsunuz? Dahası, emperyalist dünya sisteminin dışına çıkmayan perspektifinizle kimleri savunuyorsunuz?

Bütün Türkleri birleştirmek, Arapları birleştirmek, vb. gibi altarnatiflerle hareket edenlerle yoksa yakın bir akrabalığınızmı var? Öyle ya! PKK'ya göre önemli olan sınıf mücadelesi değil, bugüne kadar sınırlarda gündeme gel-

miş olan değişiklikleri düzeltmek, eski durumuna kavuşturmaktır.

PKK, partimize "neden Dersimin direniş özilliği temel alınmıyor da ihanetin merkezi haline getirilmeye çalışılıyor" diyerek parti bölge teşkilatımızın çıkardığı "Denge Partizan" dergisini bunun bir halkası olarak yorumlamakta ve partimize karşı devrimcilerin ağzıyla saldırmaktadır. Her dürüst devrimci, demokrat partimizin genel olarak Kürdistan'daki özel olarakta Dersim'deki faaliyetine tanıktır. Bunun içindeki uzun lafa gerek yok... Aynı şekilde Denge Partizan'ın hangi hedefler doğrultusunda çıktığında her dürüst okuyucu karar vermiştir. Bu hedefler partimizin asgari ve azami programı tarafından yönlendirilmektedir. PKK nın iftira karalamaları üzerinde vakit harcamak gerçektende çok değersiz bir şey! Bunun için bizi ilgilendiren esas şey, PKK nın sözkonusu zırvalıkları, polisiye seneryoları, iğrenç dedikodularından ziyade onlara yol açan rezil burjuva milliyetçisi siyasi çizgisidir. Veya sözkonusu saçmalıklarının kaynağıdır. Bizce bunların kaynaklarından biride PKK nın son yıllarda "Dersim'i Kemalistlerin kalesi" olarak görmesidir. PKK'ya göre, Dersim, "PKK düşmanı" "Kemalist ruhlu" kişiler yaratıyor. Bunun şu şekilde açıkca ifade ediyorlar. *"T.C'ye karşı savaşan PKK hareketine düşmanlıkta Burkaylar, Şahin-Yıldırım-Semir provakatorlerini, tesadüf bu ya idam mahkumu olupta hep hastaneye götürulurken kaçarak kendilerine Mucadele yazı kurulu yaftası vuran bu tasviyeci dönekleri bir araya getiren, hangi ruh halidir? Yoksa bu yeni faşist milis çetesinin ifadelerinde yeniden kabaran Kemalizmin hortlak ruhu 'Türklük şuuru'mudur", "Dersim'e dikilen Kemalizm ağacının meyveleri olmasınmı"* (Berxwedan sf.18)

Bu denli gericileşen bir kafadan ne beklenebilir? Açıktır ki Kürdistan ın her yöresinde olduğu gibi Dersim'den Ali Haydar Yıldız-Süleymen Cihan-Hayrettin Bakış gibi komünist devrimci önderlerde çıkar. Dönekler, karşı devrimcilerde çıkar. Tutarlılığın ölçütü şu veya bu yöreli olup olmama ile ölçülemez. Böyle saçma sapan şeyler (PKK nın uğraştığı) Hakim sınıfların böl-yönet taktiğinin oyuncaklarıdır. Kim yöre, mezhep çelişkilerini körüklüyor ? *"Dersim ihanet, Urfa direniş merkezi" diyenlermi yani PKK'mi yoksa hangi milliyetten, yöreden olursa olsun bütün emekçilerin sınıf kardeşi oldukları prensibiyle hareket eden bizlermi ? "Aryen halk olma bilincini duyarak,... yeni bir Med hareketi başlatma"* (Politik Rapor sf.90)

"Yeni bir Med hareketi geliştirmekten başka çaremiz kalmadığı" (age sf.89) şeklindeki zirva çağrıların sahibi PKK'nın mantık silsilesinin ne olduğu yeterince açık değilmidir? PKK şeflerine soruyoruz ? Yeni bir MED hareketiyle hangi imparatorluğu kurma emelindesiniz. "Aryen halk" şeklindeki zırvalarda hangi ırkçı tesirlerin peşindesiniz..

PKK; KÜRTLERİN BİR ULUS TEŞKİL ETTİKLERİ GERÇEĞİNİ SİNSİ BİR TARZDA REDDEDİYOR!

Kendisini "Kürt ulusal kurtuluşçuluğunun simgesi" olarak gösteren, kendileri ile birlikte "Kürtlerin ulusal benliğine kavuştuğunu" iddia eden PKK nın siyasi zavallılığı oldukça yüksek boyutlardadır. Çokca bilimsellik adına ortaya konulan incilerle PKK bir yönüyle de objektif olarak Kürt ulusunun varlığını reddedenlerin değirmenine su taşıyan çıraklar işlevi görüyor. Ulusların ortaya çıkmasının ekonomik, sosyal ve siyasal koşulları meselesinde, yeni icat zırvalar ortaya atıyor. *"Feodal dönemde, kendi ulusal ögelerini birçok komşu halktan daha fazla geliştiren Kürt halkı, bu ögeleri güçlü bir ulusal şekillendirmeye dönüştürmeden kapitalist sömürgeciliğin etkisi altında, ulusal yokolma sürecine girdi"* (PKK Kürdistan Devrimin Yolu sf.211)

"Kapitalist sömürgeciliğin gelişmesiyle uluşlaşmak için objektif şartların ortaya çıkması kapitalizm uluslaştırıyor diye yorumlanamaz" (age.sf.212)

"Sömürgeci boyunduruk altında Kürdistan'a sokulan kapitalist ilişkiler ortaya çıkan yeni sosyal güçler, hareketlenme vb. Kürdistan'da bir ulusal kurtuluş hareketi geliştirebilmenin objektif temelini oluşturuyor. Fakat bu demekmidir ki, sömürgeci egemenlik altında ve sömürgeci kapitalist ilişkiler içinde Kürt toplumu uluslaşıyor. Kurt halkının ulusal ögeleri gelişiyor." (PKK Devrimcilerdeki kafa karışıklağımı, sf.35)

Milletler kapitalizmin şafağında ortaya çıktı. Şüphesiz bu durum toplumsal gelişmenin kapitalizmle birlikte vardığı aşamanın gündeme getirdiği ekonomik, sosyal ve siyasal değişmelerin sonucuydu. Çok açık bir gerçektirki, feodal toplumda bireylerin ulus halinde bir örgütlenmesi yoktur. Ekonomik ve kültürel merkezlerin oluşması, ulaşım yollarının gelişmesi, tiyatro, basım faaliyeti vb. gibi etmenler feodalizmi zorladı. Gelişen manifaktür fazlalığı, meta dolaşımının gerçekleştiricileri için pazar ihtiyacı çıkardı. Bu ve diğer birçok sebeplerden ötürü belli bir aşamadan sonra toplulukların örgütlenmesi yeni bir şekillenmeyi zorluyordu. Bu yeni şekillenme ise: dil, toprak, ruhi şekillenme, iktisadi yaşam birliği temelinde yükselen ulus örgütlenmesi idi. Böyle bir örgütlenme ve gelişme yükselen kapitalizm çağının tarihsel bir kategorisidir. Her halde aklı başında olan hiç kimse kalkıpta kapitalizmden önce de ulusların varlıklarını sürdürdüğünü söylemez. Kapitalizm öncesi dönem neden uluslardan bahsedilemez? Çünkü kapitalizm öncesi ulusal pazarlar, ekonomik ve kültürel merkezler ve ulus biçimindeki bir örgütlenmeyi zorlayan diğer etmenler yoktu. Sözkonusu dönemlerdeki etmenler parçalanmış halde bulunan halk topluluklarının tek bir ulusal bütün içinde birleşmesini sağlayamıyordu. İşte bunun için kapitalizm öncesi uluslardan bahsetmek saçmalıktır. Peki ulusu vareden ögeler gökten zembillemi indiler? Elbetteki hayır. Bunlar daha kapitalizmin öncesi dönemde embriyon halinde vardılar. Ve bu ögeler süreç içerisinde olgunlaştılar.

Bütün bunlar karşı durulması mümkün olmayan gerçeklerdir. Fakat gerçeklere Don-Kişotça saldırmayı meslek seçmiş PKK açısından bunların önemi yoktur. Ona göre *"Kurt halkı feodal dönemde ulusal ögelerini güçlendiriyor."* Ama her ne hikmetse kapitalizm döneminde *"ulusal yokolma sürecine giriyor", "kapitalizm uluslaştırıyor diye yorumlanamaz"*mış? vb. vb. PKK'nın bilimsellik adına ortaya attığı tezlerin zırvalığı için çok şey söylemeye gerek yok. Zira ML'in ABC'sine dahi her yönlü zıt olan bu saçma sapan tezler kendi niteliklerini kendi elleriyle açığa çıkarıyor. Şekli ne olursa olsun kapitalizm uluslaştırır. Bu kapitalist işleyişin doğal sonucudur. Subjektif istekten bağımsız nesnel bir gerçekliktir. Bundan yola çıkılarak kapitalizm ilericidir demek olsa olsa PKK için mümkündür. Örneğin kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalizmle birlikte proletarya devriminin maddi koşulları oldukça elverişli bir hal aldı. Çürüyen, can çekişen emperyalizm proleter devrimlerinin arifesidir. Bundan yola çıkılarak nasıl tastamam bir gericilik, toplumsal gelişmenin önünde barikat olan emperyalizme ilerici demek ahmaklıksa, devrim için elverişli koşulların olması, kapitalizmin iç çelişmelerinin keskinleşerek yoğunlaşması nasılki emperyalistlerin iradesinden bağımsız nesnel bir gelişme ise, kapitalizmin uluslaştırmasıda onun iradesinden bağımsız objektif bir olgudur. Şüphesiz rekabetçi kapitalizm döneminde burjuvazi ilerici bir rol oynuyordu ve sözkonusu kapitalizm ilerici bir niteliğe sahiptir. Gelelim PKK'nın bir başka incisine! *"Türkiye'de uluslararası tekellerle işbirliği halinde tekelci sanayi kapitalizmin gelişmesi, 1960'lardan sonra Kürdistan'da belli oranda kapitalizme açabilmiştir. Türk kapitalizminin daha önceki zayıflığından ötürü Kürdistan kapitalizme açılmamış..."* (Faşizme karşı mücadelede birleşik cephe üzerine PKK sf.49)

"Kapitalist maddi gelişme kendi sosyal yapısını da şekillendirdiğinden, bu durum objektif olarak ulusal sorunun çözümü için yeni sosyal güçlerin ortaya çıkması anlamına gelir. **Kürdistan'da daha önce ortaya çıkmayan bu modern sosyal güçler** *1960'lardan sonraki* **bağımlı kapitalist gelişme temelinde ortaya çıkmaya başlamış** *giderek belli oranda işçi sınıfı, aydın-gençlik kesimi ve küçük burjuvazi ortaya çıkmış ve köylülüğun eski kapalı yapısı parçalanmıştır"* (age. sf.49-50)

Yukarıdaki alıntılardan görüldüğü gibi PKK'ya göre;

a- 1960'a kadar Kürdistan'a kapitalizm girmemiştir.

b- Kürdistan 1960'a kadar kapitalist gelişmeye kapalıdır.

c- 1960'a kadar ulusal sorunun çözümü için modern sosyal güçler ortaya çıkmamıştır. Proletarya, burjuvazi vb. 1960'a kadar Kürdistan'da yoktur.

d- 1960'a kadar Kürdistan'da hakim olan köylülüğün eski kapalı ekonomisidir. Bunun parçalanması 1960'la birlikte başlamıştır.

Evet PKK'nın tezleri bunlar. Bütün bunlardan sonra 1960 öncesi Türkiye'de bir Kürt ulusunun olduğundan nasıl bahsedilebilinir. Ulusların kapitalizmin şafağında doğduklarına yukarıda işaret ettik. 1960'lara kadar *"Kürdistan'da kapalı köylü ekonomisi hakim olduğuna"* göre ve *"bu ekonomi 1960'da kapitalizmin girmesiyle parçalanma sürecine girdiğine"* göre 1960'lara kadar Kürtlerden ulus olarak bahsetmek mümkün mü? PKK'nın incilerine bakılırsa mümkün değildir. Ve zaten PKK 1960'a kadar ulusal sorunun çözümü için modern sosyal güçlerin ortaya çıkmadığı, proletarya-burjuvazi ve aydınların Kürdistan'da 1960'dan sonra ortaya çıktıklarını söyleyerekte sözkonusu döneme kadar Kürtlerden bir ulus olarak bahsedilmeyeceğini ortaya koymaktadır.

Öyle ya; proletarya-burjuvazisiz vb. bir ulustan bahsetmek saçmalığın dikâlasıdır. Ulus kategorisinin yükselen kapitalizm çağının bir olgusu olduğunu ulusların ekonomik, kültürel merkezler ve ulusal pazarların oluşmasıyla vb. gündeme geldiğini vurgulamıştık. 1960'a kadar "bir pazardan bahsetmek mümkün olmadığına göre" (çünkü PKK'ya göre kapalı köylü ekonomisi hüküm sürmektedir.) Kürt ulusundanda bahsetmek nasıl olanaklı olabiliyor ?

Genel olarak tanımlanırsa; "ulus, tarihsel olarak kurulmuş, kararlı bir dil, toprak, iktisadi yaşam, ve kendini kültür ortaklığında dile getiren ruhsal biçimlenme birliğidir." sözkonusu ögelerden herhangi birinin yokluğu ulusu, ulus olmaktan çıkarır. Bütün bu ögelerin topluca birarada olmasıyla ulus, ulus olabilir.

Şimdi PKK şeflerine soruyoruz? Size göre Kürdistan ekonomisi 1960'a kadar kapalı köylü ekonomisidir. Böyle bir durumda bir pazardan ve onun ifadesi olan iktisadi yaşantı birliğinden bahsedilemez. Öyleyse bu ögenin yokluğuna rağmen kürtlerden bir ulus olarak bahsedilebilinirmi? Buna evet 60 öncesi Kürt ulusundan bahsedilemez cevabını vermeniz zorunlu değil mi? Çok açıktır ki, yalnız başına aynı topraklar üzerinde yaşıyor olmaları, tek bir dili konuşmaları, bir topluluğu ulus olarak adlandırmak için yeterli ögeler değildir. Örneğin Rusya'da reform öncesi (1863 dönemi evveli) Gürcüler bahsi geçen ögeleri bünyelerinde barındırıyorlardı. Ama yinede bir ulus oluşturma durumunda değillerdi. Çünkü iktisadi yaşam birlikleri yoktu. Dağınık küçük prenslikler biçiminde bölünmüş vaziyetteydiler. Ancak 19. yüzyılın ikinci yarısıyla birlikte iktisadi yaşamın ilerlemesi, ulaştırma yolları, kapitalizmin doğuşu, böylelikle bölgeler arası bir iş bölümünün oluşması ve prensliklerin tek bir bütün içinde birleşmesi ile yada kapalı ekonominin parçalanmasıyla birlikte Gürcüler bir ulus oldular. PKK'ya göre 1960 öncesi Kürtlerin durumu, reform öncesi Gürcüler'in durumuna benziyor. Veya PKK yeni bir teori icat etmek "kapitalizm olmadan da ulus olabilir" "iktisadi yaşantı birliği ulus olmanın ayrıtedici özelliklerinden biri değildir" demek zorundadır. Gerçi bunuda ince bir şekilde zaten söylüyordu. Bazen Kürt ulusunun PKK ile başladığı şeklinde ortalığı toza dumana boğan anlayışın, bazende taa Med'ler döneminde Kürtlerden bir ulus olarak bahsetme şeklindeki zırvalara yerini bırakabiliyor. Tamamıyla ideolojik keşmekeşlik çamuru içinde olan PKK üzerinde yükseldiği hatla yamalı bir bohçayı andırıyor. Birde şu ünlü "biz uluslaşma sürecini tamamlıyacağız" şekilli meşhur tezler var. Ulus sorununun, toplumsal gelişmenin belli bir döneminin ekonomik, sosyal ve siyasal durumunun sonucu olarak kavramayan aksine uluslaşmayı kişi, gurup veya subjiktif ögelerin iradesine bağlayan PKK açısından bunda şaşılacak hiçbir şey yoktur. Ulus yaratma kahramanların işi değildir. Hele hele görev olarak önüne ulus yaratmayı koyanlar tam bir saçmalık içindedirler.

Bırakınız baylar! Ulusları kapitalizm zaten yarattı. Bu konuda sizlere ihtiyaç yok.. Bu bakış açılarıylada PKK çokça bahsettiği ulusal kurtuluş mücadelesi görevinin yerine ulus yaratma görevini koymuş olmuyormu?

Genel yönleriyle kısaca işaret etmeye çalıştığımız ulus sorununa yaklaşım, somut olarak Kürt ulusu meselesi vb. konularında PKK'nın sahip olduğu kafa karışıklığı bu noktalarda kalmıyor, onun düşünce tarzının tümüne yön veriyor. PKK'nın vurguladığımız tezlerinden çıkan diğer çok bilimsel (!!) sonuçlardan biride şu oluyor.

1960'a kadar Kürdistan dünya emperyalist, kapitalist sisteminin dışında uzayda bir toprak parçasıdır!! Bu *"1960'a kadar kapitalist gelişmeye kapalı, durgun feodal yapının hakim olduğu Kürdistan"* tezlerinin doğal sonucudur.

Halbuki Marksizmin zerresinden haberi olan harkes bilirki; emperyalizm sermayenin ulusal pazarlarını yıktı. Bir dünya sistemi yarattı. Yeryüzündeki bütün toprak parçaları finans-kapital tarafından bölüşüldü vb. vb. vb... Ama PKK'ya göre bu Kürdistan için geçerli değil.. Öyle ya! Oraya 1960 yılına kadar kapitalizm girmemiş. Bu tezleriyle PKK 1960 öncesi Kürdistan'daki emperyalist sermayeyi gözlerden gizliyor. Bunun yanısıra emperyalizme bağımlı kapitalizmin Türkiye'ye girişinide 1950'lerle birlikte başlatan PKK taa Osmanlı imparatorluğu döneminde yabancı kapitalizmin ağına düşen Türkiye gerçeğini örtbas etmeye, Türkiye'yi bağımsız göstermeye çalışıyor.

PKK demek, tam bir kafa karışıklığı demektir. O bir yandan gündeme getirdiği zırva teorilerle Kürtlerin bir ulus teşkil ettikleri gerçeğini reddederken diğer yandan da nerdeyse Kürtlerin köleci toplumda dahi bir ulus olduğunu söyleme basiretsizliğinede düşebiliyor. *"Köleci dönemde hiç olmazsa ideolojik olarak milli kalabilen ve milli bir direnme ideolojisi görevi gören Zerdüşt dininin ortadan kaldırılmasıyla Kürtler manevi alanda da yabancı işgale uğradı."* (PKK Kürdistan Dev. Yolu Sf. 82)

M-L'in ABC'sinden haberi olan herkes bilir ki, köleci toplumda milli ideoloji, milli bilinçten, milli direnmeden sözetmek ukalalıktır. İşin diğer yanıda şudurki PKK ulusal sorunu dinlerle izah etmeye çalışıyor. Köleci toplumdaki "milli duygular, milli ideoloji" şeklindeki ünlü tezleri haklı çıkarmak mümkün değildir. Ulusal sorun yükselen kapitalizm çağının bir olgusudur. Köleci toplumda "milli ideoloji, milli bilinç" gibi laflar ölü sözlerdir.

PARTİMİZE "TÜRK DEVLETİNİN SINIR KORUYUCUSU-MİSAK-I MİLLİ SINIRLARININ BEKÇİSİ, TÜRK DEVLETİNİN BÖLÜCÜLÜK DEMAGOJİSİNİN SUÇ ORTAĞI" GİBİ ADİ SALDIRILAR YÖNELTEN PKK NELERİ GİZLİYOR!

Herşeyden evvel hiçbir ispat gösterilmeden peş peşe sıralanan PKK küfürlerinin üzerinde yükseldiği zemin yalan, iftira, karalamadır. Sırtına koca bir yalan torbası yüklenmiş olan PKK eleştiri adına giriştiği Don-kişotluk faaliyetinin birer parçaları olan çamur atmalarının hiçbirine zerrece bir dayanak göstermemektedirler, gösteremezler de. Çünkü saldırılarından hiç birinin doğru ile alâkası yoktur. Açık olan bir şey var. O da tüm bu siyasal acizlik ifadesi PKK saldırılarının temel sebebinin onun M-L'e ve partimize düşmanlığından kaynaklandığıdır. PKK şeflerinin bizi: M. Kemal faşistinin, "birinci vazifeniz Türk istiklâl ve cumhuriyetini ilelebet müdafaa ve muhafaza etmektir" temel görevleriyle yükümlü bir yapı olarak gösterme şeklindeki iftiralarıyla neleri gizlemek istiyor?

PKK kuru ajitasyon, laf salatasıyla iç içe sürdürdüğü çamur atmalarıyla mille yetlere göre örgütlenme planının temel alan burjuva milliyetçi görüşlerini sözümona kurtarmaya çalışıyor. Ve partimizin her konudaki gibi bu alandaki M-L görüşlerine saldırarak aslında bizim üzerimizden M-L'e karşı bir haçlı seferi başlatıyor. Ancak PKK'nın bu saldırılarıda kendisinin iflası ve hüsranıyla sonuçlanacaktır.

Proletaryanın tarih sahnesine çıkışından günümüze kadar her alanda ve örgütlenme kesitinde de iki yol, iki plan mütemadiyen amansızca çatışmıştır. Ulusal sorunu sınıf mücadelesinden koparan her türden burjuva milliyetçi akım bugün de PKK'nın savunduğu ve yaptığı gibi milliyetlere göre örgütlenme ilkesini temel alırken, proleter devrimcilerde kendilerine kılavuz olarak proletarya enternasyonalizmini almışlardır.

İşte bizimle PKK arasındaki temel ayrılıklardan biride budur. Milliyetlere göre örgütlenme zemininde hareket eden PKK ayrı örgütlenmeyi savunurken, bizler bütün milliyetlerden proleterlerin tek bir M-l parti içinde ortak örgütlenmesini savunuyoruz. "Türk devletinin sınırlarını gayretkeş savunduğumuz" vb. küfürnamelere bundan ötürü maruz kalıyoruz. Fakat baştada söylediğimiz gibi PKK'nın bu saldırılarının beş kuruşluk değeri yoktur. PKK'nın dedeleri Bund'çular. Yahudi milliyetçileri gibi bütün burjuva milliyetçilerine karşı amansız bir ideolojik mücadele yürüten yoldaş Stalin bugünde PKK'nın savunduğu burjuva milliyetçi örgütlenme planını mahkum ederek proletaryanın soruna yaklaşımını söyle ifade eder.

"Rusya'nın bütün milliyetler işçilerinin, hemen tek ve birleşmiş topluluklar içinde toplanması, bu toplulukların tek bir parti içinde birleştirilmesi-görev işte budur." (**Marksizm Ulusal Sorun ve Sömürgecilik Sorunu** Sf.77)

"**Pratik, belli bir devlet proletaryasının** *milliyetler bakımından örgütlenmesinin, sınıf dayanışması düşüncesinin yıkılmasından başka bir yere götürmediğini göstermiştir.* **Sözü geçen devleti birleştiren tüm ulusların tüm proleterleri tek bir bölünmez proleter topluluk olarak örgütlenmelidirler.**" (abç) (age Sf.85)

Peki bay Salman ve PKK şeflerine soruyoruz? Yukarıdaki M-L anlayışlarla acaba Stalin yoldaş kimleri savunma "gayretkeşliği" içindedir? Eğer zerrece devrimci dürüstlüğünüz varsa Stalin yoldaşında "Çarlığı savunan ve onun sınırlarının bekçiliğini yapan" olarak mahkum etmeniz gerekmezmi?

Dahası Lenin yoldaş söyle der; "...**Mücadelemizde belirli bir devleti kendimize temel olarak alıyoruz; o belirli devlet içindeki bütün ülkelerden işçileri birleştiriyoruz;** *biz hiç bir özel ulusal gelişme yolunu savunamayız, biz* **bütün** *mümkün olan yollardan sınıf hedefimize doğru yürüyoruz."* (Lenin Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı Sf.74, açb.)

Evet PKK'lı baylar, cevap verin... Size göre Lenin yoldaşında "Kaskatı bir sosyal-şöven" olması gerekmezmi. Öyle ya! Çok uluslu bir ülke olan Rusya'da bütün uluslardan proleterleri birleştirme tek bir proletarya partisi içinde ortak hedefe yöneltme işiyle uğraşıyor. Aynı bakış açısıyla hareket eden partimizi, *"misak-ı milli sınırlarının bekçisi" "zoraki birlikçi", "hakim sınıfların bölücülük demagojisinin oyuncağı"* şeklinde suçlayan PKK'lı şefler, proletaryanın bilimsel dünya görüşü Marksizm-Leninizmin düşmanı değildirlerde nedirler? Sözkonusu saldırıların partimiz şahsında Marksizim-Leninizme yönelik saldırılar olduğu açık değilmidir.

Partimiz; hiçbir ulusal ayrıcalık tanımaz. Ülkemizde devlet kurma hakkı bugüne kadar hakim ulus Türk ulusunun bir ayrıcalığı olmuştur. Biz böyle bir ayrıcalığı savunamayız. Türk ulusunun ezilen Kürt ulusu ve azınlıklar üzerindeki ayrıcalıklarından hiçbiri desteklenemez. Büyük Türk şövenizmine karşı mücadele etmeyi önde gelen temel görevlerinden biri olarak kavrayan partimiz, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonrada devlet kurma hakkının hakim Türk ulusunun bir ayrıcalığı olmasına şiddetle karşı çıkar. Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını, hiçbir şarta bağlamaksızın kayıtsız ve şartsız savunur. Partimizi tanıyan her devrimci, demokrat yakınen bilirki; partimiz UKKTH'nın savunulup savunulmamasının, demokrat olup olmamanın dahi bir ölçütü olarak görür. UKKTH; ayrı devlet kurma hakkından başka birşey değildir. Ülkemiz açısından bunun anlamı; Kürt ulusunun ayrı devlet kurma hakkının hiçbir koşula bağlanmaksızın kayıtsız, şartsız savunulmasıdır. Bu hak tanınıp savunulmadan sözümona sağlanacak "milliyetlerin birliği" zoraki birliktir. Komünistler; karşılıklı güven ve gönüllülüğe dayanmayan zoraki bir birliğin amansız düşmanıdırlar. Birlik adına, bugün ülkemizde ayrı bir devlet kurma hakkı zorla gasbedilmiş olan Kürt ulusunun mevcut statükosu onaylanamaz. Böyle yapmak korkunç bir hakim ulus şövenizmidir. UKKTH yani, ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı ile, bizzat bu hakkı gerçekleştirme, yani ayrılıp, ayrı devlet kurma ayrı şeylerdir. Komünistler ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını koşulsuz savunup, proğramlarına koyarak garantisini verirler. Ancak bizzat ayrılıp ayrılmama meselesinde somut duruma göre tavır alırlar.

Sınıf bilinçli proletarya; bizzat ayrı devlet kurma meselesini devrimin menfatleri açısından yargılar. Eğer ayrı devlet kurma devriminin gelişmesi ve başarısını artıracaksa böyle bir durumda yapılması gereken şey ayrılmanın bizzat destelenmesidir. Yok eğer sözkonusu ayrılma proletarya önderliğindeki devrim mücadelesinin gelişip güçlenmesini, başarıya ulaşmasını engelleyecekse, o zaman yapılması gereken şey böyle bir ayrılmayı desteklememektir. Buna rağmen ezilen ulus ayrılmak isterse ne yapılacaktır? Herşeyden evvel zora başvurularak ayrılma engellenmiyecektir. Komünistler birlik için zora, kesinkes karşıdırlar. Yapılması gereken şey; "birleşme" lehinde propaganda yürütmek, ikna ve eğitimdir. Bütün bunlara rağman ezilen ulus yine de ayrılma isteğinde ise pekâla biz istemiş olmasakta, böyle bir ayrılma proletaryanın aleyhinde de olsa ayrı devletini kurabilir. Bunun önüne hiç bir zor ve güçlük çıkarılamaz. Aksine her tür zor ve güçlük çıkarma eğilimlerine, faaliyetlerine karşı amansızca mücadele edilmelidir. Yani ayrılıp, ayrılmama tamamıyla ulusun kendisine bırakılmalıdır, kararı o vermelidir.

Konuya ilişkin partimizin düşünceleri çok genel yönleriyle bunlardır. Görüşlerimiz gayet net ortadayken PKK şeflerinin kalkıpta, *"bunlar gözü dönmüş misak-ı milliciler dir, azgın Kemalistlerdir"* şeklindeki saldırılarının Donkişotluktan öteye bir değeri olabilirmi.

Partimizin Türk hakim sınıfları ve her türden büyük Türk şövenistlerinin "bölücülük" demagojisine karşı bugüne kadar aldığı tavrı dost ve düşman çok iyi bilir.

Partimiz; Kürt milleti ve azınlık milliyetlerin zorla Türkiye devleti sınırları içinde tutulmasına karşıdır. Partimiz tek bir devlet halinde örgütlenmeyi devrimin menfaatleriyle bağdaştığı zaman savunurlar, bağdaşmadığı zaman savunmaz. Devletin bölünmesi ve ayrılmasını savunur. Partimiz; "toprakların birliği, devletin birliği, vatanın birliği" gibi şiarları Türk hakim sınıflarının şiarları olarak değerlendirir.

Bizim şiarlarımız; **"Tüm Milliyetler İçin Tam Hak Eşitliği, Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı, Bütün Ülkelerin İşçilerinin ve Ezilen Halklarının Birleşmesidir."**

PKK'nın partimizi "sosyal şövenlikle" suçlamasının nedenlerinden biride, partimizin proleter enternasyonalist niteliğidir. Bütün amacı "nasıl olursa olsun bir Kürt devleti oluşturmak" olan PKK, çeşitli milliyetlerden sınıf bilinçli Türkiye proletaryasının öncü örgütü partimize hükmeden M-L biliminin düşmanıdır. Partmiz; UKH'nin bir parçasıdır. Biz ülkemiz devrimini dünya devriminin bir parçası olarak ele alıyoruz. Türkiye devrimi bizim için amaç değil, proleter dünya devriminin zaferinin bir aracıdır. Emperyalist-kapitalist dünya sisteminin bir halkası olan Türkiye'de devrim yapmakla yerine getirmeye çalıştığımız görevler; proleter dünya devriminin görevleridir. Milliyetçiliğin, ulusal imtiyacılığını zehirlediği PKK şeflerinin bizlere saldırılarını bunun içindir ki, gayet doğal karşılıyoruz. İşin gerçeği şudur ki; emperyalist-kapitalist dünya sisteminin sınırlarının bekçisi olan PKK'dır. Çünkü onun sahip olduğu perspektif; sözkonusu dünyanın dışına çıkan bir perspektif değildir. Onun amacı bu dünyanın değiştirilmesi değil, sadece aynı dünyaya bağlı bir Kürt devletinin kurulmasıdır. Biz mevcut sömürü v zulüm dünyasını mezara gömmek ve sınıfsız, sömürüsüz bir dünya yaratmak istiyoruz. Ülkemiz-

deki devrimi veya bütün sorunları bu amaç doğrultusundaki mücadelemizin bir aracı olarak değerlendiriyoruz. Belli bir devletteki her milliyeten proletarya ve emekçi yığınların birleşik örgütlerde (siyasi, sendikal, koperatif vb.) örgütlenmesi ve kaynaştırılmasını savunurken, temel aldığımız politika, kısaca yukarıda işaret ettiğimiz proletar enternasyonalizmidir. İşçi ve emekçileri milliyetlerine göre ayrı örgütlerde toplama planı ile hareket eden PKK bunun içindir ki, hışımla ayağa kalkarak bize saldıracaktır. Ancak onun eleştiri adına yükseltiği dedikodu, karalama kampanyası Leninizm düşmanı yüzünü gizleyemeyecektir. Sorunu bir kez daha Lenin yoldaştan dinleyerek bu konuyu şimdilik noktalıyalım. *"...Otokrasiye ve tüm Rusya'da burjuvaziye karşı mücdelede; biz örgütsel ve taktik, pratik ve teorik problemlerde mutlak ve vazgeçilmez ortak kararlarla betonlaşan,* **dil ve milliyet farkı gözetmeksizin tüm proletaryaya dayanan, birleşik, merkezi ve savaşçı, tek bir örgüt yaratmak zorundayız.** *Yoksa her biri bir yanda kendi başına buyruk örgütler, ortak gücümüzü parça parça edecek olan fraksiyonlar halinde, bir çok bağımsız siyasi örgütler yaratmak, ayrılıklar ve kopukluklar içinde olmak, neticede bu durumu, bu hastalıklı bünyeyi tedavi için meşhur "federasyon" budalaların özenle hazırladıkları uyduruk ve zararlı reçetelerden medet ummak çıkar yolu değildir."* (Lenin, Hareketin Birliği, Yücel Yayınları. Sf. 8)

Evet PKK şeefleri!.. Kimlerin yolunda olduğunuz açık değil mi? Salladığınız bayrak Bund'un çürük bayrağıdır. Dilinize çokça doladığınız ama bir türlü anlayamadığınız tasfiyecilik sizlere rengini vermektedir. Emekçileri milliyetler esasına göre ayrı ayrı örgütlerde toplamak burjuva milliyetçiliği ve tasfiyecilik, belirli bir devlet içindeki çeşitli milliyetlerden işçileri birleşik merkezi, tek bir proletarya partisi saflarında toplamak ve örgütlemek ise enternasyonalizmdir. Bugün bizim sizlerle tartıştıklarımızı geçmişte Stalin, sizler gibi olan Gürcü milliyetçileri, Taşnak'lar, Pan-islamistler ile, yani bilcümle Federalistlerle tartıştı. Bugün Lenin ve Stalin'lerin yolunda yürüyenler biz, Polanyalı, Yahudi, Gürcü milliyetçilerin, Bund'çuların yolunda yürüyen ise PKK'dır. Kuru laf salatası ve adi küfürlerle PKK'nın gerçeği gizlemesi mümkün değildir.

PKK'nın "ulusal önderimiz Apo", "ulusal devlet" gibi şiarlarında da çok açık görülmektedir ki, onun çıkış noktası, amaçları ulusalcılıktan öteye gidememektedir. Bu durum PKK'nın burjuva niteliğinin kaynağıdır. Bu niteliği gereği PKK'nın proleter dünya görüşüyle zerrece ilgili yoktur. Burjuva milliyetçi bir zemin üzerinde yükselen PKK'nın giderek emperyalistlerin gericilerin yörüngesinde süratle ilerleyişlerinin kendi nitelikleriyle yakınen alâkası vardır. Çünkü "ulusalcılık" perspektifiyle (ezilen ulus milliyetçiliği de olsa) uzun süre emperyalist sosyal-emperyalistler karşısında ayakta kalabilmek mümkün değildir. Proletaryanın bilimsel dünya görüşü olan Marksizm-Leninizm ile donanmadan emperyalizme uşaklarına ve tüm gericilere karşı yalpalamadan, kuyruk olmadan, sağlıklı bir şekilde yürüyebilmek olanaklı değildir. M-L'den nasibini almamış "ulusal önder" "ulusal devlet" perspektifiyle hareket eden PKK'nın, her türden burjuva milliyetçilikle arasında kalın bir ayrım çizgisi olan partimizi; "Misak-ı milli"cilikle suçlamasına şaşırmıyoruz.

PKK, partimizin her alandaki gibi milli meseledeki görüşleri karşısında da tamamiyle bir acz içindedir. Durum böyle olunca da M-L düşmanı karekteri gereği işi küfürler, kuru ajitasyonla kurtarmaya çalışıyor. PKK'yı en pespaye silahlarla partimize adice saldırılara götüren esas sebep partimizin görüşleriyle başedememesidir.

PKK'ya her zaman söylediğimiz gibi yine söylüyoruz. Eğer kendinize güveniyorsanız siyasi ve ideolojik sahada buyrun hesaplaşalım. **HODRİ MEYDAN!** Karalama, küfür ve karşı-devrimci saldırılarla işi kurtaracağınızı zannediyorsanız, fena halde yanılıyorsunuz.

Bizim her konudaki gibi ulusal sorunda da görüşlerimiz berraktır. Önder İK yoldaşın her türden revizyonizm, oportünizm, sosyal şövenizm ve burjuva milliyetçiliği ile mücadele içinde geliştirdiği bu fikirler bizim yolumuzu dün olduğu gibi bugünde aydınlatıyor. Bizzat İbrahim Kaypakkaya yoldaşın özet olarak toparladığı bu görüşleri bir kez daha aktarmanın soruna yeterince cevap vermek için yeterli olduğu düşüncesindeyiz.

Marksist-Leninist Hareketin Milli Meseleyle İgili Görüşlerinin Özeti:

Marksist-Leninist hareket, bugun Türk hakim sınıflarının Kurt milletine ve azınlık milliyetlere uyguladığı milli baskıların en amansız ve en kararlı düşmanıdır, milli imtiyazlara karşı en önde mücadele eder.

Marksist-Leninist hareket, Türk burjuva ve toprak ağaları tarafından ezilen Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını, yani ayrılma ve bağımsız bir devlet meydana getirme hakkını her dönemde ve kayıtsız şartsız tanır ve savunur. Marksist-Leninist hareket, devlet kurma hakkı konusunda da imtiyaza karşıdır. Halk demokrasisinin en temel ilkeleri bunu zorunlu kılmaktadır. Aynı zamanda Türk burjuva ve toprak ağalarının Türkiye'deki azınlık milliyetlere uyguladığı şimdiye dek görülmedik milli baskılar da bunu zorunlu kılıyor. Bu aynı zamanda bizzat Türk işçilerin ve emekçilerin özgurlük mücadelesi tarafından zorunlu kılınmaktadır, çünkü onlar Türk milliyetçiliğini yıkmazlarsa, onlar için kurtuluş imkansız olacaktır.

Ulusların kendi kaderini tayin hakkı, belli bir ulusun ayrılmasının gerekliliği ile asla karıştırılmamalıdır. Marksist-Leninist hareket, ayrılma sorununu her özel meselede somut olarak ele alır, "bir bütün olarak sosyal gelişmenin ve sosyalizm için, proletaryanın sınıf mücadelesinin menfaatleri açısından yargılar ve tayin eder. Marksist-Leninist hareket, tasvip etmediği bir ayrılma kararında da zor kullanmayı, engel ve güçlük çıkarmayı kesinlikle reddeder. Sınırlar, milletin kendi iradesiyle tesbit edilmelidir. Bu, çeşitli milliyetlere mensup işçi ve emekçi yığınların karşılıklı güveni, sağlam dostluğu ve gönüllü birliği için zorunludur.

Marksist-Leninist hareket, genel olarak ezilen milliyetlerin ve özel olarak Kürt milletinin milli baskılara, zulme ve imtiyazlara karşı yöneltmiş mücadelesini kesinlikle destekler, ezilen milletin milli hareketindeki genel demokratik muhtevayı kesinlikle destekler.

Marksist-Leninist hareket, Kürt milli hereketinin başını çeken burjuva ve küçük toprak ağalarına karşı da, Kürt proletaryasının ve emekçilerinin sınıf mücadelesini yürutur ve yönetir. Kürt burjuva ve toprak ağalarının milliyetçiliği güçlendirmeyi hedef alan eylemlerine karşı, Kürt işçi ve emekçilerini uyarır. Marksist-Leninist hareket, çeşitli milliyetlerin burjuva ve toprak ağası sınıflarının kendi üstunlukleri için giriştikleri mücadeleler karşısında kayıtsızdır.

Marksist-Leninist hareket, milli baskılara karşı mücadeleyi toprak ağalarının, şeyhlerin mollaların vb. durumunun güçlenmesiyle bağdaştırma çabasında olanlara karşı mücadele eder.

Marksist-Leninist hareket, Türk hakim sınıflarıyla işbirliği yapan Kürt büyük feodal beylerin, din adamlarının, büyük burjuvalarının, işçileri ve emekçileri bölme çabalarını, el altında Türk burjuva ve toprak ağalarıyla, bütün milliyetlerin emekçi halklarının aleyhine dalavereler yürüterek işçileri ve emekçileri uyutma çabalarını, çoğu zaman milliyetçi sloganlarla örtbas etmeye çalıştıklarını bilmektedir ve bunlara karşı mücadele eder.

Marksist-Leninist hereket, Lenin yoldaşın da işaret ettiği gibi, bütun ülkelerin ve hele ezilen ülkelerin geniş emekçi yığınları önünde bıkmadan, usanmadan siyasi bakımdan bağımsız devleter kurma maskesi altında, gerçekte iktisadi, mali ve askeri alanlarda kendilerine tamamen tabi devletler yaratan emperyalist devletlerin sistemli biçimde uyguladıkları aldatmacayı açıklar ve suçlar.

Marksist-Leninist hareket, işçi sınıfının ve diğer emekçilerin belli bir devlette, birleşik örgutlerde kaynaştırılmasını savunur. İşçileri ve emekçileri milliyetlerini göre ayrı örgutlerde toplama eğilimleriyle mücadele eder, çünkü değişik milliyetlerin işçileri ve emekçileri, uluslararası sermayeye ve gericiliğe karşı ancak bu şekilde başarılı mücadele yürutme imkanına kavuşur; bütun milliyetlerin toprak ağalarının, din adamlarının ve burjuva milliyetçilerinin propagandasıyla ve gerici özlemleriyle ancak bu şekilde başarıyla mücadele etme imkanına kavuşur.

Marksist-Leninist hareket, ülkemizde her milliyetten burjuva ve küçuk-burjuva oportünist partiler ve akımlar tarafından genellelikle benimsenen "kültürel-milli özerklik" planını kesinlikle reddeder. Çünkü bu plan, bir tek devletin eğitim işlerinin milliyetlere göre bölünmesini önermektedir, böylece, her milliyetin işçi ve emekçilerini, o milliyetin burjuva ve toprak ağalarının kulturune bağlamayı ve onları manevi bakımdan koleleştirmeyi hedef almaktadır. Dolayısıyla, hem demokrasi açısından, hem de proletaryanın sınıf mücadelesinin menfaatleri açısından son derece zararlıdır.

Marksist-Leninist hareketin demokratik halk diktatörlüğü sisteminde milli meseleye getireceği çözüm şudur.

Demokratik halk diktatörlüğü sisteminde bütun milletlerin ve dillerin tüm eşitliği garanti edilecektir. Hiç bir zorunlu dil tanınmayacak, halka bütün yerli dillerin öğretildiği okullar sağlanacaktır. Halk devletinin anayasası, her hangi tecavüzü kesinlikle yasaklayacaktır. Her ulusa kendi kaderini tayin etme hakkı tanınacaktır. Bütun bunların gerçekleşmesi için, özellikle yaygın bölgesel özerklik ve tamamen demokratik yerel kendi kendini yönetim gereklidir. Bu özerek ve kendi kendini yöneten bölgelerin sınırları ekonomik ve sosyal şartlar, nufusun milli bileşimi vb., temeli üzerinde bizzat mahalli nufus tarafından tayin edelecektir.

Milli meseledeki temel şiarımızı bir kere daha tekrarlayalım.

"Bütün uluslar için tam hak eşitliği; **ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı;** *bütün ülkelerin işçilerinin (ve ezilen halklarını) birleşmesi"*

(S.Yazılar. İK. Sf.256.257.258.259.)

TESCİLLİ FAŞİST EVREN ve DOĞRAMACI GİBİ ÇÖMEZLERİ 'İLERİCİ' OLABİLİR Mİ ?

Giderek yoğunlaşan 'yobazlık', 'tutuculuk' tartışmaları, faşist cellat Evren ve bilinen çömezlerini, 'resmen' tavır takınmaya zorlayacak bir düzeye ulaştı.

Sivil görünümlü faşist cuntanın 1 no'lu elebaşısı cellat Evren, İstanbul Üniversitesi'nin 7 Ekim 1985 günü düzenlenen yeni öğretim yılı açılış töreninde yaptığı bir konuşmada; ortaçağ karanlığına mahkûm ettiği üniversitelerin, sözümona 'tutuculuğa ve yobazlığa karşı aşılmaz birer bilim kalesi' olduğundan vs. dem vurarak, yüksek öğrenim gençliğimizi, 'her türlü yıkıcı ve bölücü faaliyetlere karşı çok hassas, dikkatli ve uyanık' olma noktasında 'uyardı' ve 'artan gerici faaliyetlere' özel dikkat çekti!

Onun YÖK 'cuntası' Başkanı tescilli çömezi Prof. Dr. İ. Doğramacı ise, yine aynı törende yaptığı konuşmasında, kraldan daha da çok kralcı kesilerek, 'irtica' tehlikesine çok daha keskin biçimde dikkat çekti ve yüksek öğrenim gençliğine: "Bugün de çeşitli kişi ve guruplar, bu tür hareketleri öğrenim yuvalarına sokma çabası içindedirler. İrticaın Türkiye'de en az diğer aşırı akımlar kadar tehlikeli olduğunu da akıldan çıkarmayalım" uyarısında bulundu!

Her türlü 'bölücü' ve 'yıkıcı' akımın yanısıra, sözümona 'irtica'ya karşı da takınılan bu 'tavır'ın, bilinen çeşitli çevrelerin şu ya da bu dozajdaki tepkileriyle karşılaşması üzerine, faşist cellat Evren, bilahare yaptığı Kastamonu konuşmasında, bu kez 'Türkiye için en büyük tehlike'lerin sayısını 'üç'e çıkardı ve bunları 'komünizm', 'faşizm' ve 'teokratik düzen (dini esaslara dayalı düzen-nb) arayıcılığı' şeklinde sıraladı.

Faşist cellat Evren ve onun YÖK 'cuntası' başkanı Doğramacı gibi tescilli çömezlerinin, 'yıkıcılık', 'bölücülük' ve 'aşırı akımlar' olarak adlandırdıkları her türden ilerici, devrimci, demokratik akım ve düşüncelere karşı oldukları bilinen bir gerçektir. Keza, en bilinçli, en örgütlü ve en ileri ifadesini partimizin kimliğinde bulan **gerçek komünizmin** bütün Türkiye açısından değil de, Türkiye'deki her türden emperyalistler ve yeminli uşakları açısından, kelimenin gerçek anlamıyla özünde **en canalıcı tehlikeyi** oluşturduğu hususu da tamamiyle doğrudur. Ülkemizin gerçek komünistlerinin, henüz çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının oldukça küçük bir bölümünü oluşturuyor olmaları hususu da, bu durumu değiştirmez.

Faşizmin 'Türkiye için en büyük ikinci tehlike olduğu' hususu ise tipik bir faşist demogojiden başka bir şey değildir. Zira faşizm, ülkemize 'yeni' gelebilecek olan bir 'tehlike' değil, ülkemizde zaten öteden beri var olan bir olgudur. Yıllardır çeşitli milliyetlerden halkımıza kan ağlatmaktadır, acı çektirmektedir. O komprador burjuvazi ve toprak ağası sınıflarının çeşitli milliyetlerden halkımız üzerindeki kanlı ve zorba diktatörlüğüdür. Bu diktatörlüğün en başta gelen savunucuları ise, bugün onun 1 no'lu elebaşlığını yapan tescilli faşist Evren ve onun YÖK başkanı Doğramacı gibi faşist çömezlerdir. Bu nedenle tescilli faşist Evren ve onun tescilli çömezi Doğramacı'ların, sözümona "faşizme karşı" olmaları ve faşizm tehlikesinden dem vurmaları sahtedir, göstermeliktir, kargaları bile güldürecek olan bir komikliktir. Dahası kendilerinin ve devletlerinin gerçek faşist kimliğini gözlerden gizlemek için başvurmak zorunda kaldıkları faşist bir demogojiden ibarettir. Zira Evren ve Doğramacı gibi çömezlerinin ülkemizin tescilli faşistleri olduğu gerçeği, üzerinde durmaya bile gerek olmayan bir hususturDiğer yandan onların 'aşırı milliyetçilik' yaftası asarak sözümona 'faşizm tehlikesi'nden dem vurmalarının bir diğer nedeni de, hakim sınıfların esas olarak ABD emperyalizmi uşağı fanatik ırkçı MHP klik ile, yine esas olarak ABD emperyalizmi uşağı olan Kemalist-İnönücü klik arasındaki dalaşmadır. Onlar dolaylı biçimde de olsa faşizmi, sadece onun ülkemizdeki en koyu ve barbar tonunun savunuculuğunu yapan MHP kliğinden ibaret göstererek, kendi tescilli faşist kimliklerini gözlerden gizlemeye çalışmaktadırlar.

Bu tescilli faşistlerin, sözümona 'tutuculuğa', 'yobazlığa', 'irticaya', 'teokratik düzen arayıcılığına' vs. 'karşı çıkmaları' hususuna gelince...

Hiç şüphesiz ki bu da, **özünde** tipik bir siyasi sahtekarlıktan ve kendi klik menfaatleri doğrultusunda giriştikleri tipik bir manevradan başka bir şey değildir.

Açıktır ki, her türden gericiliğe olduğu gibi gericiliğin bir biçimi ve fanatik dinci biçimi olan 'yobazlığa' ve 'irticaya' da lafta değil, ama **özünde** karşı olmak demek, **ilerici, devrimci, yurtsever, demokrat** olmak demektir. Oysa tescilli faşist Evren ve Doğramacı gibi çömezlerinin böyle bir ilericilik, devrimcilik, yurtseverlik ve demokratlıkla zerre kadar bir ilişkisi dahi yoktur. Çünkü tüm yeminli emperyalizm uşakları ve azılı halk düşmanları gibi, cellat Evren ve çömezi Doğramacı türünden tescilli faşitler de, özünde 'saf kan' gericilerdir. Bu husus tartışma götürmez gerçektir.

Peki Evren ve Doğramacı gibi faşist elebaşıları, bugün gelinen noktada, kamuoyu ve yüksek öğrenim gençliği nezdinde özellikle de sözümona 'gericiliğe', 'yobazlığa' karşı tavır takınmaya iten gerçek nedir?

Kuşkusuz ki, bunun nedenleri çok yönlüdür. Ama her halükarda da, bu nedenlerin en önemlilerinden birisinin de, son dönemlerde toplumsal hayatın çeşitli alanlarında gözle görülür bir atağa kalkan ve gerek cunta kliği gerekse diğer bir çok hakim sınıf kliği alehine devlet çarkı içinde çeşitli mevziler kapmaya başlayan ve 'yobazlık', 'irtica' olarak adlandırılan hem ANAP içindeki dincilik, hem de özellikle de ANAP dışındaki fanatik dincilik olduğu gayet açıktır.

Bilindiği gibi, çeşitli büyük emperyalist güçlerin ülkemiz üzerindeki rekabet ve dalaşmalarına paralel olarak, ülkemizin emperyalizm uşağı hakim sınıflarının esas olarak farklı emperyalist güçlere ve esas olarak aynı emperyalist güce bağımlı çeşitli klikleri arasındaki rekabet ve dalaşma da, öteden beri süre gelmektedir. Bu rekabet ve dalaşmanın odak noktasında; hakim sınıfların halk üzerindeki baskı ve tahakküm aracı olan devlet çarkının dizginlerini ele geçirme ve onun imkanlarından daha da çok yararlanma mücadelesi vardır. Ama her halükarda da, emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodalizm ülkemizin üretici güçlerinin gelişimi önündeki başlıca engellerdir. Onlar tarihi olarak vadelerini doldurmuşlardır. Cançekişme, çürüme ve kokuşma aşamasındadırlar ve en küçük bir ilerici, devrimci özelliğe sahip değillerdir. Kısacası, istisnasız tüm hakim sınıf klikleri, en küçük bir ilerici özelliğe sahip değillerdir. Onlar ülkemizin 'saf kan' gericileridirler. Her türden ilericiliğin, yurtseverliğin, devrimciliğin, demokratlığın en azılı ve amansız düşmanıdırlar.

Lakin bu ortak karakter, gericiliğin değişik ton ve derecelerinin mevcut olamayacağı anlamına gelmez, gelemez. Nitekim ortak gerici özelliklerine rağmen, hakim sınıfların çeşitli klikleri, kendi klik menfaatlerine uygun olarak, öteden beri gericiliğin değişik ton ve derecelerinin savunucusu olagelmişlerdir. En küçük bir burjuva demokrasisi ile dahi ilgisi bulunmayan ve hepsi de en azgın

gericilik biçimi olan faşizmin farklı ton ve derecelerini yansıtan bu ortak gericiliğin değişik biçimleri, en genel hatlarıyla şöylece sıralanabilir: Fanatik ırkçılık (pan-türkizm, esas olarak Amerikancı MHP kliği); muhafazakâr dincilik (diğer hakim sınıf kliklerine nazaran daha koyu dincilik, esas olarak Amerikancı eski MSP'nin göbekçi takımı, şimdiki ANAP'a hakim klik); muhafazakâr liberalizm (nisbeten ılımlı ırkçılık ve dincilik, esas olarak ABD emperyalizmine bağımlı eski AP, şimdiki DYP kliği); sahte reformizm, ya da sahte solculuk (*'halkçılık', 'sosyal demokrasi', 'demokratik sol'* vb. gibi maskelere bürünen ve esas olarak Batı Avrupa emperyalist devletlerine, özellikle de Batı Alman emperyalizmine bağımlı eski CHP, bugünkü SODEP, HP, DSP klikleri); sosyal-faşizm (esas olarak RSE'ne bağımlı T'K'P vb. gibi klikler); kemalizm (hakim ideoloji, esas olarak ABD emperyalizmine bağımlı olan ve devlet iktidarının dizginlerini elinde tutan Kemalist-İnönücü merkezi klik).

Bütün bu gerici ideolojik biçimler, faşist ideolojinin değişik biçimlerini, değişik ton ve derecelerini ifade etmektedirler ve elbette ki komünistler, bu karşı-devrimci ideolojik biçimlenişlerin daha koyu biçimlerine karşı daha ehven biçimlerinin savunuculuğunu yapmazlar. Ya da onların daha ehven biçimlerini daha koyu biçimlerine tercih etmezler. Aralarındaki çelişkilerden halk ve devrim lehine ustaca yararlanmayı ihmal etmemekle birlikte, onların tümüne karşı cephe alırlar.Onların geniş halk yığınları üzerindeki etkilerini kırmaya, en ilerici ve devrimci ideoloji olan M-L ideolojiyi tüm topluma hakim kılmaya çalışırlar. Nitekim her türden gerici engellere, baskı ve saldırılara rağmen bütün gücümüzle yapmaya çalıştığımız da bundan başka bir şey değildir.

Diğer yanda ülkemizde, emperyalizm ve uşağı komprador burjuvazi ve toprak ağası hakim sınıflarıyla çeşitli açılardan menfaat birliği ve açık bir uzlaşma içinde bulunan orta burjuvazinin feodal kesimi de, gerici bir özelliğe sahiptir. Orta (milli) burjuvazi bugün esas olarak çeşitli hakim sınıf kliklerine yamanmış bulunmasına rağmen, onun fanatik dinci feodal kanadı, bugün önemli ölçüde özellikle de Refah Partisi içinde kümelenmiş bulunmaktadır. Bağımsız bir siyasi güç olarak RP içinde billurlaşan ve feodal islam ideolojisinin en fanatik savunuculuğunu yapan bu panislamist, şeriatçı ve hilafetçi kliğin de, emperyalizm ve uşaklarıyla önemli çelişkileri sözkonusudur. Bu anlamda cılız bir anti-emperyalist özelliğe sahiptir. Lakin bu durum, bu fanatik dinci feodal kliğin gerici özelliğini ortadan kaldırmaz. Bu nedenle komünistler, cılız anti emperyalist tavrına rağmen, bu fanatik dinci orta burjuva feodal kliğin de peşine takılamazlar. Onu, emperyalizm uşağı hakim sınıf kliklerine nazaran daha da 'ehven-i şer' olarak görüp, gösteremezler. Onu hakim sınıf kliklerine tercih etmezler. Onunla emperyalizm ve uşakları arasındaki çelişkilerden de, halk ve devrim lehine en iyi şekilde yararlanmaya çalışmakla birlikte, bu fanatik dinci kliğe karşı da mücadele ederler. Onun da halk içindeki etkinliğini kırmaya, geniş halk yığınlarını kendi kuyruğuna takıp aldatma, gerçek kurtuluş yolundan saptırma çabalarını engellemeye çalışırlar. Dahası İran'da da en bariz biçimde yaşanıldığı gibi, bu orta burjuva feodal fanatik dinciliğin gerici niteliğini de asla akıldan çıkaramazlar.

Bilindiği gibi, 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesiyle faşist diktatörlüğün dizginlerini elinde toparlayan faşist cunta, yıllarca halkımıza azgınca saldırıp, ülkemiz devrimci ve komünist hareketini ağır bir yenilgiye uğratmanın yanısıra, koyu bir kemalizm rüzgarı estirerek, adeta tepeden tırnağa yeniden restorasyondan geçirdiği faşist diktatörlük içindeki hakimiyetini perçinlemeye, geri bilinçli yığınlar üzerindeki ideolojik etkinliğini artırmaya da özen gösterdi. Bu durum, gerek hakim sınıf kliklerı arasındaki rekabet ve dalaşmayı, gerekse orta burjuva feodal fanatik dinci klik ile hakim sınıf kliklerı arasındaki rekabet ve dalaşmayı ortadan kaldırmanın ötesinde, süngü zoruyla bir süre için geri plana itmekle birlikte, özünde daha da keskinleştirdi ve gerek farklı emperyalist güçlere, gerekse aynı emperyalist güce bağımlı hakim sınıf kliklerini, hem kendi aralarında, hem de orta burjuva feodal fanatik dinci klik ile çeşitli dalaşma ve çatışmalara da gebe bıraktı.

12 Eylül dönemindeki koyu faşist icraatları nedeniyle gerçek yeminli emperyalizm uşağı ve azılı halk düşmanı faşist çehresi açığa çıkmakta gecikmeyen ve süratle ülke ve dünya demokratik kamuoyu nezdinde teşhir ve tecrit olmaya başlayan cunta kliği, bir adım gerileyerek 'demokrasiye geçiş' demagojisi ardında nisbeten sivil görünümlü ve örtülü bir biçime büründü. 12 Eylül'e nazaran nisbeten farklı olarak ortaya çıkan bu yeni dönemden, cunta kliğinin hesaplarının aksine, en iyi biçimde yararlanan yamalı bohça durumundaki ANAP kliği oldu. Tezgahlanan 6 Kasım seçim aldatmacasında, geri bilinçli geniş halk yığınlarının askeri faşist yönetim alehtarı tepki ve hoşnutsuzluğunu ustaca yararlanarak potasına kanalize eden ve cunta kliğine karşı kaldıraç olarak kullanan ANAP kliği, parlamento sandalyelerinin çoğunluğunu ele geçirerek, yeni bir hükümet alternatifi olarak ortaya çıktı ve icraatlarına başladı. Kuşkusuz ki, dizginler yine de cunta kliğinin elindeydi. Ancak ortaya çıkan bu durumun, elaltında cunta kliği ile uzlaşan ANAP kliğine önemli avantajlar sağladığı gayet açıktı.

Nitekim, kendi içindeki klik çatışmalarının iyice su yüzüne çıkmasına rağmen, gerek ANAP içindeki hakim kliği oluşturan eski MSP'nin Amerikancı göbekçi takımı (Özal kliği), gerekse diğer klikler bu avantajlardan güçlerinin yettiği kadar yararlanmaya başladılar. ANAP içindeki 'hareketçiler-selametçiler' çatışmasında kârlı çıkan ve gerek hükümet içindeki gerekse parti içindeki yerlerini daha da pekiştiren 'selametçiler' oldu. 'Hareketçiler'in, ortaya çıkan durum ve imkanlardan en iyi şekilde yararlanmaya çalışarak hızla derlenip toparlanmaya başlamalarına rağmen, 'selametçiler' daha da hızlı bir atağa kalktılar. Devletin çeşitli kurumları içinde kümelenmeye, çeşili mevziler ele geçirmeye ve seslerini çeşitli biçimlerde çıkarmaya, yükseltmeye başladılar.

Diğer yandan ANAP dışında kalan ve esas olarak RP içinde kümelenen fanatik dinciler de, ANAP yönetimindeki dincilerin yanısıra ve ANAP içindeki bazı yandaşları fanatik dincilerin de yardım ve desteğini alarak, ortaya çıkan bu yeni durumdan gereği gibi yararlanmaya başlamakta gecikmediler. Öteden beri sürdüre geldikleri fanatik dinci faaliyetlerini (tarikat faaliyetleri, Kuran kursları, camiler vs.), gözle görülür biçimde hızlandırdılar. ANAP içindeki ABD uşağı dincileri 'masonluk'la suçlayacak kadar ileriye giden 'Türkiye'nin Humeynicisi' bu fanatik dincilerin asıl amacı: aşırı dinci, hilafetçi, şeriatçı bir düzen kurmaktan başka bir şey değildir. Ve başta ABD emparyelizmi ile devlet iktidarına hakim cunta kliği olmak üzere, hemen hemen tüm emperyalistleri ve uşağı diğer bir çok hakim sınıf kliklerini rahatsız eden tehlike de, özellikle de bu orta burjuva feodal fanatik dinci tehlikedir. Ki, ABD emperyalizminin, özellikle de ANAP içindeki fanatik klik üzerinden piyasaya sürdüğü 'islamcılık' politikasının bir nedeni de, gerek Türkiye'de gerekse Orta-Doğu'nun diğer bir çok ülkesinde, özellikle de İran'daki Humeyni hareketinden sonra giderek yayılmaya ve güçlenmeye başlayan orta burjuva feodal fanatik dinciliğe set çekmektir. ABD böylece, bölgede büyük etkinliği bulunan feodal islam ideolojisinden, kendi menfaatleri doğrultusunda en iyi şekilde yararlanmaya, onu hem bölgedeki hakimiyetini perçinlemenin, hem de Humeynici tehlikeye karşı bir kalkan olarak kullanmanın aracı haline getirmeye çalışmaktadır.

Her halükarda da, gerek ANAP içindeki esas olarak ABD emperyalizmi uşağı muhafazakâr dinciler, gerekse özellikle de esas olarak RP içinde kümelenen fanatik dinciler, ortaya çıkan yeni durum ve imkanlardan en iyi şekilde yararlanarak, şu ya da bu biçimde feodal islam ideolojisinin toplum üzerindeki etkinliğini güçlendirme doğrultusundaki faaliyetlerini daha da yoğunlaştırdılar.

Radyo-TV'de dini propağandanın alabildiğine yoğunlaştırılması; milli eğitim'deki yeni ataklar, 19 Mayıs gösterilerine öğrencilerin uzun etekle çıkarılması, 'kitap yazma seferberliği', 'Dar

win tartışmaları'; polis yasası ndaki feodal ideolojiyi güçlendiren hükümler; 'başörtülü kız öğrenciler' tartışması; çeşitli toplantılardaki 'haremlik-selamlık' ayırımları; 'oruç tutmayanlara para cezası' uygulamaları; 'laiklik' üzerine koparılan fırtınalar; peş peşe ortaya çıkan çeşitli fanatik dinci örgülenmeler; hızlanan tarikat faaliyetleri; ve son olarak İstanbul/Fatih'te kendine özgü fanatik dinci bir 'imparatorluk' kurmuş olan Mahmut hocanın, televizyon dinlemeyi, gazete okumayı dahi yasaklayan meşhur 'vaaz'ları... Bütün bunlar toplumda ve devlet içinde faaliyetlerini hızlandıran ve gözle görülür bir atağa kalkan muhafazakâr ve fanatik dinci ideolojinin ilk anda akla gelebilen tipik 'başarı' örnekleriydi.

Aslında ülkemizde, özellikle de üstyapıda oldukça güçlü olan feodal dinci ideolojiyi, hemen hemen tüm hakim sınıf klikleri, geri bilinçli yığınları peşlerinden sürüklemenin aracı olarak öteden beri kullana gelmişlerdir. Lakin hakim sınıf klikleri içinde bu ideolojinin en koyu savunuculuğunu yapan klik, geçmişte MNP ve MSP'nin göbekçi takımını oluşturan, bugün ise ANAP yönetimine hakim olan esas olarak ABD emperyalizmi uşağı kliktir. Orta burjuvazinin RP dışında kalan diğer feodal kesimlerini de önemli ölçüde kuyruğuna takmayı başaran bu kliğin, devlet içinde (özellikle de yerel örgütlenmeler alanında) ve siyaset arenasında giderek daha fazla boy göstermesi ve palazlanması olgusu, aslında farklı emperyalist güçler arasındaki ve gerek farklı emperyalist güçlere bağımlı, gerekse aynı emperyalist güce bağımlı çeşitli hakim sınıf klikleri arasındaki rekabet ve dalaşmadan ayrı düşünülemez. Bu gelişmenin ardında, ABD emperyalizmi ve özellikle de onun ARAMCO tekeli bulunmaktadır. ABD emperyalizmi ve onun Arap petrolleri üzerinde büyük ölçüde tekel kurmuş olan ARAMCO kliği, feodal islam ideolojisini bölgedeki hakimiyetini perçinlemenin ve etkinliğini daha da artırmanın aracı haline getirmeye, ya da en azından bugüne kadar olduğundan daha iyi biçimde ondan yararlanmaya çalışmaktadır. Bu doğrultudaki çabalarını, son yıllarda bir çok bölge ülkesinde olduğu gibi bizzat Türkiye'de de oldukça hızlandırmasının bir nedeni de, en tipik örneği İran'da ortaya çıkan orta burjuva feodal kanad fanatik dinciliğinin, feodal islam ideolojisini çok daha koyu biçimde kullanarak, bir çok bölge ülkesinde gelişmeye, yayılmaya başlaması, emperyalistleri ve bir dizi uşak rejimleri rahatsız eden önemli bir tehlike halini almasıdır.

Her halukarda da, ardında ABD emperyalizminin, onun denetimindeki IMF, Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarının ve özellikle de Orta-Doğu petrolleri üzerinde büyük ölçüde tekel kurmuş olan ve Suudi Arabistan'ı bölgede bir koçbaşı olarak kullanmaya çalışan ARAMCO tekelinin bulunduğu ANAP içindeki eski MSP'nin göbekçi takımı; bugün gelinen noktada, gerek siyasi arenada, gerekse ekonomik alt yapıda giderek güçlenmekte ve palazlanmaktadır. Son dönemlerde ülkemizde hızla boy göstermeye başlayan "Faisal Finans", "Suudi Cable Holding" gibi emperyalizm uşağı Arap şirketlerinin, ülkemizdeki yandaşlarıyla birlikte hızlı bir atağa kalkması, özellikle de bankacılık alanına el atıp, islamın temel motiflerinden birisi olarak işlenen 'haram faiz'i kaldırarak, büyük meblağlar toplamaya başlaması, bu durumun altyapıdaki en tipik ifadeleri olarak gösterilebilir. Ekonomik altyapıdaki bu ve benzeri önemli değişme ve gelişmeler (islam ülkelerine açılma, bu ülkelerle hızla artan ticaret hacmi vs.) üstyapıya yansımamazlık edebilir miydi? Kuskusuz ki, hayır. Yansımaktadır ve sadece ekonomik altyapıda değil, aynı zamanda üstyapıda da bu muhafazakâr-liberal dinci kliğin, başta cunta kliği olmak üzere, aşağı yukarı tüm diğer hakim sınıf klikleri alehine önemli mevziler kapmasını da beraberinde getirmektedir.

Lakin gerek ABD emperyalizminin diğer kliklerini, gerek diğer emperyalist güçleri, gerekse cunta kliğini ve diğer bir çok hakim sınıf kliklerini korkutan asıl dinci tehlike; esas olarak ABD emperyalizminin kontrolü altında olan ANAP içindeki dincilik değil; ANAP dışında kalan ve esas olarak RP içinde kümelenmiş bulunan orta burjuva feodal kanad fanatik dinciliğidir. 'Türkiye'nin Humeynicileri' olarak adlandırılabilecek olan bu fanatik dinciliğin yoğunlaşan faaliyetleri, son günlerde oldukça aktüel bir hal alan 'yobazlık', 'laiklik', 'irtica' tartışmalarının en önemli nedeni sayılabilir.

Kısacası bütün bu 'yobazlık', 'laiklik', 'irtica' tartışmalarının gerçek ilericilikle en küçük bir ilişkisi yoktur. Bu tartışmaların altında, gerek çeşitli hakim sınıf klikleri, gerekse çeşitli hakim sınıf klikleri ile orta burjuva feodal kanad fanatik dinciliği arasında kızışan post kavgası yatmaktadır.

Kemalist-İnönücü kliğin 1 no'lu elebaşısı faşist cellat Evren'in, bugün gelinen noktada sözümona 'artan gerici faaliyetlere' özel dikkat çekmesi ve yüksek öğrenim gençliğini bu gerici faaliyetlere karşı 'uyarması', onun 'ilerici' oluşundan değildir. Bunun nedeni, gerek ABD emperyalizminin belli kliklerinin açık desteğine sahip ANAP içindeki dinci kesimin, gerekse özellikle de ANAP dışındaki fanatik dinci kliğin faaliyetlerini hızlandırması, devlet çarkı içinde ve özellikle de yerel alanlarda çeşitli mevziler kapması ve yer yer hakim kemalist ideolojiye karşı açık biçimde meydan okumaya başlamasıdır. Diğer önemli bir neden de, başta ANAP içindeki dinci klik olmak üzere, DYP gibi hakim sınıf kliklerinin de, RP'de somutlaşan bu orta burjuva feodal fanatik dinciliği kuyruk-larına takıp, faşist diktatörlüğün dizginlerini ele geçirme mücadelesinde cunta kliğine karşı kaldıraç olarak kullanmaya çalışmalarıdır.

Aslında, sözümona koyu bir 'laiklik' demagojisi estirmesine rağmen Kemalist-İnönücü klik de, öteden beri dini feodal ideolojiden bütün gücüyle yararlanmaya çalışmakta ve özellikle de ağır bunalım dönemlerinde ona adeta 'cankurtaran simidi' gibi çok daha sıkı biçimde yapışmaktadır. Ki, faşist cuntanın bütün bir 12 Eylül azgın faşizmi döneminde feodal dinci ideolojiyi, kemalist faşist ideolojinin bir parçası olarak, özelikle de üstyapıda nasıl güçlendirmeye çalıştığı bilinen bir gerçektir. Açıktır ki, Kemalist-İnönücü klik dini feodal ideolojiye karşı değildir. O sadece kendisinin savunuculuğunu yapmadığı, ya da kendi klik menfaatlerine ters düşen feodal dinci ideolojik biçimlere karşıdır. Ve bunun da ilericilikle en küçük bir ilişkisi yoktur. Bunun da ötesinde, devlete hakim durumda bulunan Kemalist-İnönücü kliğin, tıpkı 12 Eylül faşizmi döneminde olduğu gibi, ülkemizde ne tür azılı gericilik ve barbarlık örnekleri sergilediği, nasıl her türden ilerici, yurtsever, demokrat düşüncenin en azılı düşmanı kesildiği de ortadadır.

Faşist cellat Evren'in, sözümona "gerici faaliyetlere tavır takınma" arenası olarak üniversiteleri seçmesi de anlamlıdır. Zira devletin başlıca kadro yetiştirme kurumu olan üniversiteler de, başından beri hakim sınıf klikleri arasındaki en önemli dalaşma ve rekabet arenalarından birisi olagelmiştir. Buralarda etkinlik sağlayan klik, diğer kliklere karşı önemli bir koz ele geçirmiş demektir. Ayrıca yüksek öğrenim gençliğinin toplum içindeki yeri, rolü ve etkinliği de asla küçümsenemez. Nitekim 1960-70, 1974-80 dönemlerinde buralarda yükselen yüksek öğrenim gençliğinin devrimci-demokratik mücadelesi, hakim sınıflara ve faşist Türk devletine hiç de küçümsenmemesi gereken ağır darbeler indirmiştir. Tam da yüksek öğrenim gençliğinin taşıdığı bu özgül önemden dolayıdır ki, cunta kliği 12 Eylül faşizmi döneminde, yüksek öğrenim gençliğinin devrimci-demokratik mücadelesini bastırmaya, üniversitelerde iyice sarsılan hakimiyetini perçinlemeye ve yüksek öğrenim gençliğini kemalist faşist ideoloji ile zehirleyerek faşist diktatörlüğün uysal bir aleti haline getirmeye büyük bir özen göstermiş. YÖK cuntası'nı işte tam da bu nedenden dolayı yüksek öğrenim gençliğinin başına bela kesmiştir.

Açıktır ki, faşist cunta tüm çabalarına rağmen, çeşitli milliyetlerden halkımızın olduğu gibi, onun kopmaz bir parçasını oluşturan yüksek öğrenim gençliğimizin de mücadelesini bütünüyle bastırmayı başaramamıştır. Nitekim yüksek öğrenim gençliği hâlâ için için kaynamakta ve gelecek açısından faşist

Devamı, Sf. 39'da

"Türk-Amerikan Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması"

VE

TÜRKİYE ÜZERİNDE 'KIZIŞAN' PAZARLIK!

Faşist cuntanın işbaşına gelişinin hemen akabinde, 18 Aralık 1980'de imzalanan "Türk-Amerikan Savunma ve Ekonomik işbirliği Anlaşması'nın, ya da İngilizce adıyla "Defence and Economic Coorperation Agreement" (SEIA)'nın 5 yıllık süresi 18 Aralık 1985'de doluyor.

ABD emperyalizmi ile faşist Türk devleti arasındaki uşaklık/efendilik ilişkilerini sözümona 'hukuki' bir statüye bağlayan SEIA'nın, ya revize edilmesi, ya da yenilenmesi doğrultusunda, ABD emperyalizmi ile Türkiye'deki uşakları arasında yoğun bir 'diplomasi trafiği' işletiliyor.

Amerika'nın Teksas eyaletinde kilo atarak işbaşına gelen Özal palyaçosunun, onun cuntacı Dişişler Bakanı V.Halefoğlu'nun, ekonomik 'kurmay'larından Ekrem Pakdemirli'nin peş peşe yaptıkları yeni yeni 'Amerika çıkartmaları ve peş peşe patlattıkları demeçler, ABD emperyalizminin Türkiye'deki uşaklarına karşı psikolojik bir saldırı kampanyası açan ve; "Türkler bizden bir milyar dolar istiyeceklermiş, istesinler bakalım. Ancak gelecekte yatıp kalkıp bize dua etsinler. koruyucu şemsiyemiz altında bulundukları için aslında onlar bize bir milyar dolar ödemeli", diyerek, yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali üstelik bir de bu uşaklarını borçlu çıkaran ABD'nin Türkiye Büyükelçisi Robert Strausz-Hupe'nin Washington ziyareti, NATO müttefik Kuvvetler Komutanı General Bernard Rogers'in, Trakya'da hakiki mermiler kullanılarak sürdürülen "Archway Express-85" adlı NATO planlı tatbikatını vesile ederek yaptığı Türkiye ziyareti, Beyaz Saray ve Pentagon yetkililerinin peş peşe patlattıkları demeçler, uşak basının ve emperyalist basının bu yoğun 'diplomosi trafiğini' ve ABD emperyalizmi ile Türkiye'deki uşakları arasında sözümona ortaya çıkan 'sürtüşme' ve 'çelişki'leri vesile ederek başlattığı kamuoyu oluşturma kampanyası vs.... Bütün bunlar, ABD emperyalizmi ile faşist Türk devleti arasında, SEIA perdesi altında sergilenen yeni bir 'Türkiye pazarlığı'nın ilk anda akla gelen bazı somut yankılarından başka bir şey değildir.

Peki bu sözümona çok 'kızgın' pazarlığın altında yatan gerçek nedir?

Bu gerçek şudur: Faşist Özal hükümeti ve faşist Türk devletinin perde arkası baş aktörü sivil görünümlü faşist cunta ABD emperyalizmine yapılan uşaklık hizmeti ve ona verilecek yeni tavizler karşılığında, ABD eperyalizminden biraz daha fazla 'yardım', kredi, silah ve çeşitli ekonomik kolaylıklar istemektedirler. Buna karşılık ABD emperyalizmi ise Türkiyede'ki bu yeminli uşaklarına yaptığı 'yardım', verdiği kredi, silah vs. karşılığında, onları özellikle de daha fazla askeri tavizler vermeye, faşist Türk devletini bölgedeki ABD emperyalizmi ve NATO jandarmalığı rolünü daha iyi biçimde oynamaya zorlamaktadır. Meselenin özü işte budur.

Bilindiği gibi, İkinci Dünya Savaşından en karlı çıkan emperyalist güç olan ABD emperyalizmi, bu savaş sonucunda ortaya çıkan gelişme ve değişmelere parelel olarak, dünyanın bir çok ülkesinin olduğu gibi, Türkiye'nin boynuna da vantuzlarını dolamakta gecikmedi. 1950'lerden itibaren, 'hür dünya', 'marshal planı', 'yardım', 'dostluk' vs. maskelerle ülkemizde doludizgin at oynatmaya başlatan ABD emperyalizmi, ülkemiz üzerinde tesis ettiği ekonomik, siyasi, askeri ve kültürel hakimiyetini, bugüne kadar geçen süre içerisinde kesintisiz biçimde sürdüre gelmiştir. Kısaca ülkemizi esas olarak ABD emperyalizminin bir yarı-sömürgesi durumuna sokmuştur.

Elbetteki bu durum, çeşitli emperyalist güçlerin ülkemiz üzerinde öteden beri süre gelen rekabet ve dalaşmalarını ortadan kaldırmamıştır. Tam tersine değişen dünya şartlarına parelel olarak onu yeni biçimlere büründürmüştür. Ama her halükarda da, ülkemizde insafsız biçimde süregelen emperyalist sömürü ve yağmadan aslan payını alan emperyalist güç, hala ABD emperyalizmi olmaya devam etmektedir.

Aslında ABD emperyalizminin ülkemizdeki sömürü ve talanı çok yönlüdür. O, öteden beri ülkemizin hammadde kaynaklarını, halkımızın emeğini, alınterini insafsızca yağmalamaktadır. Türkiye ile ABD arasındaki ticaret dengesi her yıl ABD emperyalizmi lehine yüz milyonlarca dolar açık vermektedir. ABD emperyalizminin Türkiye'ye yaptığı sermaye ihracı büyük boyutlardadır ve dünyanın en büyük tefecilerinden ABD emperyalizmine büyük vurgunlar sağlamaktadır.

Fakat Türkiye'nin ABD emperyalizmi açısından taşıdığı önem, ekonomik olmaktan ziyade özelliklede askeridir. Zira ABD emperyalizmi açısından Türkiye, hem iyi bir silah pazarıdır, hem iyi bir askeri müttefiktir, hem de bölgede son derece önemli bir jeo-politik konuma sahiptir. Asya ile Avrupa arasındaki doğal bir köprü durumundadır. Karadenizi Ege ve Akdeniz'e bağlayan ve büyük bir stratejik önem taşıyan boğazlara sahiptir. Kuzeyindeki Rusya'ya karşı doğal bir kalkan durumundadır. Orta-Doğu petrollerine hakim bir mevkidedir. Vs...

Nitekim Türkiye, ABD şemsiyesi altında yer alıp NATO ya girdiğinden bu yana, sürekli biçimde ABD emperyalizmi tarafından, önce gerçek sosyalist SSCB'ye, SSCB'deki geriye dönüşe parelel olarak da RSE'ne karşı, askeri açıdan sürekli olarak tahkim edilmiş, baştan başa askeri üslerle, dinleme tesisleriyle, gözetleme kuleleriyle, nükleer ve askeri silah depolarıyla vs. donatılmıştır.

Fakat dünyadaki ve bölgedeki gelişme ve değişmelere parelel olarak, bugün gelinen noktada Türkiye'nin önemi eksilmek bir yana daha da artmıştır. Derinleşen emperyalist kriz; çeşitli emperyalist güçler arasında Türkiye üzerinde ve bölgede yoğunlaşan rekabet ve dalaşma; Türkiyede ve bölgede gelişen halk hareketleri; Bütün hızıyla sürdürülen yeni bir emperyalist dünyayı paylaşım savaşı hazırlıkları vs. gibi etmenler; ABD emperyalizmini Türkiye üzerindeki çok daha büyük bir dikkatle durmaya ve çeşitli planları peş peşe yürürlüğe sokmaya itmektedir. Ki, 12 Eylül 1980'de yapılan bir askeri darbeyle gerçekleştirilen 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün, ABD emperyalizminin Türkiye üzerindeki bu planlarıyla doğrudan bağı vardır. Onun en önemli amaçlarından birisi de, Türkiye yi, RSE'ne kalkan olma rolü yanısıra, aynı zamanda Orta-Doğu'daki ileri bir karakolu, Orta-Doğu'daki jandarması haline getirmekti, ve bugüne kadar geçen süreç içinde bu doğrultuda da önemli bir mesafe kattettiğide gayet açık bir husustur. O şimdi, her iki açıdan da daha ileri adımlar atmak istemekte, bu doğrultuda Türkiye'yi habire sıkıştırmaktadır. Aslında Türkiye'nin son yıllarda daha da hızlı biçimde derinleşen ve mütamadiyen yeni yeni siyasi bunalımlar ortaya çıkaran ekonomik krizi de, onun özellikle de ABD emperyalizmine olan bağımlılığını daha da artırmakta ve ABD emperyalizminin bir dediğini iki etmemesini de birlikte getirmektedir. Lakin ABD emperyalizmi, aç gözlü vampirler misali bir türlü sömürü ve yağmaya doymak bilmemekte, 'daha fazla', 'daha fazla' diye uşaklarını habire sıkıştırmaktadır.

Açıktır ki, ABD Dışişleri Bakan-

lığının; "bizim hesaplarımıza en uygun parti, Özal'ın liderliğindeki Anavatan Partisi'dir", diyerek, diğer uşaklarına nazaran açık biçimde tercih ettiği Özal'ın ANAP hükümetinin işbaşına gelmesinden bu yana, ABD-Türkiye ilişkileri adeta tipik bir "balayı" dönemine girmiştir. Nitekim Özal palyaçosu, 27 Mart-4 Nisan 1985 tarihleri arasında ve büyük bir demagoji kampanyası içinde gerçekleştirdiği 11 günlük 'ABD çıkartması'nda, Türkiye'yi zaten 'ipek bir halı' gibi başefendisi ABD emperyalizminin ayakları altına sermişti.

Özal palyaçosu, "çok başarılı bir gezi yaptık" diye reklam ettiği ve cuntanın asıl evladı MDP'nin refakatçı kadın milletvekili Işılay Saygın'dan "10 üzerinde 10" (!) aldığı bu 'çıkartması' sırasında; unutmayın ki bölgede güçlü bir Türkiye, bütün batı dünyası için de önemli bir caydırıcı unsur olur"; "Türkiye, NATO bünyesinde üzerine düşen görev ve sorumlulukları yerine getirebilmek için, daha çok ABD yardımına gerek duyuyor"; "ekonomik açıdan zayıf bir Türkiye, NATO ittifakının iyi bir üyesi olamaz" diyerek başefendisinden açık biçimde 'yardım' dilenmiş; başefendisi Reagan ise; "sizin güçlü olmanız, o bölgede bizimde güçlü olmamız anlamına gelir" diyerek, uşağını anlayışla karşıladığını ifade etmiş ve ona yardım vaadinde bulunmuştur.

Kısacası Özal; bölgede sizin çıkarlarınızın bekçiliğini yapmaya gücümüz yetmiyor, bu nedenle sizin yardımınıza ihtiyacımız var demiş; patronu Reagan ise onu anlayışla karşıladığını vurgulamıştır.

Nitekim belli bazı pürüzlere rağmen, ABD-Türkiye ilişkileri, Özal palyaçosunun 'ABD çıkartması'ndan sonra çok daha hızlı biçimde gelişmeye başlamıştır. Faşist Türk ordusunun modernizasyonu doğrultusunda, gerek ABD gerekse diğer NATO'lu emperyalist güçler tarafından atılan adımlar; Türkiye'nin ABD çevik kuvvet operasyonlarında dolaylı rol üstleneceğinin, Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk'ün ağzından resmen açıklanması; ABD 6. filosuna yakıt ikmalinin Türkiye limanlarında ve petrol ofisi tarafından yapılmaya başlanması; ABD'nin "yıldızlar savaşı" projesine 'katkı'; erken uyarı sistemli EWACS uçaklarına Konya'da, ABD 6. filosuna ise Köyceğiz-marmaris arasındaki Aksaz-karaağaç körfezinde üs tahsis edilmesi; Türkiye toprakları üzerinde yoğun NATO tatbikatlarının sürdürülmesi vs. bunun başlıca örnekleridir.

Kuşkusuz ki, faşist Türk devleti, ABD emperyalizminin uşaklığı rolünü tam bir sadakatle oyanamaya devam etmektedir. Fakat o şimdi, ABD emperyalizminin dayattığı bazı yeni görevlere karşılık, ondan bazı yeni tavizler istemektedir. Faşist Türk devletinin en önemli istekleri şunlardır:

★ Faşist Türk ordusunun hızla modernizyasonu.

★ Türkiye'ye verilen kredi-hibe miktarının 1,2 milyar dolara çıkarılması.

★ NATO yardımının artırılması.

★ Başta tekstil ürünleri olmak üzere, bazı Türk ihraç ürünlerinin ABD'ye girmesine kolaylıklar tanınması ve her yıl Türkiye aleyhine 1 milyar dolara yakın açık veren ticaret dengesinin Türkiye lehine nisbeten düzeltilmesi.

Buna karşılık ABD emperyalizmi, tekstil ürünlerinin ihracı vb. gibi ekonomik konularda gereken 'toleransı' tanımamakla birlikte, diğer bir çok isteği kabul etmekte, ancak onları faşist Türk devletinin istediği sınırlara vardırmak için, belli yeni tavizler istemektedir.

Bir ABD emperyalizmi Dişişleri Bakanlığı yetkilisinin de; "karşılıksız bir şey olmaz. Fazla istenirse, karşılığında da bir şeyler vermek gerekir", diyerek kendi emperyalist 'efendi' mantığını açık biçimde ortaya koyduğu gibi, ABD emperyalizmi, faşist Türk devletinin istediklerine karşılık ondan bazı yeni şeyler istemektedir. Bu istekler ise, kamuoyunda yansıtıldığı kadarıyla, şöylece sıralanabilir:

★ "Amerika'nın sesi" radyosuna anten izni.

★ 6.filonun Türkiye limanlarını daha fazla kullanması.

★ İncirlik hava üssü kullanım sahasının genişletilmesi.

★ Çevik Kuvvetler konusunda açık destek.

★ Türkiye'de yapımı planlanan F-16 uçaklarının nükleer başlıklı füzelerle donatılması...

Aslında bu taleplerin çoğu faşist Türk devleti tarafından şu ya da bu ölçüde kabul edilmekte ve gerekleri zaten önemli ölçüde yerine getirilmektedir. Onun gereği gibi karşılamakta çekindiği en önemli ABD talebi, Türkiye'de daha fazla nükleer silahının depo edilmesi ve F-16'ların nükleer başlıklı füzelerle donatılması talebidir. Zira bu konuda atılacak adımların RSE ile faşist Türk devleti arasındaki çelişmeleri dahada keskinleştireceği gayet açıktır. Nitekim faşist Türk devleti, son dönemlerde RSE'ne daha fazla ekonomik tavizler vererek, onu nisbeten yumuşatmaya çalışmaktadır. Ancak, dört bir yandan sıkıştırılması yetmiyormuş gibi, ABD emperyalizmi de faşist Türk devletini sıkıştırmaya devam etmekte, bu sıkışık durumunda ondan fazla tavizler koparmaya çalışmaktadır. M.Kemal faşist diktatörlüğü döneminde, 1929'da imzalanan Türk-Amerikan "seyr-ü sefer anlaşması"na göre ABD'den alınan askeri malzemenin yarısının Türk gemileriyle taşınmasına ABD tarafından konulan ambargo; yine 1929'da yapılan ve Türkiye'ye "En Ziyade Müsaadeye Mazhar Millet" statüsü tanıyan anlaşmanın ABD tarafından tek taraflı olarak rafa kaldırılması; keza ABD Türkiye Büyükelçisi Hupe'nin ülkemizdeki uşaklarına meydan okurcasına yaptığı 'meşhur' çıkışı vs. bunun başlıca göstergeleridir.

Lakin her halükarda da, ABD emperyalizmi ve uşakları arasında ülkemiz üzerinde tezgahlanan pazarlığın, her şeye rağmen yine de çok geçmeden 'tatlı'ya bağlanacağı gayet açıktır. Zira mevcut şartlarda ne efendinin uşağından vazgeçmesi, ne de uşağın efendisini terketmesi mümkündür. ABD emperyalizmi Türkiye'deki uşaklarının da ağzına bir parmak bal çalacak ve bir çok isteğini ona kabul ettirecektir. Buna karşılık faşist Türk devleti ise, ağzına sürülen bir parmak bal karşılığında, âdeta takla atarak bir kez daha ABD emperyalizminin ayaklarına kapanmakta gecikmiyecektir.

Kaldı ki, mevcut dünya ve bölge şartları açısından Türkiye'nin ABD emperyalizmi açısından taşıdığı hayati önem apaçık ortadadır. Zira bu önem, Amerikan kongre ve senatosu'na sunulan iki raporda da açık biçimde belirtildiği gibi 'vazgeçilmez'dir. Bu raporlarda Türkiye'deki ABD tesislerinin ABD emperyalizmi açısından taşıdığı önem, şu noktalarda toparlanıyor:

★ RSE'nin yeraltı ve yerüstü nükleer denemelerinin en iyi biçimde Türkiye'de izlenmesi.

★ RSE'nin füzelerinin yerleştirildiği bölgelere ilişkin istihbaratların % 25'inin Türkiye'de elde edilmesi.

★ Türkiye'nin, SS-18 ve SS-19 füze denemelerinin izlenmesinin merkezi olması.

★ ABD 6. filosunun % 20 petrolünü Türkiye'den alması.

★ Muş ve Batman tesislerinin RSE'lerinin Basra körfezi'ne ve Orta-Doğu'ya inmesinde önemli bir caydırıcı rol oynaması.vs...

Kısacası Türkiye'nin ABD emperyalizminin menfaatleri açısından önemi büyüktür. Daha şimdiden yoğun biçimde yaygarası yapılan "Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması", faşist Türk devleti ile ABD emperyalizmi arasında yapılan anlaşmaların ne ilkidir ne de sonuncusu olacaktır. Türkiye'nin NATO askeri paktına girdiği 22 Ekim 1951'den bu yana, ABD emperyalizmi ile yaptığı açık ve gizli anlaşmaların sayısı 97'yi bulmaktadır. ABD emperyalizmi 18 Aralık 1985'te yenilenecek olan SEIA ile faşist Türk devletinin gırtlağına bir ilmik daha geçirecek ve onu içinde çırpındığı uşaklık batağına daha da çok çekecektir.

Lakin, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı işçi sınıfımız ve partimiz önderliğinde yürüttüğü yeni demokratik devrim mücadelesiyle, faşist Türk devletinden olduğu gibi, onun başefendisi ABD emperyalizminden de gereken hesabı mutlaka soracaktır! Hiç bir güç, emperyalizme göbeğinden bağımlı bu sömürü ve zulüm düzeninin yerle bir edilmesini ve emperyalizmin ülkemiz üzerindeki boyunduruğunun kırılmasını asla engelleyemeyecektir.

Kürt Ulusu Üzerindeki Azgın Milli Zulme Karşı Sesimizi Yükseltelim!

Faşist komprador Patron-ağa devleti, her türden hakim sınıf klik ve sözcülerinin ve onların her türden açık-gizli suç ortaklarının ağız birliği etmişcesine yükselttiği "bölücülük" yaygaraları ardında, ülkemizdeki ezilen bağımlı Kürt ulusuna mensup nüfusun yoğun olarak yaşadığı Türkiye Kürdistanı'daki baskı operasyon ve katliamlarını aralıksız biçimde sürdüryor. Sözümona koyu bir "demokrasiye geçiş" demagoji fırtınası estirilerek ülke ve dünya demokratik kamuoyunun gözüne kül serpilmeye çalışıldığı ve faşist Türk ordusunun daha fazla yıpranmaması için çeşitli tedbirlerin alınmaya başlandığı bir ortamda aralıksız biçimde sürdürülen bu milli ve sınıfsal zulüm, 12 Eylül döneminin en koyu faşizm şartlarını hiç de aratmıyor.

Türkiye'nin bir çok yerinde sözde sıkıyönetim kaldırılıp, bir çok ilde sıkıyönetimin daha örtülü bir biçimi olan olağanüstü hal' ilanlarına gidilirken, Türiye Kürdistan'ı hala baştan başa askeri sıkıyönetim altında. Bu bölgeler, özellikle de Kürt milliyetçisi PKK örgütünün, RSE'nin güdümündeki faşist H.Esat rejiminin ve bazı bölge güçlerinin elaltı desteğini alarak giriştiği silahlı eylemleri bahane edilerek, resmen açık bir savaş alanı haline çevrilmiş durumdadır. '84 ortalarında, ağırlık noktası sınır illeri olmak üzere başlatılan ve 'huzur', 'güneş' gibi adlar takılan operasyonlar, hâlen kesintisiz biçimde devam etmektedir. Bu bölgelerdeki, asker, polis, mit, kontr-gerilla kuvvetleri güçlendirilmekte, yeni yeni silah, araç ve gereçlerle donatılmakta, yeni birliklerle takviye edilmektedir. Sınır bölgeleri sürekli olarak tahkim edilmektedir. Köyler kasabalar boşaltılmakta, sınır boylarına yeniden mayınlar döşenmektedir. Sınırlar baştan başa elektirik verilmiş tel örgülerle çevrilmekte, boydan boya aydınlatılmaktadır. Sayısı yüzbinleri bulan asker, polis, mit, kontr-gerilla, ajan, muhbir güçleri, aylardır yıllardır bu bölgeleri şehir şehir, kasaba kasaba, köy köy, dağ dağ taramakta, Kürt işçilerini, yoksul köylülerini, tüm emekçi halkını katmerli bir baskı ve zulüm altında inletmektedir. Halk en ağır hakaretlere uğratılmakta, en ağır işkencelerden geçirilmektedir. Köylere, kasabalara, hatta şehirlere girişler çıkışlar yasaklanmakta, aylarca süren operasyon ve aramataramalarda, halk dipçikten geçirilmekte,malı mülkü talan edilmekte, ekinler ziyan edilmekte, bağlar bahçeler harabeye çevrilmektedir. Hemen her gün yeni yeni katliamlar tezgahlanmakta, halk kurşundan geçirilmektedir. Halka gözdağı vermek için, hakiki mermi ve bombaların kullanıldığı tatbikatlar yapılmakta, dağlar mağaralar bombalanmaktadır. Bölgede yaygın bir ajan-muhbir şebekesi örgütlenerek, kökeni M.Kemal'in 1923'lerdeki "**İzale-i Şekâvet**" ve 1927 lerdeki"**Takrir-i Sükûn**" kanunlarına dayanan "köy koruyucuları" adlı paramiliter silahlı birlikler oluşturularak ve yeni yeni "sürgün" kararları çıkarılarak, halkın en küçük kıpırdanışına dahi meydan verilmemeye çalışılmaktadır. Her gün yüzlerce, binlerce işçi, köylü, genç, memur, esnaf gözaltına alınmakta, ağır işkencelere uğratılmakta, bir çoğu tutuklanmakta, zindanlara doldurulmakta ve ağır hapis cezalarına çarptırılmaktadır...

Elbette ki, faşist türk devletinin Türkiye Kürdistanı genelinde yoğunlaştırarak sürdürdüğü bütün bu baskı, operasyon ve katliamlar boşuna değildir. Bu görülmemiş faşist zulüm ve barbarlığın başlıca nedenleri, iki şık halinde şöylece özetlenebilinir:

1- Kürt halkını katmerli bir baskı ve zulüm altında inletip yıldırarak, bu bölgelerde hala kesintisiz olarak şu ya da bi biçimde, şu ya da bu oranda sürmekte olan devrimci, komünist devrimci ve Kürt milliyetçisi devrimci-demokratik mücadele ve örgütlenmeyi engellemek ve bastırmak.

2- Önümüzdeki dönem içerisinde özellikle ve öncelikle de bu bölgelerde kendisini ortaya koyarak çok daha üst boyutlara sıçrayarak şiddetli ve yaygın silahlı mücadele biçimlerine varması kaçınılmaz olan **yeni devrimci kabarışı**, her ne pahas-

BİNGÖL/*KİĞİ*

Faşist komprador patron-ağa devletinin, Bingöl ve ilçelerinde halka yönelik olarak giriştiği çok yönlü baskı,zulüm ve operasyonların ardı arkası kesilmemektedir.

Yöre halkı ilerici, devrimci-demokratik bir geleneğe sahip olmaktan dolayı gördüğü sınıfsal baskının yanısıra, Kürt ulusuna mensup olmaktan dolayı da yoğun bir ulusal baskıya da maruz kalmaktadır. Yani yöre halkının Kürt olması, faşist Türk devletinin ileri boyutlara varan baskılarında önemli bir etken olmaktadır.

Gelinen aşamada, başta Bingöl il merkezindeki siyasi şube olmak üzere,il içindeki ve tüm ilçelerdeki polis ve jandarma karakollarının işkence yuvaları haline getirilmesi yetmiyormuş gibi; bu kez de tüm Nahiye jandarma karakolları işkence yuvası haline getirilmiş durumdadır. Örgütledikleri ihbarcı ve ajanları aracılığıyla elde edilen bilgilerle her gün halktan bir çok kişi sözkonusu işkence yuvalarına götürülmekte, gerçek dışı beyanlar gerekçe gösterilerek ağır işkencelerden geçirilmektedir.

Faşist komprador patron-ağa devletinin sıkıyönetim paşaları eliyle Bingöl ili ve ilçelerinde estirdiği bu azgın faşist terör; genel olarak çeşitli milliyetlerden emekçi Türkiye halkına, özel olarakta Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetlere mensup halka yöneltilen baskıların bir parçası olmakla beraber; ilimiz Bingöl ve ilçelerindeki keyfi uygulamaların geneldeki uygulamalar içinde özgül bir yeri vardır. Zira bu faşist terör,diğer bir çok il ve bölgeye nazaran oldukça ileri boyutlardadır ve öteden beri azgın biçimde sürdürüle gelinmektedir.

Anayasa referandumu sırasında on üç cami hocasının sürgün edilmesi ve bir kaçının görevden alınması; her yıl yaprak kesiminin engellenmesi; yoksul yöre halkının özellikle de köyde oturanların bir çoğunun evinin içi bile sıvasız bir haldeyken, tüm il ve ilçelerin, köylerin, mezraların, tek tek kömlerin ahırlarından tuvaletlerine varıncaya kadar, tümden dış cephelerinin beyaz kireçlen badanalandırılması; bazı nahiye karakollarında, köylülere gece zorla karakol çevresinde nöbet tutturulması vs. bu faşist baskılarınılk akla gelen örnekler olarak sayılabilir.

Faşist komprador patron-ağa devletinin bu azgın terörü, genel olarak Bingöl'ün tüm il ve ilçelerde aralıksız biçimde sürdürülmekle birlikte, bazı ilçeler çok daha bariz biçimde öne çıkmaktadır. Bu ilçelerin başta gelenlerinden biri de Kiği'dir.

Kiği ilçesinin Dersim'e sınır olması, devrimci faaliyetin aralıksız biçimde sürdürülmesi, diğer ilçelere nazaran halkın daha aydın ve ilerici olması vs., Kiği ilçesini bu hususta öne çıkaran başlıca özelliklerdir. Ayrıca geçerken belirtelim ki, MIT gazetesi Hürriyet'in 28 Ağustos tarihli baş haberinde, bazı Kurt milliyetçilerinin yurt dışından Türkiye Kürdistanı'na girişlerinde kullandıkları güzergahın son karargâhlarından birisi olarak Kiği ilçesini belirtmesi de gösteri-

ına olursa olsun engellemek, ya da mümkün olduğunca geciktirmek.

Gerçekten de, azgın 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü, genel olarak bütün Türkiye'de olduğu gibi, özel olarak onun Türkiye Kürdistanı parçasındaki yoğun milli ve sınıfsal çelişkileri de ortadan kaldırmamıştır. Esasen bu düzen varolduğu sürece de, zaten faşizmin buna gücü yetmez. Bu çelişkiler, süngü zoruya sadece bir süre için bastırılıp geri plana itilmiş, ancak şimdi giderek yeniden ve çok daha açık biçimde kendilerini ortaya koymaya başlamışlardır. Faşist Türk devleti, yıllardır sürdüre geldiği onca baskı, zulüm, işkence, operasyon ve katliamlarına rağmen, Türkiye Kürdistanı'nda gereken 'huzur' ve 'güven' ortamını sağlamayı, Kürt ulusal hareketini ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının proletaryanın kızıl bayrağı altında ortak kurtuluşunu öngören komünist devrimci sınıf hareketini bastırmayı bir türlü başaramamıştır.

Partimizin kızıl bayrağını dalgalandırdığı çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfının **sınıf bilinçli hareketi**, alınan ağır yenilgiye ve faşist Türk devletinin aralıksız biçimde sürdürülen ağır saldırı ve katliamlarına rağmen, henüz oldukça zayıf ve cılız da olsa Türkiye Kürdistanı'ndaki örgütlenme ve mücadelesini kesintisiz biçimde sürdürmekte ve gelecek açısından, hakim sınıflar için üzerinde ciddiyetle durulması gereken canalıcı bir tehlikeyi oluşturmaktadır. Hakim sınıflar ve faşist Türk devleti, partimizin geçmişten çıkaracağı doğru derslerin ışığında özellikle ve öncelikle de Türkiye Kürdistanı'nda ileriye doğru yapacağı büyük bir sıçrama ile uzun süreli halk savaşı ateşini tutuşturup sonuçta bütün Türkiye bozkırını kurutacak olan yegane güç olduğunun farkındadırlar. Nitekim partimize karşı yönelttikleri azgın saldırılar, onların bu ölümcül korkularını en bariz biçimde açığa vurmaktadır. Dersim'e giriş çıkışların dahi yasaklanarak aylardır kuşatma altında tutulması, onbinlerce askerin seferber edildiği operasyonlarının tezgahlanması, yiğit Dersim halkının genel olarak işkenceden geçirilmesi, partimizin H.Bakış, N.Topuzoğlu, M.Eker, A.Erkoç gibi üye ve savaşçılarının hunharca katledilmesi, Cevher Yaşar adlı kız yoldaşımızın ırzına geçilerek işkence tezgahlarında öldürülmesi vs... bunun sadece bir kaç örneğidir.

Diğer yandan, Kürt halkının sınıf bilincini karartan ve Kürt milliyetçiliğini güçlendiren olumsuz eğilimine rağmen Türk hakim sınıflarının azgın milli zulmüne karşı yönelen demokratik muhtevasını kayıtsız şartsız desteklediğimiz Kürt ulusal hareketi de, alınan ağır yenilgiye rağmen, yer yer yeni biçimlere bürünerek devam etmekte ve çağımızın tipik özelliği olarak kesin başarı şansı son derece zayıfda olsa, özellikle de komünist hareketin henüz oldukça zayıf oluşundan dolayı, yer yer gelişme emareleri göstermekte ve hakim sınıflar açısından bir diğer önemli tehlikeyi oluşturmaktadır.

Keza, başta ABD ve RSE olmak üzere, çeşitli emperyalist güçler ve uşakları arasında, Ortadoğu'da öteden beri süregelen çelişki ve dalaşmalar da giderek yoğunlaşmakta ve kızgınlaşmaktadır. Dolayısıyla Türkiye Kürdistanı'ndaki dengesizlik, siyasi istikrarsızlık, yoğunlaşan çelişkiler ve kızışan sınıf mücadelesi, faşist Türk devletinin bölgedeki ABD ve NATO jandarmalığı rolünü istediği gibi oynayabilmesini güçleştirmekte, onu arkadan vurmaktadır. Ayrıca RSE de, Kuzey-Batı'da Bulgaristan'ı Güney-Doğu'da ise Suriye'yi devreye sokarak ve dolaylı ya da dolaysız biçimde çeşitli Kürt milliyetçisi akımları yedeğine alarak, faşist Türk devletinin çeşitli yönlerden sıkıştırmaya, onun ABD ve NATO jandarmalığı rolünü istediği gibi ve en azından elini kolunu sallıyarak oynamasını engellemeye çalışmaktadır.

Faşist Türk devletinin Ortadoğuda istediği gibi at oynatmasını zorlaştıran diğer bazı etmenler olarak da; ABD ve RSE'nin ve İsrail ile Suriye gibi uşaklarının işbirliğiyle ağır bir yenilgiye uğratılan, ama henüz bütünüyle bastırılmayan ve yer yer kıvılcımlar çakarak için için yanmaya devam eden Filistin devrimi; çeşitli bölge ülkelerinde sürmekte olan ve yer yer tırmanan Kürt ulusal hareketleri; İran devriminin bölgede hâlen şu ya da bu biçimde sürmekte olan etkileri vs. sayılabilir.

Bütün bu iç ve dış çelişkiler, faşist Türk devletini özellikle de Türkiye Kürdistanı'nda diken üzerinde oturur bir hale getirmekte ve onu Kürt ulusu üzerindeki milli zulümünü, Kürt halkı üzerinde ise milli ve sınıfsal zulmünü alabildiğine yoğunlaştırmasına, baskı, operasyon, katliam, işkence, sürgün, aramatarama ve tatbikatlarını sürekli kılmasına neden olmaktadır.

Ama bütün bunlar, onun önümüzdeki dönem içerisinde özellikle de Türkiye Kürdistanı'nda üst biçimlere sıçrayan ve silahlı direniş ve çatışmalara kadar varan yoğun bir sınıf mücadelesi ateşiyle karşılaşmasını ve ağır darbeler almasını engelleyemeyecektir. Yiğit Kürdistan halkı, faşist Türk devletine karşı artık gırtlağına kadar derin bir kin ve nefretle dolmuştur. Halkın sabrı artık yer yer taşmaya başlamıştır. Halk çok acıya, baskıya, zulme dayanır ama, Cevher Yaşar gibi yiğit kızlarının işkence tezgahlarına çekilerek ırzına geçilmesi ve hunharca katledilmesi boyutlarına varan bir vahşete artık tahammül

---

yorki. Kiği ilçemiz hedef olarak gösterilmekte, bu da ilçemizde giderek baskıların yoğunlaşacağına işaret etmektedir.

Kiği ilçesindeki son baskıları kısaca yazacak olursak:

Haziran ayının son on beş günü içinde, Çayağzı (Zimtek), Sürmelikoç, Balbasan, Yavuztaş, Mezra, Haktanır, Kolkanlı, Aydınlı köy ve mezralarının sınırlarını kapsayan geniş bir dağ operasyonu yapıldı. İlçe güçlerinin yanısıra, Bingöl tugayından bir alay da operasyonlara katıldı. Karakol kurdukları köylerde ve operasyon sahası içinde kalan diğerköylerde, çeşitli baskılar uygulamanın yanısıra, köylülerin çokça sayıda hayvanını zorla kestirdiler ve yine köylülere aldırdıkları alkollü içkilerle, kaldıkları onbeş gün süre içinde gerçek çapulcu karakterlerini açık biçimde ortaya koydular.

Ağustos ayı içinde, Yayladere nahiyesine bağlı Çayağzı, Dalbasan köylerinde onun üzerinde köylü, haklarında ihbar olduğu gerekçesiyle nahiye jandarma karakoluna götürülüp, bir yandan rüşvet alınırken, diğer yandan çeşitli fiili baskılara uğratıldılar.

İlçemizin Yedisu (Çerme) nahiyesinde de halka çeşitli baskılar uygulamalarının yanısıra, son dönemlerde gece köylülere karakol çevresinde nöbet tutturmaktadırlar.

Son olarak belirtelim ki, devrimci faaliyetin zayıflamasını fırsat bilen ajan-muhbirler, gericiler, feodal despotlar, kirli, kanlık karşı-devrimci faaliyetlerine hız verdiler. Ancak onlar bilmelidirler ki, faaliyetlerinden bihaber değiliz. Ve yine bilmelidirler ki, muratlarına asla nail olamıyacaklardır ve yaptıklarının cezasını bir bir mutlaka çekeceklerdir. Kiği halkının da katılımıyla çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, partimiz TKP/ML önderliğinde ayağa kalkıp, demokratik halk devrimini zafere ulaştırarak, faşist Türk devletini mutlaka yerle bir edecek ve faaliyetlerinizle birlikte, pis yaşamınıza da kesin olarak son verecektir!

Bingöl İKK Muhabiri

DERSİM/*MAZGİRT*

Her yıl olduğu gibi bu yılda, genel olarak Kürdistan'da, özelde ise kürdistan'nın bir parçası olan ilçemiz Mazgirt'te de, baskı zulüm hat safhaya vardı. Özellikle yaz dönemi boyunca devam eden ve ardı arkası kesilmeyen operasyonlar, Mazgirt'in hemen hemen tüm köylerini kapsadı. İl ilçe ve nahiye karakolarındaki işkence merkezleri yetmiyormuş gibi, bu kez de köylerde kurulan karakollar işkence yuvaları haline getirildi. İbimahmut ve Germisi yatılı bölge okuluna kurulan karakollar, 1981 de hava indirme tugayının yaptığı operasyonlarda olduğu gibi, bu yılda işkence merkezi haline getirildi. İlk dönemler özellikle bu işkencehanelerde işkence görenler, çocukları devrimci olan ve ihbarlar sonucu gözaltına alınan ailelerdi. Daha sonra ise, Otlukaya (Pulan) köyünün ihbarcı olan muhtarının Kürt milliyetçileri tarafından cezalandırılmasının da etkisiyle, ağzı salyalı işkenceci itler

gösteremez. Bundan elbetteki, halkın kendiliğinden silaha sarılıp ayaklanacağı sonucu çıkarılamaz. Bunun için doğru bir komünist önderlik zorunludur. Geniş yığınların ihtiyaç duyduğu şey: kendisine yol gösterecek, güven verecek, kararlı, enerjik, cesaretli ve ne yaptığını bilen bir komünist önderliktir.

Partimiz, bugüne kadar gereği gibi yerine getiremediği bu ağır sorumluluk ve görevinin bilincindedir. O şimdi bütün gücüyle, bu doğrultuda ileriye doğru yapacağı büyük atılımın hazırlığı içerisindedir.

Bu durumu görmeli, sınıf mücadelesinin önümüze koyduğu görevlere dört elle sarılmalı ve genel olarak tüm faşist zulüm ve teröre karşı olduğu gibi, özel olarak da Türkiye Kürdistanı'nda yoğunlaşarak süren milli zulme karşı da sesimizi bütün gücümüzle yükseltmeliyiz.

Partimiz bu konuda üzerine düşen görev ve sorumluluklarını, önümüzdeki süreç içerisinde ve adım adım çok daha bilinçlice yerine getirme azim ve kararlılığındadır. Bunu hiç bir güç asla engelleyemeyecektir.

Bunun bir parçası olarak, yayın organımız muhabirlerinin Türkiye Kürdistanı'nda ve özellikle de Dersim'de yoğunlaşan faşist baskı, operasyon ve katliamlarla ilgili yazılarına bu sayımızda genişçe yer veriyoruz.

Partimiz her türlü baskı, zulüm ve sömürünün en amansız düşmanıdır. Onun nihayi amacı her türden sınıfsal ve milliyet farklılıklarının ordan kaldırıldığı komünist topluma varmaktır. O bu doğrultudaki tarihi ve yüce mücadelesini, kendisine karşı yöneltilen her türden saldırılara rağmen ve kan-can pahasına bugüne kadar aralıksız biçimde sürdüre gelmiştir ve bundan sonra da kesintisiz biçimde sürdürecektir. Bu mücadeleyi, faşist Türk devleti gibi, partimize karşı yönelttiği provakatif ve karşı-devrimci eylemleriyle onun paraleline düşen Kürt milliyetçisi ve gözü dönmüş PKK şefleri de engelleyemeyeceklerdir.

Bütün yoldaşlar, sadece Türkiye Kürdistanı'ndaki sınıfsal baskı ve zulme karşı değil, aynı zamanda milli zulme ve baskıya karşı da yönelen bu tarihi ve şanlı mücadelemizin omuzlarımıza yıktığı ağır sorumluluğun bilinciyle hareket etmeli, Kürt ulusu üzerindeki milli zulme karşı sesini yükseltmeli, milli meseleye ilişkin sloganlarımızı en güçlü biçimde haykırmalı, bunun bir parçası olarak Türkiye Kürdistanı'ndaki azgın mili zulmü en çıplak biçimde gözler önüne serecek teşhir yazılarını, belge ve dökümünları sıcağı sıcağına yayın organımıza ulaştırmalıdırlar. Bunun sadece faşist Türk devletine değil, aynı zamanda gözünü partimiz düşmanlağı burumuş Kürt milliyetçisi PKK şeflerine de verilecek iyi bir cevap olacağını bilmelidirler.

---

iyice kudurdular.Genç-ihtiyar, kadın-kız demeden bir çok köylüyü gözaltına aldılar. Köylülerin göz altına alındığı köyler şunlardır: Oymada (Reşmezrası), Kuşkana, Otlukaya, Öreniçi, Dallıbel, Ataçınar, Akdöven, Yaşaroğlu (Goman), Teman mezrası, Hülüman, Demirkazık ve diğer bir çok köyden yığınla köylü gözaltına alındı. Gözaltına alınan köylüler, Germisi'de, Mazgirt ilçe merkezinde ve Tunceli il merkezindeki Siyenkte en ağır baskı ve işkenceler maruz bırakıldı. Germesi yatılı bölge okululunda yaptıkları iğrenç işkence sonucu, Otlukaya köyünden partimiz taraftarı CEVHER YAŞAR yoldaşı hunharca katlettiler.İşkenceci caniler tecavüz ederek katlettikleri Cevher Yaşar yoldaşın cesedini, 8.7.1985'te Germisi'deki işkence yuvasının üçüncü katından aşağıya atarak, bu hunharca cinayetlerine "intihar" süsü vermeye çalıştılar. Bunun dışında yaptıkları operasyonlarda bir çok köylüyü meydan dayağına çektiler. Bir iki örnek sıralayacak olursak; Anıtçınar köyünde "köy muhtarı teröristleri besliyor" şeklinden yapılan asılsız bir ihbar nedeniyle köy ortasında meydan dayağına çekilmiş, dişleri kırılmıştır. Yine Güleç (Gomekaraç) köyünün Sivgeli mezrasında operasyon yapan yirminin üzerinde asker, mezrada yemek yeyip Koyunuşağı (Zerikan) köyüne yola çıkmalarının hemen akabinde, mezrayı bu kez de ikinci bir gurup asker basmış, ancak sonra gelen askerler köyden çıkanların olduğunu farketmelerine rağmen, çıkanları asker değil de 'terörist' sanarak korkularından ses çıkarmayıp, daha sonra eve baskın düzenlemişlerdir. Askerlerin yemek yediği sofrayı daha toplamamış olan ev sahibine; "bu sofrada anarşistler yemek yiyip gittiler değil mi" diyerek adice küfürler savuran ve kendisini döven faşist komutan, evsahibinin "komutanım yemek yiyip gidenler 'anarşist' değildi" demesine rağmen saldırısını sürdürmüştür. Tam bu sırada çıktıkları evde yükselen bağırtıları duyan daha önceki askerler, "teröristler bizden sonra evi bastı" diyerek hemen geri dönmüş ve köyü tekrar kuşatmışlar, ancak ev sahibinin "komutanım" diye hitap ettiğini duyunca, evdekilerin de asker olduğunu anlamışlardır. Bunun üzerine müdahale ederek, "evde biz yemek yedik" diyerek, ev sahibi dayak yemekten kurtarmışlardır. Daha sonra kendileri bu durumu, "telsizlerimiz bozuk olduğundan az kalsın birbirimize girecektik" diyerek açıklamaya çalışmışlardır. Yine Dallıbel köyüne bağlı Kale mezrasında, köylülerden bilgi almak için yaptıkları baskı yetmiyormuş gibi, bir köylüyü, bacaklarının arasına G-3 piyade tüfegiyle ateş ederek öldürmekle tehtit etmişlerdir. Bunların dışında burda sıralayamadığımız daha başka bir çok faşist baskı örnekleri sergilemişlerdir. Bunun yanında köylüleri korkutmak için köylere girişte rasgele ateş ederek, köylüleri piskolojik olarak korkutmaya çalışmış, ormanlarda, dağlarda özellikle geçit ve yollarda pusular kurmuşlardır. Bu durum hala devam etmektedir. Tabii ki halkımızın bu kadar yoğun baskı görmesinde ajan ve ihbarcıların payı az değildir. Ağır yaşam şartlarının,zamların,davalüasyonların belini büktüğü halkımız bu muhbir ve ajanların da yardımıyla,faşist komprador patron-ağa devleti tarafından kesintisiz biçimde en ağır baskılara maruz bırakılmaktadır.

Ayrıca hasat döneminde köylülerin bağları-bahçeleri, tarlaları-ekinleri,domuzlar misali çiğnenmekte,ağır zayiatlara uğratılmaktadır. İşte bütün bunlar, operasyonlara katılan ve sözümona "malımızın,mülkümüzün, namusumuzun bekçiliğini yapan" faşist Türk ordusunun emekçi halkımıza mübah gördüğü başlıca icraatlarıdır.

Devletin bu saldırılarını en azgın biçimde sergilediği ve gerek halktan gerekse partimizden duyduğu ölümcül korkuyu en açık biçimde bir kez daha ortaya koyduğu bir diğer örnek de, Hayrettin Bakış yoldaşın cenazesi töreni oldu.

Bilindiği gibi 30 Haziran 1985 te Hozat'ın Hıdırdamı köyüne bağlı bir mezrada kolluk kuvetleriyle yoldaşlarımız arasında çıkan çatışmada sergilenen örnek bir direnişle, partimizin kızıl direniş ruhu bir kez daha yaşattıldı. Çatışmada şehit düşen yoldaşlarımızdan partimizin MK'si üyesi HAYRETTİN BAKIŞ'ın cenazesi bir kaç gün sonra, annesi tarafından alınarak doğum yeri olan Mazgirt'in Geçitveren (Rıçik) köyüne getirildi. Faşist türk devletinin yöredeki uzantıları babası daha önce sürgün ettikleri yoldaşımızın cenazesini annesine vermemek için çeşitli sahtekarlıklara baş vurdular. Yoldaşımızın annesine; "gel imza ver götürüp belediye mezarlığında gömelim gitsin" şeklinde baskı yaptılar. Ancak yoldaşımızın annesinin kararlı tavrı "siz oğlumu gömseniz de, ben oğlumu mezardan çıkarıp götürürüm" demesi üzerine, geriye adım atan faşist köpekler, yoldaşımızın cenazesini annesine vermek zorunda kaldılar. Yoldaşımızın cenazesini almaya giden annesine, Hozat ilçe merkezinde bulunan halktan insanlar; "teyze faşist köpeklerin karşısında ağlama" diyerek destek vermiş ve küfürler savurarak, yoldaşımızın kaybından duydukları acıyı cuntaya karşı kin ve öfkeye dönüştürmüşlerdir. Yoldaşımızın annesi, duyduğu derin acıyı yüreğine gömerek, orada bir damla gözyaşı dahi dökmeden, düşmanın tüm baskılarına rağmen yoldaşımızın cenazesini aldı ve doğum yeri olan Geçitveren köyüne getirdi. Partimizin ve halkın yoldaşımıza sahip çıkıp cenaze törenini güçlü bir eyleme dönüştü-

receğinden korkan faşist Türk devletinin kolluk kuvvetleri, çeşitli tedbirler alalarak korkularını en bariz biçimde açığa vurdular. Cenazenin köye gelmesiyle birlikte, cenaze için toplanan halka it gibi saldırarak dağıttılar. Yoldaşımız için gözyaşı döken halka ağız dolusu küfürler savurdular.Halka gözdağı vermeye çalıştılar. Köylülerin doğru dürüst bir mezar kazmasına dahi müsade etmiyerek, alalacele yoldaşımızın naaşını toprağa verdiler.

Kolluk kuvetleri şehit olan yoldaşımızın mezarı başında toplanan halka baskı yaparak, oradaki kitleyi dağıtarak neyi amçalıyorlardı? Yukarda belirttiğimiz gibi emekçi halkımızın, genelde devrimcilerin özelde yoldaşımızın kaybında duyduğu acıyı, kendi düzenlerine karşı her hangi bir eyleme dönüştüreceklerinden korktukları için, halkımızın gelenek ve göreneklerine saldırarak mezar başında toplanmasını engellediler.

Ama nafile! Onlar halkımıza yaptıkları baskılarla bütün bu yaptıklarını unuturacaklarını sanıyorlarsa,feci şekilde aldanıyorlar.

Onlar ölülerimizden bile korkuyorlar. İşte yüreklerine çöken bu derin korkudur ki, bu faşist canilerin o kadar hırçınlaşmasına ve zalimleşmesine neden oluyor. Fakat emekçi halkımızın yüreğindeki derin acılar büyük bir kine dönüşecek ve partimiz TKP/ML önderliğinde taşkın seller gibi coşarak, bu sömürü ve zulüm düzenini mutlaka yerle bir edecektir! Buna olan inancımız tamdır!

Mazgirt İKK Muhabiri

DERSİM/*NAZİMİYE*

Halkın can ve mal düşmanı olan faşist cuntanın iş başına getirilmesinin sebeplerinden birisi de, halkın yükselen muhalefetini bastırmaktı. Faşist cunta iş başına gelir gelmez bu görevini yerine getirmek için, en vahşi şidet ve savaş araçlarına, yöntemlerine başvurararak işe koyuldu. Bu alanda devrimci ve komünist güçlerin hata ve zaaflarından da yararlanarak, esasa ilişkin geçici bir bir başarı sağladı.

Halk güçleri yenildi, ancak bu yenilgi bile halk güçleri için bir zafer sayılırdı. Çünkü faşist cuntanın devrimci mücadeleyi bastırmak için başvurduğu tasavvuru zor en barbar ve vahşi baskı ve uygulamalar, halkı gırtlağına kadar kin ve nefretle doldurdu,bilincinde önemli sıçramalar yarattı. Türkiye toplumu sakin görünmekle birlikte için için yanıyordu.

Halk kitlelerinin, en kötü koşullarda bile baskı ve sömürüye karşı hoşnutsuzluğunu çeşitli biçimlerde dile getirmesi ve ağır aksakta olsa hoşnutsuzluğunu çeşitli biçimlerde eyleme dönüştürmesi bir yandan halkın yenilgi koşullarının yarattığı uyuşukluktan giderek sıyrılmaya başladığını gösterirken, diğer yandan kül altındaki ateşin giderek parlayıp, alevlenmeye yüz tuttuğunu ortaya koymaktadır.

Faşist Türk devleti, ileriye doğru olan bu gelişmeleri gördükçe, yani ateşin giderek parlayıp alevlendiğini hissettikçe: bir yandan bu ateşin giderek alevlenmesinde önemli bir rölü olan halkın örgütlü güçlerini "dağıttık, yok ettik" palavralarına hız vermekte; diğer yandan bu ateşin yaygınlaşmasını engellemek amacı ile, gün geçtikçe daha da barbarlaşmakta, vahşileşmekte, saldırganlaşmakta ve aczini en açık biçimde sergilenmektedir.

Faşist cunta gün geçtikçe alabildiğine saldıganlaşarak daha da barbar ve vahşi yöntemlere başvurması, ülke genelinde olduğu gibi, ilçemiz Nazimiye'de de açıkça görünmektedir. Dersim'in Nazimiye ilçesinde estirilen faşist terör ve uygulamalara rağmen, alandaki parti teşkilatımız,esas olarak kendi hata,zaaf ve eksikliklerinden kaynaklanan kısmi kayıplar vermesine rağmen, halktan aldığı maddi ve manevi destek sayesinde, faşist Türk devletine ve onun ordusuna, polisine, itine, MIT'ine, muhbirine ve uzantısı durumundaki gerici güçlere karşı ayakta durmakta,savaşmakta,gün geçtikçe gelişip güçlenmektedir. Parti teşkilatımız bugüne kadar ayakta durmayı ve yaşamayı başarabildiyse,bunda toprakta tohum suda balık olmasını bilmesinin, yani halkla kaynaşıp bütünleşmesinin halkın gönüllü maddi ve manevi desteğini almasının büyük rolü vardır. Faşist cunta bu gerçeği bildiğindedir ki, bir yandan partimiz savaşçılarını imha etmek için geçmiştekinden daha da vahşi operasyonlar düzenlerken, diğer yandan ajan-muhbir örgütlenmesine hız vermektedir. Mesela ilçemiz Nazimiye'de Haziran ayından bu yana yapılan operasyonlara şöyle bir göz atacak olursak: Yapılan bir ihbar sonucu Haziran ayının başlarında 15 gün süreyle, Yayıkağzı (Kimsor), Sarıyayla (Civarik), Dereova, Ayranlı (Keskavare), Beytaşı (Delap), Makan köy ve mezralarının yaylalarını, arazilerini kapsayan, ayrıcada bu köylerin sınır olduğu Bingöl'ün Kiği ilçesinin sınır köyleriyle, Pülümür ilçesinin sınır kesimindeki bazı köyleri de sahası içine alan operasyonlar yapıldı. Bu operasyonlarda köylülerin hayvanları zorla kesip yenildi. Köylülerin ekinleri büyük zararlara uğratıldı. Ayrıca Sarıyayla (Civarik) köyünde; aralarında genç kızlarında bulunduğu beş kişi göz altına alınarak işkenceden geçirdi. Ayrıca köylülerden rüşvet alınmaktan da geri kalınmadı. Operasyonlar, yerli güçlerin yanı sıra bir alay takviye güçlerle yürütülüyordu. Bu yörede 15 gün boyunca süren operasyondan sonra, militarist güçler bu kez de Nazimiye ilçe merkezindeki yatılı okula yerleşerek, ilçe çevresi köylerde operasyonlara başladılar.Bu operasyon içinde Çakarandere'si'nde bir hafta kaldılar. Openasyon ayrıca Kıl köyü, Ilısu (Çamurek), Günlüce (Kalman), Çevrecik (Ger), Geriş köyü, Sap köyü, Güzelpınar (Hosum), Baylıca köyü, Turnayolu köyü, Dalıbahçe (Yerisk), Yazgeldi (Kodik), Bostanlı (Mergaroz), A.Harik, Y.Harik köy ve mezralarını da kapsadı. Bu çevredeki operasyonlardan sonra, bu kez operasyonlar Büyükyurt (Hakıs), Doğantaş (Deşt), Dokuzkaya (Markasor), Eğribela (Koyser), Cap köyü mezra ve köylerine kaydırıldı. Buradaki operasyonlarda günlerce devam etti.

Operasyonlarda baş vurulan antigerilla taktikleri; kendi kalleş nitelikleri ne uygun pusu taktiği, köylülere işkence yaparak devrimciler hakında bilgi alınmaya çalışılması, gündüz yüksek stratejik yerleri konaklama yeri seçip çevreyi dürbünle gözetleme vs. idi.

Faşist cunta ilçe halkında devrimcilere yakınlaşma, yine cuntanın yarattığı uyuşukluktan kurtulma, buna bağlı olarak yavaş yavaş da olsa panik ve tedirginlik ortamından sıyrılma yönündeki ileriye doğru bir gelişme kaydettiğini gördükçe, halkı sindermeye yönelik barbarlıkları gözle görülür bir şekilde artırmaktadır. Zulüm öyle bir safhaya varmıştır ki, bir insanın çocuğunun Almanya'ya gitmesi, çocuk sayısının fazla oluşu, karısının hamile olması dahi suç sayılmaktadır ve bu 'suç'lardan (!) dolayı işkenceden geçirilmektedir.

İlçemizdeki militarist güçlerin ilçe jandarma karakoluna yeni atanan ve hukukçu olduğu söylenen faşist Kurmay Yüzbaşı Sami Demirkol. Ağustos ayı içinde, bir yandan eskiden dosyaları olan, diğer yandanda haklarında ajan-muhbirlerin vermiş olduğu gerçek dışı beyanlar bulunan çokça insan, yaşlı-genç denilmeden; Bostanlı köyünde 4 kişi, Çevrecik köyünden 3 kişi, Dalıbahçe köyünden 1 kişi, Eğribela köyünden 5 kişi, Güzelpınar köyünden 1 kişi, Sarıyayla köyünden 4 kişi, Yukarıdoluca köyünden 1 kişi, ilçe içinden 4 kişi gözaltına alındı. İlçe jandarma karakollunda askıya alınma (ayaklarından baş aşağı asma), falakaya çekme vb. yöntemlerle işkenceye uğratıldıktan sonra, bir kısmı serbest bırakılırken, bir kısmı ise Tunceli il merkezine gönderildi. Tunceli il merkezindeki işkence yuvası olan Siyenk'te yirmi gün boyunca gözaltında tutuldu. Gözaltına alınanlardan birine "niçin dokuz çocuğun var?", "bunları teröristlerden yardım alarak mı besliyorsun?" "eşin de hamileymiş?" türünden sorular yöneltip,ağır işkencelere tabi tuttular. Yine işkenceye alınan köylülerden birine de "oğlun niçin Almanya'ya gitmiş?" deyip durdular. İlçe jandarma karakollundan yapılan işkenceleri ise,sözümona 'iyiniyetli komutan' pozlarına bürünen rüşvetçi Sami Demirkol adlı adi yaratık yönetiyordu.

Devamı: Sf. 29'da

AZILI BİR HALK DÜŞMANI DAHA CEZALANDIRILDI

Emekçi Halkımıza!...

Dağlarda, sokaklarda, işkence tezgahlarında idam sehpalarında katlediliğimizde; işkencelerden geçirilip yarım insan durumuna düşürülmemizde; gözaltına alınmamızda, tutuklanmamızda, ömürboyu hapis ve idama varan ağır cezalara çarptırılmamızda; okuldan, işyerinden uzaklaştırılmamızda; sürgüne gönderilmemizde; nice genç gelinlerimizin kocasız, tüyü bitmemiş çocukların yetim kalmalarında; amamıza, avradımıza küfredilip onurumuzla oynanmasında; genç kızlarımızın, kadınlarımızın, analarımızın tecavüze uğramasında; günlerce işimizden olmamızda; alınteri-göznurumuzun, elimizdeki üç beş kuruşumuzun, evimizin,ailemizin,çoluk-çocuğumuzun rıskının rüşvet olarak alınmasında; hayvanlarımızın kesilip yenilmesinde; ekinlerimizin ve diğer mallarımızın talan edilmesinde; baskı ve hakaretlere maruz kalmamızda... faşist Türk devletinin suç ortakları ve içimizdeki uzantıları olan, sınıfına ve ulusuna ihanet etmiş, hain, alçak, şerefsiz halk düşmanı ajan ve muhbir nitelikteki unsurlar; alanımızdaki parti taşkilatımızın yazılı, sözlü uyarılarına ve caydırıcı amaçla başvurduğu çeşitli cezai uygulamalara rağmen, durmak bir yana faaliyetlerini giderek yoğunulaştırmaktadırlar.

İlçemiz Nazimiye'de, bu karşı-devrimci munhbirlerden birisi de, azılı halk düşmanı Bertal Akyar idi. Bu unsur;

1- Gerici propaganda yapmak;

2- İrz düşmanlığı yapmak;

3-Köyünde yardım toplamak, devrimci faaliyeleri engellemeye çalışmak vb. gibi suçlarından dolayı; 1981 yazında partimiz tarafından uyarılmıştı. Ancak O, uyarıları dikkate almak bir yana, bu karşı-devrimci faaliyetlerini daha da yoğunlaştırdı. Bu aşamadan sonra;

1- 1981 Eylül ünde başlayan 2. Tugay operasyonunda, köyünde kendi niteliğinde olan diğer adi unsurlarla birlikte hareket ederek, devrimcilerin kullandığı yollar, arazideki barınma yerleri hakkında militarist güçlere bilgi vermek;

2- Tugay operasyonu sırasında ve sonrasında kolluk kuvvetleri ile ilişkide bulunmak suçlarından dolayı, partimizin hakkında almış olduğu dayak ve sorgulamasının yapılması cezasını yerine getirmek için, bir gerilli grubumuz evine gittiğinde ise;

1- Yoldaşlarımızdan kaçıp kapıyı arkadan kitleyerek ,"ateş ederim" vb. yollu tehditlerde bulunmuş;

2- Yoldaşlarımız henüz evinde bulunmaktayken,oğlunu gizlice ihbara göndermiş;

3- Daha sonra kapıyı açıp sorgulamayı kabul etmesine rağmen, samimi davranmayarak ilişkide bulunduğu ihbarcıları ve karanlık faaliyetlerini gizlemiş;

4- Yoldaşlarımızın evini ve köyü terk edip gidişlerinden kısa zaman sonra, militarist güçlerin köye gelmesiyle, sorgulamada adı geçen halktan insanlar ve devrimciler hakkında, sorgulamada bahis konusu olduğu şekliyle ihbarda bulunmuş,bir çok insanın gözaltına alınmasına sebep olmuş;

5- Yakalanan yoldaşlarımız üzerine ifade vermiştir.

Bu adi muhbir, bütün bunlardan sonra partimize teslim olacağını söylemesine rağmen; kendisiyle konuşmaya giden yoldaşlarımız haber gönderdiklerinde, korktuğu gerekçesiyle çağrılan yere gelmeyi reddetmiştir.

Bu gelişmelerden sonra, alanımızdaki parti teşkilatımız (AGB APK) Ağustos 1985 sonlarında, bu muhbir hakkında ölüm kararı almış, karar 10 Eylül'de 1985 günü saat 17.30 sıralarında bir gerila gurubumuz tarafından infaz edilmiştir.

AJAN VE İHBARCILARA!...

Önünüzde iki yol var: Ya pişmanlık yolunu kabul ederek, partimize teslim olur, yaptıklarınızı bir bir anlatır, bundan böyle hainliğe kesin olark sırtınızı çevirir, paydos dersiniz; ya da yolunuza devam edersiniz. Bu durumda da bizim açımızdan size karşı uygulanacak en etkili yol olarak, sizi layık olduğunuz şekilde cezalandırılmaktan başka bir şey kalmıyor.

EMEKÇİ HALKIMIZ!

İçimizdeki bu niteliksiz muhbir-ajanlar hangi aşireten, hangi kabileden olursa olusun, onlara sahip çıkmak ve onları partimizden gizlemek sınıf menfaatlerinizle bağdaşmaz.Her dönemde de bu unsurların açığa çıkarılıp layık oldukları cezaya çarptılmaları için, partimizden hiçbir desteğinizi esirgemeyin! Bu unsurların içimizde yaşamaları üzerimizdeki baskıları daha da artırır.

Diğer yandan, bu hainlerin cezalandırılması devlete vurulan bir darbe olmasına ve üzerimizdeki baskıların gerilemesini sağlamasına rağmen, bu tür eylemlerle kurtuluşumuz sağlanamaz. Kurtuluşumuz; bu hain it sürülerinin uşaklığını yaptığı faşist Türk devletinin bütün kurumlarıyla birlikte yerle bir edilmesiyle olacaktır!Partimiz TKP/ML önderliğinde, TİKKO saflarında birleşip silahlanarak, kırlardan şehirlere doğru sürdüreceğimiz uzun süreli halk savaşı bizleri gerçek kurtuluşa ulaştıracak tek yoldur!

Nazimiye İKK Muhabiri

Gedikli Muhbir ve Ajan YADO AĞA Cezalandırıldı!

12 Eylül 1980 de işbaşına gelen ve 6 Kasım 1983 seçim aldatmacasıyla sözümona sivil bir görünüme bürünen askeri faşist cunta, çeşitli milliyetlerden halkımız üzerinde estirdiği vahşi baskı ve terörünü, ülkenin her alanında, özellikle de Türkiye Kürdistanı'nda yoğunlaştırarak sürdürmeye devam ediyor. Emperyalizme göbekten bağımlı bu köhnemiş faşist devletin resmi ve sivil güçleri, yüzlerce devrimciyi, komünisti alçakça katlettiler. Bugün de bu katliamlarını bütün vahşetiyle sürdürmeye devam ediyorlar.

Faşist devletin halka ve devirmcilere karşı yönelttiği bu azgın saldırı ve terörünü, sadece resmi güçleri vasıtasıyla sürdürmediği herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Faşist Türk devleti, 12 Eylül öncesinde, halka ve devrimcilere yöneltiği saldırılarında MHP ve güdümündeki sivil faşist cinayet şebekelerinden en iyi şekilde yararlanmaya çalışırken, 12 Eylül'den sonra bunların yerine yoğun olarak ajan, muhbir şebekelerini ve devletin milis örgütlerini geçirmiştir. Özellikle de Türkiye Kürdistanı'nda yoğunlaşan bu örgütlenme ağı sayesinde, 12 Eylül'den bu yana, yüzlerce komünist, devrimci ve geçtiğimiz yaz boyunca, başta partimiz Merkez Komitesi üyesi ve ordu komutanımız Hayrettin Bakış olmak üzere, Nihat Topuzoğlu, Metin Eker, Aziz Erkoç, Ağa Şimşek ve Kenan Bozkurt gibi yoldaşlarımız bu ihbarcı ve muhbir şebekelerinin yardımıyla faşist ordu güçleri tarafından alçakça katledilmişlerdir. Yine ajan ve muhbir şebekelerinin verdikleri bilgilerle, binlerce yoksul köylü devrimcilere yardım ettikleri gerekçesiyle işkencelerde geçirilmişlerdir.

Faşist türk devletini yıkma mücadelesinde halkımıza önderlik eden parti

Faşist Cunta Bir Can Daha Aldı

Hüseyin Can'ın Katillerinden de Hesap Sorulacaktır!

Eylül ayı içerisinde, Tunceli'nin Nazimiye ilçesinin Dallıbahçe nahiyesine bağlı A. Doluca köyünün Şerkan mezrasında oturan Hüseyin Can adlı emekçi köylü, çağrıldığı nahiye karakolunda yapılan işkence sonucunda geçirdiği beyin kanamasından öldü.

Yaşı 60'ın üstünde olan Hüseyin Can adındaki emekçi köylü, bağlı bulunduğu Dallıbahçe nahiyesi karakoluna çağrılır. Kendisinden "askerlik çağı" gelmiş olan yurtdışındaki oğlunun adresi istenir. Oğlunun adresini bilmediğini söyleyen emekçi köylü, karakol komutanı Hatay lı Çetin isimli astsubay rütbeli faşist tarafından işkenceden geçirilir. Hasta vaziyette evine güçlükle yetişen köylü ailesine ve köylülere "bana onur kırıcı küfürler ettiler, beni tehdit ettiler, beni dövdüler, kafamı sert şekilde duvarlara çarptılar" der. Ayrıca bu uygulamaların bizzat faşist astsubay Çetin tarafından yapıldığını da söyler. Sağlık durumunun da kötü olduğunu belirten emekçi köylü, çok geçmeden komaya girer. Konuşamaz hale gelir. Sürekli olarak eliyle başını gösterir. Bunun üzerine Elazığ'a doktora götürülür. Doktar hastanın "kurtulmayacağını" söyler, "geri götürün" der. Buna rağmen ailesi tarafından Diyarbakır a götürülür. Tüm tıbbi müdahalelere rağmen hasta kurtarılmaz, ölür. Çekilen film sonucunda "başından aldığı darbeler nedeniyle beyin kanaması geçirdi" teşhisi konulur. Doktor hastanın bu darbeleri nasıl aldığını sorar. Hastanın yakınları kendilerine gelebilecek baskıları düşünerek, olayı gizlerler, "bilmiyoruz" diye yanıt verirler. Daha sonra ise halktan insanlar, köylünün yakınlarına ve çocuklarına, babalarının işkence sonucu öldüğünü, bunun doktor raporunda kanıtlandığını ve doktorun verdiği rapor temelinde, karakol komutanını şikayet etmelerini söylerler. Ancak ailesi ve yakın çevresi, kendilerine gelebilecek baskılardan ötürü, faşist komutanı şikayet etmedikleri gibi, babalarının işkence sonucu başından aldığı darbelerden öldüğünü bile açıklamaktan çekinirler.

Faşist astsubay Dallıbahçe olan görev yerine ilk atandığında, kendisinin "iyi niyetli" olduğu yönünde halkı aldatmaya çalışır. Fakat gelinen aşamada, işlediği hunharca cinayet ve yöre halkına uyguladığı zulüm nedeniyle faşist kimliği iyice açığa çıktı. Özellikle yörede görev yapan veya dışardan operasyonlara katılan tüm komutanlar, hem korkularından, hem de daha fazla teşhir olup, halkın tepkisini kazanmamak için, sözümona "iyi niyetli" pozlara girerek, kendi halk düşmanı kimliklerini gizlemeye çalışıyorlar. Ancak bu sahtekarlıklarına rağmen, koyun postuna bürünmüş faşist kurtlar olduklarını gizleyememektedirler.

Bu olaydan sonra da bir kez daha hatırlatalım ki, tüm emekçileri olarak düşüncemizde "neme lazım", "bana değmeyen yılan bin yaşasın" anlayışlarına yer vermiyelim. Faşizm kendisinden yana olmayan herkese düşmandır gerçeğini beynimize kazıyalım. Bilelimki bu faşist düzende, bugün Hüseyin Can katledildiyse, yarın niteliksiz bir muhpirin vermiş olduğu gerçek dışı bir beyan senin ölümünü getirebilir. Tüm bunlardan ötürü faşist Türk devletinin işlediği cinayatleri teşhir edelim. Biriken öfkemizi mücadeleye dönüştürerek cinayetlerin yaygınlaşmasını önlemeye çalışalım. Diğer yandan cinayatlerin, katliamların, işkencelerin esas sorumlusu olan faşist Türk devletinin ve onun çömezlerinin, ancak kurtuluş güneşimiz TKP/ML saflarında örgütlenerek, silahlanarak, kırlardan şehirlere gelişecek olan halk savaşı stratejsi ile yarle bir edip, zulüm uygulayıcılarından hesap sorabileceğimizi ve zulmü tarihin çöplüğüne atabileceğimizi de hiç bir zaman unutmamalıyız.

Nazimiye İKK Muhabiri

---

miz TKP/M-L ve onun önderliğindeki halk ordusu TİKKO, faşist devlete karşı sürdürdüğü bu zorlu mücadelesini, devletin milis örgütlenmelerine ve ajan-muhbir şebekelerine karşı mücadele ile birleştirmiştir. Halkımızı sırtından hançerlemeye çalışan bu sinsi ve hain şebekelerin bir çoğu, bugüne kadar geçen süreç içinde partizanlarımız ve gerillalarımız tarafından dağıtılmış, iflah olmaz elebaşılarına hak ettikleri cezalar verilmiştir. Bunun en son örneği ise, Dersim yöresinin gedikli ve kara ünlü ajan ve muhbirlerinden YADO AĞA (İbrahim Güler)'nın, Hozat ilçe merkezinde, gündüz gözüyle ve ilçe karakolunun gözü önünde partizanlarımızın cüretli ve korkusuzca eylemi sonucunda başarıyla cezalandırılmasıdır.

Partimizin kendisi hakkında aldığı cezalandırma kararının derin korkusuyla yaşayan bu azılı halk düşmanı, gerçekleştirilen cezalandırma eylemi esnasında, yaralı olarak kahveye kaçarken, peşini bırakmayan partizanlarımızın elinden kurtulmayı başaramayarak, sonuçta hakettiği cezayı bulmuştur.

Bu cezalandırma eylemi esnasında seken kurşunlar, olay mahallinde bulunan halktan iki kişinin kaza sonucu ölümüne yol açmıştır. Ölen bu iki köylü partimize destek veren taraftarlarımızdır. Elde olmadan meydana gelen bu olay, partimizi ve savaşçılarımızı derinden üzmüş, halk düşmanlarına olan kinimizi daha da bilemiştir.

YADO AĞA, partimiz tarafından geçen yıl cezalandırılan Cemal ağa gibi, profesyonel muhbir ağı örgütleyicisi elebaşılardan birisiydi. Nitekim, bu gedikli halk düşmanının cenazesinin, 8. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanının ve Tunceli valisinin katıldığı askeri bir törenle kaldırılması dahi, onun azılı halk düşmanı kimliğini bariz biçimde ortaya koymaktadır.

Geniş yankı uyandıran ve halkta memnunluk yaratan bu eylem, partimizin ve ordumuzun ihbarcı, ajan ve muhbir ağına karşı sürdürdüğü mücadelenin bir parçasıdır. Partimiz, halkın desteğini alan bu politikayı, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da kararlıca sürdürecektir.

Hiç bir faşist cinayet ve katliam cezasız kalmayacaktır. YADO AĞA gibi azılı halk düşmanı muhbir-ajanlar layık oldukları cezayı mutlaka bulacaklardır!

Dersim/Nazimiye...

Baştarafı, Sf. 27'de

Siz ey... iblis sürüleri, yapın yaptığınızı, şimdilik devran sizin! Ancak bilesiniz ki, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkıyla beraber, yaralı, öfkeli, umutlu, kin ve nefretle dolu ilçemiz halkı da partimiz TKP/ML önderliğinde birleşerek, TİKKO saflarında silahları omuzlayarak, kırdan şehirlere doğru gelişecek olan halk savaşı yolu ile faşist Türk devletinizi tüm kurumlarıyla birlikte mutlaka yerle bir edecektir!

Nazimiye İKK Muhabiri

FAŞİZMİN MAHKEMELERİNDE YÜKSELTİLEN ÖRNEK BİR KOMÜNİST DİRENİŞ DAHA

DIŞARI ÇIKARILDILAR — Bir sanığın salondan çıkarılmak istenmesi sırasında 12 sanık hep birlikte bağırarak çeşitli [illegible] attılar ve arkadaşlarını vermek istemediler. Sanıklar ile görevli askerler arasında bir süre itişip kakışma oldu. (Fotoğraf: ŞENOL KONUKÇU)

TİKKO-7 davası olaylı başladı

Faşist komprador patron-ağa devletinin, yıllardan beri sürdüre geldiği 'ezdik', 'çökertik', 'bitirdik' palavralarına, partimize yönelik olarak sürdürdüğü saldırı, operasyon ve katliamlara rağmen, komünist devrimci mücadele hayatın çeşitli alanlarında, köylerde şehirlerde, mehkemelerde zindanlarda, hatta Avustralya'dan Libya'ya, Fransa'dan Almanya ya kadar dünyanın çeşitli ülkelerinde sürüyor. Faşist komprador patron-ağa devletini tedirgin ediyor, içine derin korkular salıyor, bariz biçimde acz içine düşürüyor.

Dersim'de aylardır giriş-çıkışlar dahi yasaklanarak sürdürülen operasyonlar; katledilen parti üye ve savaşçılarımızın resimlerine eklenerek helikopterlerle dağıtılan 'pişmanlık yasası' ve 'teslim ol' çağrıları; daha H.Bakış, N.Topuzoğlu, M.Eker, A.Erkoç yoldaşlarımızın kanı dahi kurumamışken, bu kez de cevher Yaşar adlı kız yoldaşımızın Mazgirt/Germisi'de ırzına geçilerek, Hasan Ataç adlı yoldaşımızın ise, İstanbul'da partimize yönelik olarak düzenlenen ve 23 sempatizanımız ile taraftarımızın ele geçirilip işkencelere uğratıldığı bir operasyon esnasında, faşist operasyon birlikleri tarafından kurşunlanarak katledilmesi vs. gibi olaylar, faşist Türk devletinin partimizin mücadelesi karşısında içine düştüğü korku ve aczin ilk akla gelen örnekleri olarak sıralanabilir.

İşkence tezgahları, zindanlar, mahkemeler... Faşist diktatörlüğün bu üçgeninde de, partimizin, tüm hata, zaaf ve eksikliklere rağmen komünist direnişi geleneğini yaşattığı ve öteden beri sürdüre geldiği dost/düşman herkes tarafından bilinen bir gerçektir.

Başta partimzin kurucu önderi İ.Kaypakkaya yoldaş olmak üzere, Meral Yakar, M.Zeki Şerit, Süleyman Cihan, H.Hakkı Erdoğan ve son olarak Cevher Yaşar ve Hasan Ataç gibi yoldaşların ser verip sır vermeyen direnişleri, partimizin işkence tezgahlarında yükselttiği komünist direnişin başlıca örnekleri olarak gösterilebilinir.

12 Mart faşizmi döneminde olduğu gibi, 12 Eylül faşizmi döneminde de faşizmin zindanlarında, Elazığ'da, Diyarbakır'da, Mamak'ta, İstanbul Metris, Alemdağ, Sultanahmet, Bayrampaşada öteden beri sürdüre gelinen ve en son örneklerinden birisi ise Adana cezaevinde sergilenen direnişler ise partimizin zindanlarda yükselttiği komünist direniş ruhunun somut ifadesidir.

Keza, partimz üye, savaşçı, sempatizan ve taraftarlarının faşizmin mahkemelerini de öteden beri nasıl halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve yüce komünizm devasının menfaatlerinin savunulduğu kürsüler, propaganda arenaları haline getirmeye çalıştıkları, buralarda ne denli yüce direniş örnekleri sergiledikleride dost/düşman herkesin malümu olan somut bir gerçektir. Ki, bunun en son örneklerinden biriside, İstanbul sıkıyönetim komutanlığı 2 Nolu Askeri mahkemesinde başlayan ve biri hakkında ölüm cezası istenen toplam 23 kişilik "TKP-ML, TİKKO-7 davası"nda sergilendi.

Tek tip elbise giymedikleri için, büyük çoğunluğu şort ve atletle mahkemeye çıkarılan tutuklulardan Fikret Arıker; "elbise giymek istiyoruz. Biz buraya çıplak olarak gelmedik. Mahkeme ile ilgili konuşmak istiyorum. Bana söz hakkı vermezseniz kimlik bildirmeyeceğim" diyerek, cezaevindeki baskı ve işkenceleri teşhir etmek için söz istemiştir. Lâkin faşist mahkeme heyeti, bu isteği dikkate almayarak tutukluların kimliklerini dosyalardaki kayıtlara göre tespit etme yoluna gitmiştir. Bu duruma itiraz eden bir tutuklunun salondan çıkarılmak istenmesi üzerine, tutukluların büyük çoğunluğu sloganlar atarak direnişe geçmişler ve dışarıya çıkarılmalarını engellemeye çalışmışlardır. Daha sonra takviye kuvvetler getirilerek, tutuklu yoldaşlarımızın büyük çoğunluğu zorla mahkeme salonundan çıkarılmışlardır. Direniş esnasında apar topar mahkeme salonunu terkeden mahkeme heyeti, bilahare yeniden salona dönmüş, ancak bu kez de salonda bulunan üç bayan taraftarımızın yeni bir direnişiyle karşılaşmıştır.

Yoldaşlarımızın gösterdikleri bu yi-

ğitçe direniş karşısında aciz içine düşen mahkeme heyeti, tam da kendi faşist karekterine yaraşır bir tarzda, direnişe katılan tutuklular hakında; "İnzibati nitelikte olmak üzere ve hücrede infaz edilmek şartıyla ceza tayin ve taktir edilmesi... ve 1. Ordu ve sıkıyönetim komutanlığına suç ihbarında bulunması" ve bundan sonraki mahkemelerde, tutuklu yoldaşlarımızın topluca değil teker teker sorgulanması doğrultusunda karar çıkarmıştır. Böylece mahkemelerinin faşist kimliğini bir kez daha açık biçimde gözler önüne sermiştir.

Faşist mahkeme heyetinin, yoldaşlarımızın komünist direnişi karşısında içine düştüğü panik, korku ve aczi, direnişle ilgili olarak tutanağa geçirilen şu sözler de açık biçimde ortaya koymaktadır.

"...Kimlik tespiti sırasında sanıklardan bir kısmı konuşmak istediler. Bağırmaya başladılar, slogan attılar. 353 sayılı kanunun 147. maddesi gereğince dışarıya çıkarıldılar. Dışarı çıkarken bir taraftan kahrolsun faşizm, savunma hakkı kısıtlanamaz, bize kalkan eller kırılacak dive bağırdılar. Salon görevlileri bu sanıkları önce dışarı çıkaramadılar. Asteğmene cebir kullanarak sanıkların dışarı çıkarılmaları emredildi. Ancak sanıklar görevli askere mukavemet, taarruz durumuna girdiler. Gelen takviye ile sanıklar dışarıya çıkarıldı.

Bu arada askeri savcı ve heyet salonu terketmek zorunda kaldılar. Takriben bir saat kadar müzakere odasında olayın yatışması beklendi. Duruşma salonuna gelindi... Olaya karıştıkları müşahade edilen Meryem Çarıkçıoğlu, Melahat Tuncer ve Zöhre Çakmaktan duruşma salonun terketmeleri istendi. Terk etmeyeceklerini söylediler. Savunma haklarının kısıtlanmayacağını söylediler. Bunun üzerine bayan polis memuru çağrıldı. Cebir kullanmak suretiyle dışarı çıkarmaları emredildi. Bayan polisine tek olması nedeniyle diğer erlerin yardımıyla zorla dışarıya çıkarıldılar. Çıkarılırken bağırarak slogan attılar. Salonda bulunan avukatlar müvekkillerinin duruşma salonunda bulunmadığını söyliyerek salonu terk ettiler. Olaylar sırasında dinleyiciler arasındak bulunan bazı dinleyicilerin de taşkınlık yapması ve görevlilere karşı gelmesi üzerine dışarı çıkarıldılar ve görevlilere bu kişiler hakında kanuni işlem yapılması için emir verildi. Bu nedenle duruşmaya devam imkanı kalmadı."

Kısacası, faşizm zindanlarda yükseltikleri direniş sonucu yoldaşlarımızı şort ve atletle mahkemeye getirip, burada da süren direniş karşısında onların her türden savunma hakkını süngü zoruyla gaspetmekle kalmamış, tutuklu yakınlarına saldıracak kadar acizleşmiş, gülünç duruma düşmüştür. İşte hakim sınıf sözcülerince çokça propagandası yapılan faşist komprador patron-ağa devletinin 'güçlülüğü' budur!.

Açıktır ki, büyük yaygıralar ardında piyasaya sürülen ve 'tutması' için her türlü yol ve yöntem denenen, ihaneti, teslimiyeti ve ihbarcılığı teşvik yasası olan 'pişmanlık yasası'nın Şemşi Özkan gibi bazı bilinen hainlerin kapsamının ötesinde tam bir fiyasko ile sonuçlandığı; yine öteden beri yaygarası yapılan sözumona 'kader kurbanları nı kapsayan bir kısmi affın dahi çıkarılmasının rafa kaldırıldığı; hakim sınıf sözcülerinin "Türkiye'de işkence yok", "cezaevinde tutuklu ve mahkümlara işkence yapılmıyor" yaygaralarını aralıksız biçimde sürdürdükleri; buna karşılık işkence tezgahlarında cinayetlere hergün bir yenisinin eklendiği; hergün yeni yeni katliam örnekleri sergilendiği; hergün onlarca, yüzlerce kişinin gözaltına alınıp işkence tezgahlarında geçirildiği, bir çoklarının tutuklanıp zindanlara doldurulduğu bir ortamda... İstanbul sıkıyönetim komutanlığı 2 Nolu Askeri Mahkemesinde yükseltilen bu komünist direniş son derece anlamlı ve öğreticidir.

Zira, bu anlamlı ve öğretici komünist direniş, sadece partimize yönelik saldırılarını azgın biçimde sürdüren faşist komprador patron-ağa devletine, hakim sınıflara, her türden halk ve devrim düşmanlarına verilen iyi bir cevap değildir. O aynı zamanda, tam da böyle bir ortamda partimize karşı yeni bir provakatif saldırı kampanyası başlatan; partimizi "katiller güruhu", "kontr-gerillanın denetimi altına giren ve çeşitli provakatörlerden oluşan bir caniler kliği" "insan ticareti yapan bir tacirler topluluğu", "TC'nin sivil milis örgütü" "PKK düşmanı, Kürdistan halkının düşmanı direnişin düşmanı karanlık bir çete," "halkımıza Evren-Özal ahlak anlayışının aşılmak isteyen bir düşkünler izbesi" "pişmanlık yasasının mayasıyla yoğrulmuş azgın bir Kemalist yöneticiler topluluğu" vs.vs. ilan edecek kadar gözü kararmış ve devrimci ahlaktan zere kadar nasibini almamış PKK şeflerin köseleşmiş suratlarınada indirilen ağır bir şamardır. Gözünü azgın bir partimiz düşmanlığı bürümüş PKK şeflerinin peşinde sürüklenen bütün dürüst ve samimi devrimciler, şöyle bir etraflarına bakmalı, bütün bu çıplak gerçekleri görmeli ve PKK şeflerini gittikleri karanlık yoldan kendi gölgeleriyle baş başa bırakmalıdırlar. Onların gittikleri yol kapkaranlıktır ve o yoldan yürüyenlerin eninde sonunda karşı-devrim saflarına iltihak edip, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve onların ülkemizdeki uşaklarının zavallı birer köleleri haline gelmeleri kaçınılmazdır. PKK şefleri tarafından daha düne kadar el üstünde tutulan, fakat bugün partimize çamur atmanın aracı haline getirilmek istenen Şahin Dönmezlerin, Yıldırım Merkitlerin ve dün tıpkı PKK şefleri gibi partimizi "mit, kontr-gerilla örgütlenmesi" olarak ilan edilen Doğu Perinçek, Halil Berktay gibi TİKP 'in şeflerinin sonları bu konuda ibretle ders alınması gereken örneklerdir.

Diğer yandan partimiz taraftarlarının faşizmin mahkemelerinde yükseltikleri bu şanlı direniş, aynı zamanda, bugün gelinen noktada PKK şeflerinin partimize yöneltiği provakatif saldırıları 'sevinç çığlıkları' ile karşılayan ve onunla salt partimiz düşmanlığı temelinde bariz bir 'flört' içine giren azılı menşevik parti tasfiyecisi YDH mülteci revizyonizminede verilmiş olan iyi bir cevaptır. Zira onların gözünüde öylesine partimiz düşmanlığı bürünmüştür ki, partimize karşı olma noktasında 'şeytanla' bile 'izdivaç yapmaya' hazırdırlar. Ki, parti tasfiyeciliğini meslek edinen mülteci revizyonist YDH elebaşlarından bundan başkası da zaten beklenemez.

Aynı odak noktasında, **partimiz düşmanlığında** keşişen bütün bu değişik saldırı biçimleri bize neyi gösteriyor?

Emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların ülkemizdeki uşaklarına karşı verilen mücadelenin, hertürden oportünizme, revizyonizme, reformizme ve hertürden Kürt milliyetçiliğine karşı verilen mücadeleyle birleştirilmediği sürece, devrimin zafere ulaştırılmasının ve çeşitli milliyetlereden halkımızın gerçek bağımsızlığa, özgürlüğe ve kurtuluşa kavuşturulmasının imkansız olduğunu.

Bu çıplak gerçeği bilince çıkarmalı, sadece emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve uşaklarına karşı yürütüğümüz mücadelemize değil, aynı zamanda hertürden oportünizme, revizyonizme, reformizme ve Kürt milliyetçiliğine karşı yürütüğümüz mücadelemizede hız vermeliyiz. Oportünist, revizyonist, reformist ve Kürt milliyetçisi şefler tarafından enerjileri çarçur edilen geniş devrimci kadroların partimizin bayrağı altında toparlamamızın ancak bu şekilde mümkün olabileceğini hiçbir zaman akıldan çıkarmamalıyız.

AÇIKLAMA

Feridun İhsan Berkin yoldaşın, yayın organımızın Mart 1985 tarihli 63. sayısından bu yana, bölümler halinde yayınlanmakta olan; "O DUVAR / O DUVARINIZ / VIZ GELİR BİZE VIZ!" başlıklı "**bir idam mahkümunun cezaevi ve idam hücresi direniş tecrübesi**" dizi yazısına; yazının kalan bölümlerinin daha önce çıkan tüm bölümlerle birlikte, en kısa süre içerisinde broşür halinde yayınlayacağımızdan dolayı, bu sayımızdan itibaren ara veriyoruz.

Tüm okuyucularımıza önemle duyurulur.

İKK Yazı Kurulu

"PARTİ VE ORDUYU GÜÇLENDİR!"

Kampanyasını Devrimci Coşku ve Fedakarlık Ruhuyla Güçlü Bir Seferberliğe Dönüştürelim!

"Zafer kazanmak için kararını vermek, hiçbir fedekarlığın önünde kaçmamak, binbir zorlukların üstesinden gelmek lazımdır." (Mao Zedung)

Burjuvazi her dönem proletarya ve ezilen yığınları örgütsüzleştirmeye, onları maddi ve manevi silahlarından yoksun bırakmaya çalışır.bu çabasını özellikle devrimci hareketin gerilediği dönemlerde daha da yoğunlaştırır. Bu dönemlerde adeta kesin bir zafer elde etme, boş hülyası ve proletarya, ezilenleri sonsuz bir köleliğe mahkum etme hırsıyla, bütün gücüyle çok yönlü saldırır.

İşte içinden geçtiğimiz dönemde de Türk hakim sınıfları ve onların faşist devleti proletaryaya ve çeşitli milliyetlerden halkımıza böyle bir saldırı sürdürmektedir. Faşist diktatörlük bir yandan proletarya ve halkı örgütsüzleştirmek için başta proletarya partisi olmak üzere gizli ve açık halk örgütlerine azgınca saldırarak, onları fiziki saldırılarla örgütsüzleştirmeye çalışırken, bu yönlü kesin ve uzun vadeli başarılar elde etme çabasını bütün vahşetiyle sürdürürken, diğer yandan da proletarya ve halkı ideolojik olarak teslim almaya, fiziki darbeleriyle elde ettiği başarıları, ideolojik darbeleriylede pekiştirmeye çalışmaktadır. Faşist diktatörlük, bu köhnemiş devleti yıkma mücadelesi yürüten komünist ve devrimci örgütlerde örgütlenmenin bedelini işkence, yıllarca süren zindan ve hatta can olarak belirleyip, onları darbelerle örgütsüzleştirmeye çalışırken, "pişmanlık yasası", "Kemalist eğitim" gibi saldırı kampanyalarıyla da devrimci hareketi içten çökertmeyi ve onu teslim almayı da ihmal etmemektedir. Faşist diktatörlüğün bugün çok daha yoğunlaştırdığı ideolojik saldırılarını bununlada sınırlandırmayıp her türden burjuva icazetçisi siyasi akımlara piyasayı açarak, legal marksistlere göz kırparak, daha sinsi bir biçimde sürdürmektedir. Türk hakim sınıfları gerek fiziki, gerekse ideolojik saldırılarıyla kesin "zafer" elde edemedikleri, hâlâ geleceğin korkusuyla yaşadıkları için, önümüzdeki dönemde de fiziki saldırılarını içerde, dışarda, şehirde, kırda yani hayatın her alanında daha yoğun olarak sürdürecek daha sinsi, daha tehlikeli idelojik saldırı kampanyaları yürüteceklerdir. Hakim sınıfların bu çok yönlü saldırılarına karşı çok yönlu mücadele ve yeni yeni saldırı kampanyalarına karşı uyanık ve hazırlıklı olmak komünistler, tüm devrimciler için tain edici görevdir.

Bu bizim açımızdan ne demektir? Birincisi, hakim sınıfların ideolojik siyasi saldırılarına karşı uyanıklığı artırmak, bu saldırıları bugüne kadar olduğu gibi bundan sonrada boşa çıkarmak için azimli ve kararlı mücadele demektir. Saflarda ve yığınlar içinde komünizme, devrime, partiye inancı güçlendirmek, bunlar için fedakârlık ruhunu yükseltmek demektir. Burjuvazinin komünizme, devrime, partiye her ideolojik, siyasi saldırısının karşısına komünizmi, devrimi ve partiyi dayatmak, onlar hakkındaki estirilen kuşku ve inançsızlık rüzgarlarını geri çevirmek demektir.

Siyasi ve örgütsel alanda, burjuvazinin saldırılarına karşı partiyi ve orduyu korumak, onların aldığı yaraları sarmak ve hakim sınıflara karşı örgütlü mücadeleyi dayatmak, giderek bu mücadeleyi daha da yaygınlaştırarak hakim sınıfların amaçlarını boşa çıkarmak bugün bu alandaki tayin edici görevdir.

Devrim mücadelesinde proletarya partisi, mutlak vazgeçilmez bir gerekliliktir. M-L ile silahlanmış, M-L ideolojik siyasi örgütsel hat üzerinde yükselen militan, savaşçı bir parti olmadan, yüce komünizm için mücadeleyi zafere ulaştırmak mümkün değildir. Böyle bir parti olmadan işçi sınıfı ve ezilen halk yığınlarına yol göstermek, onları sağlam zeminlerde hedefe ustaca yöneltebilmek imkansızdır.

Partisiz proletarya bir hiçtir. İşçi sınıfı, partisi aracılığıyla kendisi için bir sınıf olmaktan çıkarak tarih sahnesinde kendisiyle birlikte bütün insanlığı kurtuluşa götürebilir. Ancak bu sayede proletarya bağımsız politik bir güç olarak fonksiyonunu oynayabilir.

M-L ile silahlanmış bir parti olmadan iktidar için mücadelede yolu şaşırmadan, cesur ve azimli yürüyebilmek olanaksızdır. Herşeyden evvel böyle bir parti işçi sınıfının öncüsüdür. Proletaryanının en deneyimli, en ileri, en fedakâr, en militan unsurlarının birliğidir. Partinin öncülüğü onun M-L teorisiyle donanması ile mümkündür. Aynı zamanda proletarya partisi, işçi sınıfının örgütlü müfrezesi, en üst örgüt biçimi, savaşta onun kurmay heyeti, iktidarı proletaryanının ele geçirmesinden sonra da iktidarı sürdürebilmeninin aleti, sınıfsız sömürüsüz bir dünyaya gidebilmenin temel silahıdır.

Gerek devrim öncesi ve gerekse de sonrası, sınıf mücadelesini sürdürmede tayinedici temel bir öneme sahip M-L partinin, proletaryanın gözbebeği olduğu açıktır. Partinin önderliğinden yoksun kalan proletarya ve emekçi halk, karanlıkta el yordamıyla yürür. Proletarya partisinin devrim için taşıdığı hayati önemi bilincimize kazmalı, partimizi gözbebeğimiz gibi korumalı, geliştirip güçlendirmeliyiz.

Açıktır ki, bizim M-L bir partimiz var. Bu partinin bayrağı 1920'lerde ilk kez M. Suphi tarafından yükseklere çekildi. Ancak Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının Karadeniz de, Kemalistler tarafından alçakça katledilmelerinin ertesinde, parti önderliği oportünist, revizyonist Şefik Hüsnü ve karargâhı tarafından ele geçirildi. M. Suphi'den sonra 50 yıllık bir dönem boyunca oportünizm ve sosyal şövenizm ülkemizde hakimiyetini korudu. Bu karanlık dönem, M. Suphi'den devralınan miras üzerinden M-L'in kızıl sancağını yeniden göndere çekerek partimiz TKP/ML'i kuran yoldaş İbrahim Kaypakkaya ile birlikte yırtıldı.

Marx-Engels-Lenin-Stalin ve Mao Zedung yoldaşların ölümsüz fikirleriyle donanarak her türden oportünizme, revizyonizme karşı mücadele içinde doğan partimiz, ülkemizde çığır açan tarihi bir önem ifade etmektedir. Temellerini önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın attığı partimizin, mücadele tarihi şanlıdır. Yenilgiler, başarısızlıklar, hata ve eksiklikler bu gerçeği değiştirmez. Biz hatalarımızdan, başarızıslıklarımızdan korkmuyoruz. Çünkü M-L gibi yenilmez, güçlü bir silaha sahibiz. Onunla daha da sıkıca birleştiğimizde halledemiyeceğimiz hiç bir sorun kalmayacaktır.

Kısaca işaret ettiğimiz bu gerçekler, partimizi korumak, geliştirip güçlendirmek için azami bir çaba içinde olmamızın canalıcı önemine parmak basmaktadır. Özellikle içinde geçtiğimiz karmaşık dünya ve ülke koşullarının dayattığı görevler açısından, bu daha da yakıcı bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Çok açık bir şekilde görülmektedir ki; bugün dünya emperyalist sisteminin başlıca çelişkileri derinleşiyor. Emperyalistler arası çelişkilerin yoğunlaşmasının ifadesi olarak emperyalist haydutlar arasındaki çatışma yükselirken ve bu emperyalist savaş hazırlıklarının daha da yoğun olarak artmasına yol açarken diğer, yandan da ezilen halklar ile emperyalizm arasındaki kavga da derinleşmekte, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri daha ileri boyutlara ulaşmaktadır. Krizin yoğunlaşmasının ifadesi

olarak emperyalist-kapitalist ülkelerde de burjuvazi-proletarya çelişmesi kızışmakta, "sükünet" bozulmaktadır.

Keza ülkemizde de çelişmeler çok daha yoğun bir vaziyet göstermektedirler. Hakim sınıfların çıkmazı derinleşirken, devrimci halk muhalefeti adım adım yükselmektedir. 12 Eylül'ü takiben daha da geri seviyelere düşen devrimci durum yerinde saymıyor. Bulunduğu seviyeden ileriye doğru, adım adım da olsa yükselme yönünde seyretmektedir.

Bu durum, ulusal ve uluslararası planda proletaryaya önemli görevler yüklemektedir. Mevcut durumda objektif gelişmelerin gerisinde olan vaziyetini süratle aşmayı yakıcı bir şekilde dayatmaktadır. Aksi halde sadece objektif durumdaki elverişlilik yalnız başına yetmez. Duruma doğru bir temelde bilinçli müdahale zorunludur. Bunun yapılabilinmesi için de M-L'e daha sıkı sarılmak, ulusal ve uluslararası planda olumsuzlukların üzerine daha amansız yürümek, tecrübeleri özetlemek, ileriye fırlayabilmek için azami çabayı her alanda göstermek zorundayız. Bu doğrultudaki çaba da, ezilen yığınların gücünü harekete geçirmek, sorunların üzerine kollektif olarak yürümek önemli bir sorundur. Bunun bilincinde olan partimiz, emperyalizme, feodalizme, komprador kapitalizme karşı mücadelede M-L'e ve emekçi halkımızın coşkun gücüne güvenir ve dayanır. Açtığımız **"Parti ve Orduyu Güçlendir"** kampanyası, kısaca vurguladığımız bu görevlerimizi layıkıyla yerine getirmek için, büyük bir şevkle ileri atılmanın bir parçasıdır.

"HALKIN ORDUSU YOKSA HİÇ BİR ŞEYİ YOKTUR!"

PARTİNİN VE DEVRİMİN GÜVENCESİ TİKKO'YU GÜÇLENDİR!

Bizim gibi ülkelerde, sınıf mücadelelerin tarihi ve özellikle ülkemizde 12 Eylül'den bu yana gelişen sınıf mücadelesinin pratiği çok açık bir gerçeği kanıtlamıştır ki, kırları esas alıp, halk savaşı stratejisine uygun örgütlenme yaratmadan ve özellikle silahlı güçlerin, yani ordunun inşasına önem vermeden gelişmek, ilerlemek ve hatta mevcut kazanımları, mevzileri korumak ve ayakta durmak bile mümkün değildir. Ülkemizde devrimi geliştirmek, ilerletmek ancak ve ancak silahlı güçlerin inşasıyla mümkün olur. Bu yapılmadığı sürece, partinin inşası bile mümkün değildir. Bugün kırsal alanları esas alarak, TİKKO'yu inşa etmek, onu her yönüyle güçlendirmek yürütüğümüz kampanyanın önemli bir amacıdır. O halde, TİKKO saflarında örgütlenmek, ona her türlü yardım ve desteği sağlamak, günümüzde canalıcı bir devrimci görevdir.

EZİLEN YIĞINLARIN GÜCÜNE SONSUZ BİR GÜVEN DUYALIM!

Genel yönleriyle de olsa yukarıda vurguladığımız gibi bugün bizlerden beklenilen görevleri alnımızın akıyla yerine getirebilmek için, M-L'in rehberliğindeki partimizi geliştirip güçlendirmek temel görevlerimizden biridir. Öyleyse **"PARTİYİ GELİŞTİR, GÜÇLENDİR"** şiarıyla başlattığımız kampanyanın önemi açıktır. Peki partimizi geliştirip, güçlendirmede ezilen yığınların rolü nedir? Lenin yoldaşın **"Devrim kitlelerin eseridir"** evrensel gerçeğini dahiyane bir şekilde kavrıyor, önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın: **"Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım. Bu mücadelede kahraman işçi sınıfımıza, fedekâr ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım."** Sözleri bu soruya yeterince cevap vermektedir. Şüphesiz yığınların gücüne güvenmek demek;

Ezilen yığınların bağrında taşıdığı büyük devrimci potansiyelin, bilimsel M-L bir bakış açısıyla görüldüğünde ve bu büyük güç M-L'in yol göstericiliğinde herekete geçirildiğinde, muktedir olunmayacak hiç bir şeyin, aşılamayacak hiç bir engelin olamayacağını kavramak demektir. Bu yaklaşımla güçlüklerin, zorlukların üstesinden gelmek için devrimci yığınlara sonsuz bir güven duymalı, onlara dayanmalıyız. Onların bitmez-tükenmez enerjisini harekete geçirmek için onlara önderlik yapmakla adına layık hareket etmiş olabiliriz. Zaten partinin anlamı da buradan çıkar. Halk yığınlarının bağrında taşıdığı o büyük yaratıcılık ve insiyatif, kendiliğinden istenilen sonuçlara götürmez. Ancak parti aracılığıyla hedefe doğru tarzda yöneltilebilinir.

Buradan çıkarmamız gereken bir sonuç var. Partimiz gücünü M-L'den, kadrolarından, sempatizanlardan ve devrimci yığınlardan alır. Düşmanın tüm saldırılarına, vahşetine karşın ayakta durabilmenin, yok olmamanın sırrı bir yönüyle de buradadır. Çünkü; "M-L yenilmezdir", halkın gücü bitmez tükenmez bir deryadır, o yokedilmedikçe bizim yokedilmemiz mümkün değildir. Halk gibi anaya sahip olunduktan sonra düşen her şehidin ardından kavgaya yenilerinin girmesi engellenemiyecektir. Halkın toprağı bereketlidir. Onun bağrındaki tohumların daha da yoğun ve gür filizlenmesi tarihin durdurulamaz akışıdır. Öyleyse M-L'in rehberliğinde halkın şanlı gücüne güvenerek, onu harekete geçirerek alınan darbeleri, yenilgileri süratle aşmak, daha da ileriye sıçramak zor değildir. **"Parti ve Orduyu Güçlendir"** kampanyası bu çabanın sadece bir parçasıdır. Aynı şekilde bu kampanya ulusal ve ulusalararası planda sınıf mücadelesinin bizden beklediklerini yerine getirme doğrultusunda daha aktif seferber olma çağrısıdır.

"PARTİ VE ORDUYU GÜÇLENDİR" KAMPANYASINA BÜTÜN GÜCÜMÜZLE KATILALIM!

Yürüteceğimiz bu kampanya özellikle 12 Eylül'den sonra parti tarihimizde geleneksel bir hal aldı. Yeterince deney ve tecrübeye sahibiz. Bu çağrı ile birlikte kampanyanın somut olarak örgütlenmesi ve yürütülmesine kafa yorulmalıdır. Kampanyayı görevlerimizin önemli halkalarından biri olarak ele almalıyız. Dikkatleri kampanya dönemince kampanyanın hedefleri üzerinde özel olarak yoğunlaştırmak, kampanyının yürütülmesinde gerekli özel örgütlenmeleri derhal inşa ederek, konulacak somut faaliyet programı temelinde, bu örgütleri işletmek zorundayız. Kampanya sadece maddi olarak ele alınmamalıdır. Bu dönem boyunca partinin önemi, içinde geçtiğimiz koşullarda karşı karşıya bulunulan sorunlar ve bunları aşmada kollektif gücün harekete geçirilmesi, partinin güçlendirilmesinin gerekliliği vb. konusunda kendimizi ve yığınları eğitmeli, harekete geçirmeliyiz.

Her alanın somut koşulları gözönüne alınmak kaydıyla, mümkün olan her yerde kitle toplantıları yapılmalı, mümkün oldukça en geniş kesime ulaşmaya çalışılmalıdır. Kampanyanın devrimci yığınlarla ilişkileri geliştirmeye, onları partimize yaklaştırmaya, partimizin M-L fikirlerini yığınlara maletmeye hizmet eder şekilde ele alınması önemli sorun olarak kavranmalıdır. Yığınların şu veya bu şekilde partimize verdiği desteğin özel bir anlamı vardır. Çünkü emek verilen her şeyin değeri daha iyi kavranır. Emek verilen şeyin korunması, güçlendirilmesinde ezilen yığınlar titiz ve duyarlıdırlar. Bunun için devrimci yığınlardan partimizin güçlendirilmesi için sunulan en küçük destek, bizim için paha biçilmez değerdedir.

Bunun bilincinde olarak, en ücra köşelere dahi uğramaya, oralara sesimizi duyurmaya çalışmalıyız. Yeni yeni ilişkiler yaratma işine azami dikkati göstermeliyiz. Kampanyanın amaçlarını, hedeflerini sempatizanlarımıza, militanlarımıza, ezilen yığınlara kavratmalıyız. Ancak bu temelde aktif bir seferberlik sağlamak mümkün olabilir. Kampanyanın diğer bir yönünü de, maddi yanı oluşturmaktadır. Ki bu yan; idelojik, siyasi destekten soyut değildir.

Geçen kampanyalarda çeyizleriyle genç kızlarımızın, bulgur, pirinç ve aşıyla yoksul köylülerimizin, bilezikleri, yüzükleriyle fedakar kadınlarımızın, aylıklarıyla yurtdışında ve içinde işçilerimizin, cep harçlıklarıyla öğrencilerimizin vb. sunduğu desteklerin bizler açısından derin siyasi, ideolojik anlamı vardır.

EMEKÇİLER, DEVRİMCİ ARKADAŞLAR, YOLDAŞLAR!

Partimizin sesine kulak verin! Hakim sınıfların palavralarına prim vermeyin! Kurtuluş demokratik halk devrimi mücadelesini halk savaşı yoluyla zafere ulaştırmak, durmaksızın sosyalizme ve komünizme doğru azimle yürümektedir. Bu şanlı davayı omuzlama ve bugüne kadarki pratiğiyle verdiği yüzlerce şehide, binlerce militanlarının cezaevlerine düşmesine, karşı-devrimin en azgın saldırılarına maruz kalmasına rağmen, örnek bir mücadele geleneğine sahip olan partimizi güçlendirmek, zorunlu devrimci bir görevdir.

"TKP/ML'i Güçlendir" şiarını büyük maddi bir güç haline getirelim. Bu kampanyada da, bir kez daha proletaryanın, ezilen halk kitlelerinin azmini ve gücünü ortaya koyalım!

Büyük bir atılganlıkla, insiyatif ve yaratıcılıkla ilerleyerek, engel tanımazlığımızı bir kez daha gösterelim!

Kasım 1985

TKP/M-L, MK-SB

KOMÜNİST ÖNDER SÜLEYMAN CİHAN YOLDAŞ'IN ÖLÜMSÜZ ANISI, KIZIL BİR DİRENİŞ ÇAĞRISIDIR!

Faşist diktatörlüğün işkence tezgahlarında katledilişinin 4. yılında, partimiz TKP/ML'nin genel sekreteri, komünist önder Süleyman Cihan yoldaşı ölümsüz anısından öğrenerek, M-L fikirlerini yükselterek anıyoruz.

Bilindiği gibi; Süleyman Cihan yoldaşı katleden komprador patron-ağa devleti, bu alçakca cinayetini örtbas edebilmek için bin bir dolap çevirdi. Onlar sağlarımızdan olduğu gibi ölülerimizden de tir tir titriyorlardı. Çünkü şehitlerimiz; faşist diktatörlüğe, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı isyan çağrısıydılar! Eli kanlı faşist cellatların, zavallıklarının, çürümüşlüklerinin ilanıydılar! Ve şehitlerimiz, şanlı devrim kavgamızın güçlülüğünün yenilmezliğinin ifadesiydiler! Yoldaşlarımızın, devrimci arkadaşlarımızın katledilmeleri, emperyalizmin ve uşakların yeminli halk düşmanı niteliklerinin çok daha berrak bir tarzda ispatıydı.

Diğer bir çok yoldaşımız gibi, Süleyman yoldaşta, askeri faşist diktatörlük tarafından "vur emri" ile aranıyordu. Tüm azgın faşist saldırı operasyonlarına rağmen, bir türlü CİHAN yoldaşı ele geçiremiyen kanemici vampirler çileden çıkıyor, daha da kudurganlaşıyorlardı.

İşkence tezgahlarına çektikleri komünist, devrimci ve demokratlara, en aşağılık uygulamalarla CİHAN'ın yerini göstermelerini istiyorlardı. Faşist cellatlar daha Cihan yoldaşı yakalamadıkları dönemler, onun yakalandığında öldürüleceğini açıktan söylüyor, tehditler savuruyorlardı.

Sağlığında yoldaş Cihan'dan öcü gibi korkan iblisler onu katlettiklerinde de panik, korku, tedirginlik içindeydiler. Onlar partimizin tüm millitanlarından korkuyorlardı. Şüphesiz onlara bu korkuyu salan, uykularını kaçıran partimizin M-L siyasi, ideolojik hattıydı. Daha İbrahim yoldaş döneminde onlar MİT raporlarında bu korkularını şöyle dile getiriyorlardı. *"Türkiye'deki komünist mücadelede şimdiki halde en tehlikeli olan İbrahim Kaypakkaya'nın fikirleridir. Onun yazılarında sunduğu görüşler ve öngördüğü mücadele metodları için hiç çekinmeden ihtilalci komünizmin Türkiye de uygulamsı diyebiliriz."* (TKP/ML Dava Dosyasındaki MİT Raporlarından)

Partimizin kuruluşu ile birlikte paniklerini, tedirginliklerini kendi ağızlarıyla ifade eden hakim sınıfların, Cihan yoldaştan ve partimizin yöneticilerinden, millitanlarından neden korktukları daha açık görüldüğü gibi yoldaşlarımızın neden katledildikleri de anlaşılabilir değil mi? Ve yine katliamlarını neden gizleme ihtiyacı duyduklarıda açıktır. Fakat bir diğer açık olan şeyde şudur ki: hiç bir gerçeğin ilelebet gizlenmesi, karanlıkta bırakılması mümkün değildir. Sahtekarlık, ikiyüzlülük, düzmece planlar yıkılmaya mahkümdur. Nitekim öylede oldu. Zindanlardaki yoldaşlarımızın yoğun olarak içerde ve partimizinde dışardaki çabalarıyla, faşist diktatörlüğün bu katliamıda açığa çıkarıldı.

CİHAN'ımızın katledilmesiyle "kendileri için herşeyin yoluna gireceğini" zanneden faşist devletin sevinci boştu. Gerçekler ortadaydı. Faşist diktatörlük bugüne kadarki azgın vahşeti, katliamıyla devrim selinin akışını durduramamıştı. Bütün saldırılarına rağmen, çeşitli milliyetlerden işçi sınıfımızın öncü örgütü partimiz TKP/ML'i yokedemedikleri gibi onun emekçi halkımız ve dünya proletaryası nezdinde dahada saygın bir yer kazanmasını, gelişip, güçlenmesini engelleyemeyeceklerdi. Şehit her yoldaşımızın ardından yenilerinin kızıl bayrağı omuzlayarak yükseltmelerini önleyememislerdi, önleyemezlerdi de.

Çünkü Cihan gibi tüm yoldaşlarımızın uğruna canbedeli mücadele yürütükleri partimizin M-L görüşleriyle kuşananların, emperyalistlere ve uşaklarına papuç bırakması mümkün değildi. Tüm hakim sınıfların başbelası olan partimiz-Cihan'larımızın ölümsüz anısını kızıl direnme ruhunu daha da aktif yükseltme direktifi olarak kavrayıp haklı kavgamızı mutlaka zaferle taçlandıracaktır. Süleyman yoldaşın kaybı, şüphesiz çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız ve partimiz için büyük bir acı ve yeri kolay doldurulamayacak bir yaradır. Ne varki, yenilgilerin zafer, başarısızlıkların başarı tohumlarıda taşıdığı bir gerçektir. Önemli olan acımızı, kin ve öfkemizi daha da azimli, kararlı mücadeleye dönüştürmek, başarısızlıklar karşısında karamsarlığa, umutsuzluğa yer vermemek, şehitlerimizin yüceltikleri onurlu mirası, onların enginleri fethetme ruhuyla hareket ederek yükseltmektedir.

Süleymen Cihan yoldaş, komünizm için mücadelede direniş sembolüdür. O, partimizin kurucusu önderimiz İbrahim Kaypakkaya, M.Zeki Şerit, Hasan Hakkı Erdoğan ve daha niceleri nezdinde şahlanan Kızıl direnme geleneğini onurla temsil etti. Süleyman yoldaş komünizm davasına olan sarsılmaz bağlılığını, düşmanın "kalelerim" dediği işkence tez-

gahlarında aynı kararlılıkla göstermiş, örnek bir direniş sergileyerek düşmanı canevinden vurmuştur. O, işkence tezgahlarındaki tutumun "Ser ver, sır verme" ilkesi olduğunun tüm gereklerini şerefle yerine getirerek ölümsüzler kervanına katılmıştır.

Süleyman yoldaşın yaşamı bir direniş destanıydı. Tüm parti yaşamı boyunca M-L'e sonsuz güven olağanüstü fedakârlık, zorluklara karşı güçlü mücadele azmi, halka bağlılık, komünist alçakgönüllülük boyuneğmezlik, engin kavrayış, partiye yoldaşlara güven vb. özelliklerle tanınan örnek bir komünistti. O; en zor ve olağanüstü koşullarda yoldaşlara cesaret, umuttu, ilham kaynağıydı. Süleyman zor günlerin adamıydı.

Kolay günlerde havalarından geçilmeyen, hamasi nutuklarla ortalığı tozu-dumana katan ama "zor" günlerde ise yerlerinden yeller essen veya karamsarlığın pençesinde gevşemelerine yılgınlıklarına, davaya inançsızlıklarına bin bir kılıf geçirenlere herkes tanık olmuştur.

Ama Süleyman! Zorluklara meydan okuma cüretkarlığıydı. O komünist kavga adamıydı. Sadece dünyayı yorumlayan değil aynı zamanda bizzat onu değiştirendi. O sınıf mücadelesinin her sahasında örsle-çekiç misali yoğrulmuş, çelikleşmişti. Süleyman demek, proletaryanın kızıl bayrağının daima yüksekte tutulması demekti. Süleyman, "12 Eylül'le birlikte herşeyin bittiğini" zanneden hertürden oportünizmin, teslimiyetin, karamsarlığın, ihanetin, yozlaşmanının panzehiriydi.

Süleyman'ın gücü sahip olduğu komünist çizgiden geliyordu. Onu yenilmez kılan, partimizin M-L çizgisi idi. Bu M-L çizgi ile hayatın her kesitinde etlekemik bütünleşip, korkusuzca öne atılınıldığında altedilmiyecek hiç bir engel kalmayacaktır.

Komünizm ruhuyla hareket edenlerde; zindanlar, işkenceler, darağaçları ve katliamlardan korkuya kapılmaya yer yoktur. Komünizm için tereddütsüzce ölümü gerektiğinde seve seve kucaklamaktan daha yüce bir şey yoktur. Böyle ölüm İbrahim-Süleyman-Zeki Şerit-Orhan Bakır-Hayrettin Bakış ve daha nice yoldaşlarımızın örneklerinde görüldüğü gibi aslında ölümsüzleşmek ve kavgada bu anlamda ebediyen yaşamak demektir.

Bugün gerek ulusal gerekse de uluslararası arenada önemli altüst oluşlar sözkonusu. Dünya emperyalist sisteminin girdabına saplandığı krizin sonucu olarak emperyalistler arası çelişki derinleşmekte, emperyalist savaş tehlikesi ciddi boyutlarda gelişmektedir. Dünyadaki başlıca çelişmeler keskinleşmekte devrim-karşı-devrim çatışmaları daha da yoğunlaşma göstermektedir.

Diğer yandan ülkemizde de çelişkiler çok daha derin bir vaziyet arzetmektedir. Türk devletinin gidişatı çıkmaz yönünde seyrederken, halkın muhalefeti adım adım da olsa yükselme göstermektedir. Kısacası objektif koşullar devrimci gelişme lehinde bir durum arzetmektedir. Bunların yanısıra gerek dünya da gerekse ülkemizde subjektif güçler bugün hâla objektif gelişmelerin gerisinde kalmaktadır. Buna genel olarak ülkemiz devrimci hareketinin özel olarakta partimizin yenilgisi eklendiğinde kendisini dayatan görevlerin büyük bir enerji ve kararlılıkla yerine getirilmesinin çok daha acil bir hal aldığı daha açık görülebilinecektir. Ulusal ve uluslararası planda her renkten oportünist, revizyonistin M-L'e yönelik saldırılarda daha da yoğunlaşma göstermektedir.

Bugün içinde geçtiğimiz dünya ve ülke koşullarında **Süleyman Cihan'ı anmak**; işçi sınıfının bilimsel öğretisi olan M-L'in bayrağını yükseklerde tutmak, onunla kuşanmak ve ona yönelen her renkten saldırıyı püskürtmek için yoğun bir çaba göstermektir. M-L'in evrensel gerçeğinin ülkemiz somut koşullarıyla birleştirilmesini ifade eden partimizin M-L hattını savunmak, Marx-Engels-Lenin-Stalin ve Mao Zedung yoldaşların gösterdikleri yolda yürümektir.

Süleyman Cihan'ı anmak; partimizde dahil Türkiye devrimci hareketin aldığı yenilginin nedenlerini bilimsel, çok yönlü bakış açısıyla ortaya koymaktır. Açık olan bir gerçektirki yenilginin sebebi, partimizin temeli İbrahim Kaypakkaya tarafından atılan M-L asgari ve azami programı değildir. Aksine İK yoldaşın ölümsüz fikirleri bizzat canlı hayat içerisinde ispatlandı.

Şüphesiz bizim yenilgimizin köklerinden de derin siyasi ve ideolojik nedenler vardır. Bilimsel, olgun, seviyeli bir yaklaşımla geleceğe ışık tutması amacıyla geçmişin değerlendirilmesi ve ondan gerekli derslerin çıkarılarak özümlenmesi zorunludur. Bunu yaparken her şeyi onu çevreleyen koşullarla ilişkisi içinde ele almak, hata ve zaafları korkusuzca ortaya koyup, hesabını verirken meseleleri somut durumdan kopuk soyut ve iradeci bir şekilde ele alan yaklaşımlarada düşmemek gereklidir.

Geçmişe yaklaşırken diyalektik ve materyalist olmak zorundayız. Bilginin sığdan-derine doğru ilerlediğini, doğrunun göreceliğini, bir nokta ile yetinmemek gerektiğini kavramalıyız. Düşünce gerçekliğin gerisindedir. Değişen koşullara göre insan duşunceside surekli ilerleyen bir olgudur. Sürekli aynı yerinde çakılıp, kalanlar, ilerlemeyenler tutucudur. Öyleyse bugün geldiğimiz noktada dönüp geçmişe bakarken "lafazanlığa" prim vermeden subjektif olanla-objektif arasındaki bağı gözden kaçırmadan hataları nedenleriyle birlikte ortaya koymak mutlaka gereklidir. Dünyayı başka türlü değiştirmek mümkün değildir. Sorunları, bütünün problemleri olarak görmek ve kollektif olarak kafa yormak, çözüm işine kollektif olarak seferber olmak, gücümüzü yüz katına çıkarmak önemlidir. Bugün içinde geçtiğimiz koşullarda, özeleştiri halkasının canalıcı önemini görmeliyiz. Şüphesiz böyle bir ÖE sınıf mücadelesinin sorunlarını çözmeye hizmet eder şekilde ele alınmalıdır.

Cihan'ı anmak; ÖE görevimizi layıkıyla yerini getirmek, hata ve eksikliklerimizi süratle telaffi etmektir. Yenilgiden paniğe kapılanlar M-L'in devrimci yığınların gücüne güvenmeyenlerdir. İK'nın M-L fikirleri gibi güçlü silahlara sahip olan partimiz açısından gelecek parlaktır. Zafer bizimdir.

Cihan'ı anmak M-L'e sebat etmek ve onun önderliğinde devrimin kitlelerin eseri olacağı gerçeğini derinden kavramak, devrimci yığınların bitmeztükenmez gücüne güvenmektir.

Aynı şekilde "devrimci bir parti olmadan devrimin olamayacağı" gerçeğini bilincimize kazıyarak tüm eksiklik, hatalarına rağmen komünizm için mücadele etmiş olan şanlı partimizi gözbebeğimiz gibi korumak onu her alanda güçlendirmek yükseltmek için azimle ileriye atılmaktır. Partimizin M-L asgari ve azami programını yükseltmek, derinleştirmektir.

EKİM/KASIM AYI ŞEHİTLERİMİZİ ANIYORUZ!

★ **HALİL İBRAHİM KATER:** Ekim 1979'da Siverek'te kaza sonucu yaşamını yitirdi.
★ **DOĞAN ERDEM:** Kasım 1984'te Munzur dağlarında çığ altında kalarak yaşamını yitirdi.
★ **AZİZ GÖZETMEN:** 4 Kasım 1979'da Viranşehir'de DDKD'li sosyal-faşistlerce katledildi.
★ **NUBAR YALIM:** 5 Kasım 1982'de Hollanda'da MİT mensubu canilerce katledildi.
★ **VELİ KARASU/EŞREF ŞAHLAR:** 8 Kasım 1979'da Adana'da sosyal-faşistler tarafından katledildiler.
★ **KEMAL ÖZGÜL:** 10 Kasım 1984'de Paris'te fanatik Fransız ırkçı faşistler tarafından katledildi.
★ **HIDIR UTAN:** 18 Kasım 1983'te Almanya'da geçirdiği trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.
★ **ZÜLFÜKAR URALÇİN:** 19 Kasım 1976'da İstanbul'da MHP'li faşist canilerce katledildi.
★ **RAMAZAN CAN:** 20 Kasım 1978'de Siverek'te DDKD'li sosyal-faşistlerce katledildi.
★ **İSA DEMİRBAŞ:** 23 Kasım 1979'da Samsun/Bafra'da polislerle giriştiği silahlı çatışmada şehit düştü.
★ **MEHMET ZEKİ ŞERİT:** 24 Kasım 1977'de İstanbul'da işkencede katledildi.
★ **ŞENOL ÖZYURT/MUSTAFA SARITAŞ:** 24 Kasım 1979'da Ankara'da katledildiler.
★ **ALİ SARIBAL:** Kasım 1981'de Diyarbakır zindanlarında işkencede katledildi.

★ ÖLÜMSÜZ ANILARI MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAKTIR.

partimizin yiğit ve cesur halk savaşçısı, çilekeş Dersim halkının canı çiğeri

Haydar Aslan Yoldaşın Ölümsüz Anısı Mücadelemizde Yaşıyor!

8 Kasım 1984'de, Tunceli/Nazimiye'de, bir bombalı pankart asma eylemi esnasında, bombanın kazayla patlaması sonucu ağır yaralı haldeyken faşist Türk ordusu mensuplarınca hunharca katledilen **Haydar Arslan** yoldaşı, katledilişinin 1.yıldönümünde, ölümsüz anısı önünde saygıyla eğilerek ve kızıl kanını yerde koymayacağımıza bir kez daha anda içerek anıyoruz!

Bir komünist devrimcide bulunması gereken alçakgönüllülk, fedekarlık, atılganlık, halka, devrime ve partiye sarsılmaz bağlılık, cesaret, azim ve kararlılık gibi örnek erdemleriyle yiğit Dersim halkının gönlünde taht kuran **Haydar Arslan** yoldaş, Dersim'in Mazgirt ilçesinde, orta halli bir Kürt köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. Çocuklu yıllarını köylülüğün zorlu, sıkıntılı ve acılı yaşam savaşı içinde geçiren **Haydar Aslan** yoldaş, orta öğrenim yüzü dahi görmeden, daha genç yaşında gurbet hayatına başladı. Çeşitli iş kollarında çalışarak yaşamını sürdürmeye ve ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalıştı. Süreç içinde partimizin görüşleri ve mücadelesiyle yüzyüze geldi. Partimizin bayrağı altında saf tutarak örgütlü mücadeleye katıldı. Bu mücadelesini, profesyonel bir devrim savaşçısı olarak hayatının sonuna kadar, uzun yıllar boyunca Dersim'de de sürdürdü. Bıkmadan, usanmadan, yorulmadan partiye, halka, devrime hizmet etti. Kitle bağları geliştirdi. Kuryelik etti. Parti üyesi ve TİKKO mıntıka komutanı olarak gerilla birimlerini eğitti, bir çok askeri eylemler gerçekleştirdi, bir çok azılı halk düşmanlarının cezalandırılması eylemlerinde aktif rol oynadı. Bu özellikleriyle, halkın büyük güven ve sevgisini kazandı, halk düşmanlarının yüreğine ise derin korkular saldı.

Haydar Aslan yoldaşın başta gelen erdemleri; gözünü budaktan esirgemez kararlı ve cesur bir savaşçı olması; kibirlilikten, kendini beğenmişlikten, kariyerizmden, geri bilinçli yığınları hor görmek ve onlara tepeden bakmak vs. gibi küçük burjuva hastalık ve pisliklerden arınmış örnek kişiliğiyle, denizdeki balık misali halk içinde kaybolması, halkla bütünleşip kaynaşmasını bilmesidir.

Kürt milletine mensup olmasına rağmen, bugün partimize karşı provakatif bir saldırı kampanyası başlatan PKK türünden Kürt milliyetçisi akımların dalgalandırdığı burjuva milliyetçiliği bayrağı altında değilde, partimizin dalgalandırdığı ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının ortak ve gerçek kurtuluşa ulaştıracak olan proletaryanın sınıf bilinçli bayrağı altında saf tutmasını bilmesi ise, onun, bugün içinde bulunulan şartlarda dikkat çekilmesi gereken bir başka ayırtedici erdemini oluşturmaktadır. Zira onun ölümsüz anısı, sadece emperyalistlere, sosyal-emperyalstlere ve onların ülkemizdeki uşaklarına karşı değil aynı zamanda her türden opotünist, revizyonist, reformist akıma ve başta PKK olmak üzere her türden Kürt millyetçisi akıma karşı mücadelede de güçlü bir silahtır.

O ölümsüz anısıyla, halkımızın kalbinde ve partimizin şanlı halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve komünizm mücadelesinde daima yaşıyacaktır!

Ünlü Halk Ozanı Ruhi Su Öldü

RUHİ SU'NUN KATİLİ FAŞİST TÜRK DEVLETİDİR!

Uzun bir süredir hastalık çeken, tedavi olmak üzere yurt dışına çıkmak için pasaport talebinde bulunan, fakat bu talebi yıllarca savsaklanarak karşılanmayan ve faşist Türk devleti tarafından bilinе biline ölüme terkedilen ünlü halk ozanı Ruhi Su, 21 Eylül 1985 günü, tedavi edilmekte olduğu İstanbul Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde hayata gözlerini yumdu.

Ruhi Su'yu bile bile ölüme terkeden faşist Türk devleti, cenaze töreninde de ona gereken işkenceyi yapmayı ihmal etmedi. Cenaze törenine katılan binlerce kişinin, Ruhi Su'nun naaşını eller üzerinde taşıyıp, hep birden "Ruhi Su'lar ölmez!" gibi sloganları güçlü bıçımde haykırarak, faşist Türk devletinin işlediği bu resmi cinayeti protesto etmesi, faşist Türk devletinin kolluk kuvvetlerini çileden çıkardı. Cenaze töreninin yapıldığı güzergahları çepçevre kuşatan Amerikan patentli "çevik kvvet" görevlisi polis birlikleri, cenaze töreni bitiminde dağılan kitleye saldırarak, "güvenlik güçlerine karşı geldikleri" gerekçesiyle 160 kişiyi gözaltına alıp günlerce ağır işkence ve baskılara maruz bıraktı.

Ruhi Su'nun mezarı başında bir konuşma yapan Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı Aziz Nesin, kendi hiciv üslubuyla, Ruhi Su'ya pasaport vermeyerek bile bile onu ölüme terkeden faşist Türk devleti elebaşılarını tarih önünde lanetledi.

Ruhi Su'nun cenaze törenine katılan ülkemizin sözde "sosyal-demokrat"ları Erdal İnönü ve Aydın Güven Gürkan gibi faşist elebaşları ise, timsah gözyaşları dökerek sözümona Ruhi Su'ya "tedavi amacıyla bile pasaport vermeyenleri" protesto ettiler ve Ruhi Su'dan 'özür' dilediler. Lakin onların yaptığı özünde cenaze töreni simsarlığından başka bir şey değildi.

Amerikan uşağı Menderes hükümetinin Şefik Hüsnü'nün orta burjuva reformist-revizyonist TKP'sine karşı girişilen 1950 tevkifatlarandan nasibini alan Ruhi Su; faşist Türk devleti tarafından daha sonra da bir çok kez takibatlara uğratılmıştır.

Buna karşılık hakim sınıfların B.Avrupa emperyalist devletleri ve RSE uşağı klikleri ise, onu yanlarına çekerek halkı aldatmanın aracı olarak kullanma doğrultusunda yoğun çaba sarfetmişlerdir. Fakat O, orta burjuva demokrat aydın özelliğini korumuş, bu hakim sınıf klikllerinin uşağı olmamıştır. Bu nedenle, özellikle de TKP sosyal faşistlerinin sanatçı simsarlığına rağmen, Ruhi Su'nun kültürel mirası, halkımızın anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist kültürünün bir parçası sayılmalı ve maskeli-maskesiz her türden karşı-devrimci saldırıya karşı kararlılıkla savunulmalıdır.

HASAN ATAÇ Yoldaş Faşist Operasyon Birlikleri Tarafından İstanbul'da Alçakça Katledildi!

Tescilli katil faşist komprador patron-ağa devleti, cinayetlerini aralıksız biçimde sürdürüyor. Onun seri cinayetlerine eklediği en son halkalardan birisi de, partimizin yiğit ve kararlı militanı **Hasan Ataç** yoldaş oldu.

Hasan Ataç yoldaş, faşist Türk devletinin siyasi polis timleri (cinayet ve katliam mangaları) tarafından Temmuz ayı başlarında İstanbul'da partimize karşı girişilen yeni bir operasyon esnasında pusuya düşürüldü. Gitmekte olduğu bir randevu yerinde, önceden hazırlanan tuzağı farkeden **Hasan Ataç** yoldaş, bu durum üzerine hızla randevu yerinden uzaklaşmaya çalışırken, faşist caniler tarafından kurşunlanarak hunharca katledildi.

Hasan Ataç yoldaş, partimizin yiğit ve militan bir sempatizanı olarak, 12 Eylül öncesinde Türkiye'de uzun süre devrimci faaliyet yürüttü. Daha sonra kısa bir süre yurtdışına çıktı. Burada da partimiz saflarında devrimci mücadeleye faal biçimde katıldı. 1982 yılında askeri eğitim amacıyla Orta-Doğu'ya gönderilen **Hasan** yoldaş, burada kısa süreli bir eğitim gördükten sonra, 1983 yılında bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye dönerek, Türkiye Kürdistanı'nda devrimci mücadelesini daha da kararlı biçimde sürdürdü.

İki yıla yakın bir süre bu alanda faaliyet yürüten **Hasan Ataç** yoldaş, 1985 ortalarından itibaren İstanbul'da faaliyet yürütmeye başladı. Katledildiği güne kadar hiç bir zorluk ve engelden yılmayarak mücadelesini sürdüren **Hasan Ataç** yoldaş, faaliyet yürüttüğü her alanda emekçi halkımızın derin güven, sempati ve sevgisini kazandı. Emekçi halkımızı partimizin bayrağı altında toparlamaya çalıştı. O çalıştığı her alanda da partimizin kızıl bayrağını daima gururla dalgalandırdı. Onlarca üye, savaşçı, sempatizan ve taraftarımızın kanlarıyla kızıllaşan bu bayrağa, en küçük bir leke sürmedi. Dahası kaf dağından da yüce ölümüyle bu bayrağı daha da kızıllaştırdı. Faşist caniler **Hasan Ataç** yoldaşı katlettiler, ama onun ölümsüz anısını mücadelemizde yaşatmamızı asla engelleyemeyeceklerdir. Partimiz **Hasan Ataç** yoldaşın katlinin hesabını da mutlaka faşist komprador patron-ağa devletinden soracaktır.

—HASAN ATAÇ YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

Faşist Türk Devleti İşkence Tezgahlarındaki Cinayetlerine Bir Yenisini Daha Ekledi!

Emperyalizmin uşağı faşist Türk devleti, parti taraftarımız **Cevher Yaşar** bacıyı işkencede katlederek, hunharca cinayetlerine bir yenisini daha ekledi.

Genel olarak Türkiye'de,özel olarak da Türkiye Kürdistanı ve onun bir parçasını oluşturan Dersim'de; baskı, zulüm,işkence,operasyon, katliamlar aralıksız biçimde devam etmektedir. Faaliyet alanımızın bir parçası olan Mazgirt'te de, devrimci mücadelenin gün geçtikçe adım adım daha da yükselme başlamasıyla birlikte; faşist Türk devleti yeni yeni karakollar açarak, yeni yeni güçler yığarak devrimci mücadeleyi engellemeye ve halkın devrimci mücadeleye katılımını önlemeye çalışmaktadır. Tüm çabalarına rağmen bunda başarılı olamayan faşist Türk devleti, halk arasındaki niteliksiz unsurları satın alarak, ajan-ihbarcı şebekesinin örgütlenmesine günden güne daha da ağırlık vermektedir. Bu ajan ve ihbarcı şebekesinin bir unsuru da Pulan köyü muhtarıdır. Bu adi unsur bundan bir süre önce köylerine gelen bazı Kürt milliyetçilerine kapısını açmadığı gibi,uyarılmasına rağmen ilk fırsatta hemen karakolun yolunu tutarak, evine ve köyüne gelen devrimcileri ihbar etmiştir. Bu ihbarından bir süre sonra Kürt milliyetçileri tarafından cezalandırılmıştır. Bu adi unsurun ölümünü bahane eden faşist Türk devleti,daha önce Germisi Yatılı Bölge Okulu'na yerleştirmiş olduğu askeri taburu; yine buraya yakın Kurçik'teki karakol güçlerini ve Mazgirt'teki diğer askeri güçleri harekete geçirerek, çevrede geniş bir operasyona girişti. İlk etapta Pulan, Haraba, Beroç, Kuşkana ve Velyan'dan bir çok köylüyü gözaltına aldı. Faşist güçler yine Velyan'da ve Arma'da günlerce pusu kurdular. Göz altına alınan köylülere Germisi'de işkence yaptılar ve bu köylüler hala göz altında olup işkence görmektedirler.

Operasyonlar sırasında gözaltına alınıp da işkence tezgahlarından geçirilenlerden birisi de, Pulan köyünden partimiz taraftarı **Cevher Yaşar** yoldaştı. Faşist Türk devletinin azılı cellatları

Devamı, Sf. 39'da

YUNANİSTAN

Bulunduğu her alanda, yürütülen sınıf mücdelesine proleter enternasyonalist bir bilinçli katılan partimiz TKP/ML; Yunanistan özgülünde de, aynı anlayış ve perspektifle hareket ederek; gerek Yunanistan devrimi açısından gereksede (esas olarak) Türkiye devrimi açısından üzerine yüklenen görevleri layıkıyla omuzlamaya çalışmakta ve bu doğrultuda ileriye doğru önemli adımlar atmaktadır. Bu mücadelenin sadece bir kaç örneğini partimizin kitle yayın organı olan IKK aracılığıyla geniş kesime duyurmayı ve onları bu mücadele konusunda bilgilendirmeyi görev biliyoruz.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'İN ATİNA BÜROSUNUN İŞGALİ!

Bir yoldaşımızın 9.9.85 tarihinde Suriye'den hava yollarıyla Yunanistan'a gelmesi ve Yunanistan'na politik iltica talebinde bulunması; Yunanistan polisinin ise bunu cıddıye almayarak geldiği gibi tekme tokat elleri kelepçeli vaziyette hemen geri gönderilmesi ile gündeme gelen bu eylemin yankıları bugün hala devam ediyor.

Yoldaşımızın bütün uğraşlarımıza rağmen apar-topar geri gönderilmesi kabul edilir cinseten değildi. Çünkü Yunanistan, Birleşmiş Milletlerdeki imzasında özellikle Türkiye'li mült·cilerin hangi ülkeden gelirse gelisin ilticasının onaylanacağını kabul etmişti. Polis ise, bu haksız ve gerici tavrını haklı çıkaramak için yoldaşın iltica talebinde bulunmadığını iddia ediyordu. Kimileri yoldaşın geri gönderildiğini kimileri ise hava alanında tutulduğunu söyleyerek bizi oyalamaya çalışıyorlardı. Biz, yoldaş hakkında bütün uğraşlarımıza rağmen net bir bilgi almayınca, yoldaşın hala geri gönderilmediğinden yola çıkarak ve onun burada kalmasını sağlamak için daha etkili yollara baş vurmanın gerektiğine inanarak, belirli sayıda arkadaşlarla bir gün sonra BM Atina bürosunu işgal ettik.

BM'den taleplerimizi: a) arkadaşımızın akibeti hakkında sağlıklı bir bilgi vermek, b) iltica talebinin Yunanistan tarafından kabul edilmesi şeklinde bildirerek, bu taleplerimizin olumlu yönde kabul edilmesine dek binanın işgali altında tutulacağını bildirdik. BM temsilcisi, bu taleplerimizle ilgileneceğini belirterek bizi kısa yoldan başından savmaya çalıştıysada biz, bütün binayı kapatarak denetim alatına aldık. BM temsilcileri işin kendilerinin sandığı kadar kolay olmadığının farkına varmış olacaklarki, derhal gerekli yerlerele ilişkiye geçerek yoldaş hakkında bilgi almaya başladı. Bu sırada başta TV olmak üzere çok sayıda gazeteci olay yerine gelirkin kalabalık bir polis grubuda kapıya çoktan dayanmış bir vaziyetteydi. Polis çok "yumaşak" ve "babacan" tavırlarla bizim binayı terk etmeyeceğimizi istiyorlarsa kendilerinin gelip çıkarmalarını söyledik. Bunun üzerine polis binayı tüm sararak zorla girmeye çalıştı. Ancak arkadaşlar binanın tümünü kontrol altına aldığı için bir türlü girmeyi başaramadı. Bu sırada BM temsilcileri arkadaşımızın bir gün önce geldiğini ve aynı gün geri gönderildiğini haberini verdi. Biz bizzat hava alanı komutanlığıyla telefon görüşmesi yaparak bilginin doğru olup olmadığını kesinleştirmeye çalıştık. Verilen bilginin doğruluğuna kanaat getirerek orada bir kez daha onların bu gerici tavırlarını protesto ettik. Fazla yapacak bir şey yoktu. Arkadaşımızın geri getirilmesine kadar eylemimizin devam edeceğini belirterek eylemimize son vermek istediğimizi ancak polise teslim olmayacağımızı ve polisin olay yarinden uzaklaşması gerektiğini belirttik. Polis ise buna asla müsade etmeyeceğini bizim kendilerine teslim olmamızı istediler. Bu sırada büyük bir polis arabasını tam önüne çekerek bizi arabaya doldurmak istediler. Biz durumu yeniden değerlendirerek polisin olay yerinden uzaklaşmaması halinde işgale devam edeceğimizi bildirdik. Polis ile aramızda tam 2.5 saat kadar bir tartışma sürdü. Polis en sonunda bizim kararlı tutumumuz karşısında geri adım atmak zorunda kaldı. Ve bütün güçlerini geri çekti. Biz polisin geri çekilmesiyle kol kola girerek ve sloganlar haykırarak dışarı çıktık. Hep birlikte attığımız sloganlar bir çok insan tarafından aynı şekilde tekrarlandı.

Hiç bir arkadaşımızın yakalanmadığı bu eylemimiz de yoldaş hakkındaki taleplerimizi duyurma, bu doğrultuda kamuoyu yaratma açısından oldukça olumlu bir eylem oldu. Başta TV olmak üzere BBC ve Türk basını da dahil bütün burjuva basını partimizin bu eylemine geniş yer ayırdılar. Ve partimiz TKP/ML bu olumlu eylemiyle Yunanistan emekçilerin bir kez daha haklı sempati ve desteğini kazandı.

AÇLIK GREVİ

Suriye'den gelen ve Yunanistan polisi tarafından gerisin geriye yeniden gönderilen yoldaşı, geri getirtebilmek ve ilticasının kabul edilmesini sağlayabilmek için partimiz, oluşan olumlu yöndeki kamuoyunuda dikkate alarak çok kısa bir hazırlıklada olsa bir açlık grevini başlatmayı uygun görerek derhal harekete geçti. Zamanın çok kısa oluşundan dolayı diğer örgütlerle birlikte bir EB oluşturmanın zemini olmadığından bu eylemi tek başına örgutledi. Diğer bazı örgütlere açlık grevi eylemimizi desteklemeleri çağırısı yapıldı. Bu çağırımıza ilk etapta DK daha sonrada DS uyarak, açlık grevine onlarda katıldı. HK oportünistleri ise, bu eylemde bir takım bahaneler göstererek aslında "yenim dar" misali ne katıldılar nede destekliediler.

Açlık grevi eylemimiz toplam 24 kişinin ve bir çok gazetecinin katıldığı bir basın toplantısıyla 19.9.85 günü resmen başlatıldı. Partimiz bu eylem için toplam 32.000 bildiri çıkararak geniş oranda dağıtmaya başladı. Bildirinin yanısıra sergi ve imza kampanyası başlatıldı. Açlık grevi boyunca YKP-ML den yoldaşlar geniş oranda Yunanca olarak sözlü propaganda yürütüler. Yüzlerce ilerici, devrimci demokrat insanlar bu eylemimize omuz verdi çeşitli yollardan destekledi.

Açlık grevinin bu pratik faaliyetlerinin yanısıra bürokratik yollar zorlanmaya çalışıldı. Tek tek ilerici avukatlardan, Barolar Birliği yönetim kuruluna kadar, bir çok merciyi harekete geçirilmesini, eylemimize destek vermesini sağlamaya çalıştık. Dışişleri Bakanlığı Türkiye Bürosunu enternayonal ilişkiler bürosunu taleplerimiz doğrultusunda harekete geçirmeye çalıştık. Bu alanlarda sözkonusu yoldaşın durumu hakkında önemli bir kamuoyu yarattık.

Açlık grevini toplam olarak 11 gün sürdürerek çeşitli iç ve dış nedenlerden dolayı daha başka eylem biçimlerine geçmek ve yoldaşın getirilişine dek de, bu eylem biçimlerini devam ettirmek üzere durdurduk. Ama mücadelemiz devam ediyor, edecek.

—YAŞASİN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ

Yunanistan IKK Muhabiri

Tescilli Faşist Evren...

Baştarafı Sf. 21'de

Türk devletini ciddi biçimde urkütmektedir. Sivil görünümlü faşist cuntanın esas amacı, yüksek öğrenim gençliğinin yeni devrimci-demokratik kabarışını, her ne pahasına olursa olsun engellemek, yüksek öğrenim gençliğinin en küçük bir kıpırdanışına dahi meydan vermemektir. Elbette ki buna asla gücü yetmez ve yetmiyecektir de.

Diğer yandan yüksek öğrenim gençliği içinde son dönemlerde fanatik ırkçıların ve özellikle de fanatik dincilerin gençliğin radikal taleplerini sömürerek yeniden toparlanmaya başlaması da cunta kliğini ve onun YÖK "cuntası"nı ciddi biçimde rahatsız eden bir diğer önemli husustur. Bütün bu etmenler Kemalist-İnönücü merkezi kliğin 1 no'lu elebaşısı faşist cellat Evren'i bilinen çıkışı yapmaya zorlamıştır.

Elbette ki, hakim sınıf klikleri ve hakim sınıf klikleri ile orta burjuva feodal fanatik dincilik arasındaki rekabet ve dalaşmanın, hayatın çeşitli alanlarında olduğu gibi bizzat yüksek öğrenim gençliği içine yansıması da kaçınılmazdır. Nitekim bu, bugüne kadar hep böyle olmuştur. bundan sonra da böyle olmaya devam edecektir. Ta ki, en ileri ci ve en devrimci ideoloji olan işçi sınıfının bilimsel ideolojisinin, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını, işçi sınıfı ve partisi önderliği altında toparlayıp, onları bu düzeni yerle bir edecek bir başarı derecesine ulaştırana dek.

Yüksek öğrenim gençliğinin halk kapsamına dahil ezici çoğunluğunun menfaati, bu düzende ve bu düzenin savunuculuğunu yapan şu ya da bu hakim sınıf kliklerinin ve orta burjuva feodal kanadın 'din düzeni' kurma gericiliğinin kuyruğuna takılmakta değil; tüm hakim sınıf kliklerini olduğu gibi, orta burjuva feodal kanat fanatik dinciliğini de yerle bir edecek olan partimiz önderiğindeki milli demokratik halk devrimindedir. Bu şanlı ve tarihi mücadelede çeşitli milliyetlerden halkımıza olduğu gibi, onun kopmaz bir parçasını oluşturan yüksek öğrenim gençliğimize de yol gösterecek olan en ileri ci ve en devrimci ideoloji, işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü olan marksist-leninist ideolojidir.

Zafer mutlaka marksist-leninist ideolojinin olacaktır!

Cevher Yaşar...

Baştarafı Sf. 37'de

sadık bir uşaklarını kaybetmenin acizliği içinde **Cevher** yoldaşı hunharca katlettiler. Bu adi cinayetlerini "pencereden atlayıp intihar etti" açıklamasında bulunarak gizlemeye çalıştılar.Otopsi yapan doktorlar: "intihar etmiştir" raporu vererek bu cinayetin gizlenmesinde suç ortağı oldular.

Cevher Yaşar yoldaşın gözaltına alınıp katledilmesi,tesadüfi bir olay değildir. Cevher yoldaş lise öğrencisi olduğu dönemde (78-79) partimizle ilişki kurdu. Öğrenci gençliğin devrimci mücadelesine aktif biçimde katıldı. Gerek öğrenci gençlik mücadelesinde, gerekse partimizin ve diğer devrimci-demokratik teşkilatların Tunceli ve yakın illerdeki devrimci-demokratik mücadelisinde aktif olarak yer aldı. Partimizin kızıl bayrağı altında, yarı-profesyonel bir faaliyet yürüten Cevher yoldaş, militan bir yapıya sahipti. Bu militan kişiliğinden dolayı, faşist Türk devleti, onu,1980'de gözaltına alarak, baskı ve işkenceye maruz bırakmıştı.Fakat O,örnek bir tavır sergiliyerek,işkenceci canilere hiç bir bilgi vermemiş, sonuçta serbest bırakılmıştı. Bu ağır işkence ve baskılara rağmen O,bir adım dahi gerilemiyerek, örgütlü mücadelesini sürdürmüştü.Fakat 1981'den sonra,gerek devrimci durumun gerilemesi,gerek ailesinin ve gerici çevresinin baskısı ve gerekse o dönemdeki parti teşkilatımızın olumsuz ilişkilerinin de etkisiyle, gerilemiş ve partimizle olan örgütsel ilişkisi kopmuştu.Bu nedenle,geçmişteki yiğit ve militan devrimci mücadelesiyle,düşmanın dikkatini önemli ölçüde üstüne çekmiş olan Cevher yoldaşın, hemen ilk fırsatta yeniden gözaltına alınıp ağır işkencelere uğratılması ve faşizmin işkence tezgahlarında hunharca katledildilmesi, bundan dolayı tesadüfü bir olay değildir. Bu işkence tazgahlarındaki katliamların ne ilkidir, ne de bu faşist devlet var olduğu müdetçe, sonuncusu olacaktır.

Peru'da Halk Savaşı...

Baştarafı Sf. 40'da

madığını yazmak zorunda kaldı. PKP'nin çizgisini ve mücadelesini tanıyan bilen her sağduyu sahibi insan PKP'nin yalnızca ABD ve Batılı emperyalistlere değil aynı zamanda Rus Sosyal Emperyalistlerine Küba'daki uşaklarına Çin'in karşı-devrimci yönetimine karşı da tutarlı tavır aldığını mücadeleleriyle de bunu kanıtladığını bilmektedir.

Peru hakim sınıflarının bu yalanlarına pek rağbet etmeyen burjuva basını, aynı derecede tehlikeli bir yalanı yaymaya çalışmaktadır. O da, PKP'nin "yalnız olduğu". Mesihi İnka milliyetçisi "terörist" bir gurupçuk olduğunu, bundan dolayı da pek "ciddiye" alınamıyacağının propagandasını yapmaktadır. Burjuva basını bu yalanı ile, PKP'nin dünyanın her köşesinde her geçen gün daha da artan proletarya ve halklar nezdindeki prestijini gözlerden gizlemeye, dünyanın dört bir yanında komünist devrimcilerin bu mücadeleye kendi mücadeleleri olarak sahip çıkıp ona her türlü maddi ve manevi destek sağlama çabalarını, en önemlisi de kendi ülkelerinde aynı çizgi ve aynı amaçla daha güçlü mücadelelere girişme çabalarını gizlemeye çalışmaktadırlar. Devrimci Enternasyonalist Hareketin bu hareket saflarında birleşen parti ve örgütlerin son iki yıldır bu doğrultudaki mücadeleleri ve en önemlisi de DEH'in dünya çapında başlattığı **"Peru'daki Halk Savaşını Destekleme Kampanyası"** burjuva basının bu tür iddialarının ne kadar temelsiz olduğunu göstermektedir.

Devrimci Enternasyonalist Hareketin bir parçası olan partimiz TKP/M-L bu yönlü çaba ve faaliyetlerini DEH'in kampanyasına paralel olarak daha da yoğunlaştırarak tüm gücüyle işçileri, emekçileri, tüm ezilenleri, Peru Komünist Partisi önderliğindeki halk savaşını destekleme faaliyetlerine aktif olarak katmak, onların bu mücadeleye omuz vermeleri ve mücadeleden öğrenmeleri için yoğun çaba sarfetmektedir.

Bu gerçekler de gösteriyor ki, PKP ve onun önderliğinde şanlı halk savaşı yolunda yürüyen Peru halkı yalnız değildir. Onların arkasında, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin, gericilerin, bilimum canavarların, kanemicilerin olmadığı bir gerçektir. Onların arkasında, onlara destek veren tüm dünyanın yüzmilyonlarca emekçisi, ezileni, henüz genç ve zayıf olmalarına rağmen, geleceğin güçlü M-L partileri vardır.

Siyasi Büro'muzun da vurguladığı gibi:

"Belirli görüş ayrılıklarına rağmen, aynı çizgi, yani doğru bir M-L çizgi temelinde, aynı hedefler için mücadele eden Türkiye işçi sınıfının öncü müfrezesi partimiz TKP/M-L, PKP önderliğinde yürütülen halk savaşını desteklemeyi, bu mücadeleye kendi mücadelesi olarak sahip çıkıp propagandasını yapmayı ve ona maddi-manevi her türlü yardımda bulunmayı proleter enternasyonalist bir görev olarak kabul etmektedir. Bu nedenle, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, bu proleter enternasyonalist görevlerini layıkıyla yerine getirmeye çalışacaktır.

"DEH'in bir üyesi olarak, DEH'in dünya çapında başlattığı **"Peru'daki Halk Savaşını Destekleme Kampanyası"**nı bütün gücümüzle destekliyor, onun bir parçası olarak tüm gücümüzle bu faaliyeti yaygınlaştırmayı proleter enternasyonalist bir görev olarak kavrıyoruz.

"Partimiz TKP/M-L, her milliyetten işçileri, emekçileri, tüm ilericileri Peru'daki halk savaşından öğrenmeye ve bütün güçleriyle bu mücadeleyi aktif biçimde desteklemeye çağırır."

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

PKP ÖNDERLİĞİNDE YÜKSELEN HALK SAVAŞINI DESTEKLE

"Bir yabancı hiçbir kişisel çıkarın etkisi altında kalmaksızın Çin halkının kurtuluş davasını kendi davası gibi benimsemiştir, onu esindiren ruh nedir? Bu ruh enternasyonalizmdir, komünizmdir..." (Mao Zedung)

Peru Komünist Partisi önderliğinde, Peru'da başlatılan silahlı mücadele 5. yılını doldurdu. 5 yıl önce PKP tarafından Ant dağlarının doruklarında tutuşturulan kıvılcım, bugün alev alev bütün Peru bozkırını tutuşturmakta, ışıltıları dünyanın dört bir yanına yayılmaktadır.

Uzun süre keskin iç mücadelelerden geçerek 1980 yılında silahlı mücadele başlatıldığında PKP'nin ne ordusu, nede iktidar organları vardı. Ama silahlı mücadelenin ateşi içinde, çok kısa zamanda özellikle de yoksul köylülerin yoğun katılımıyla askeri güçleri, başlangıçtaki güçlerini kat kat artan bir şekilde büyüdü. Ve mücadelenin gereksinim ve ihtiyaçları da göz önüne alınarak, 1983'ün birinci yarısında binlerce silahlı kadın ve erkekten oluşan Halk Gerilla Ordusu kuruldu. Başlangıçta Ayacucho eyaletinin kırlarında yoğunlaşan silahlı faaliyet, bugün Peru'nun 24 bölgesinden 15'de sürdürülmektedir.

Bugün Peru'da iki siyasi iktidar kıyasıya bir mücadele yürütmektedir. Birisi, Peru hakim sınıflarının, yani komprador ların, toprak ağalarının, komprador büyük bürokrat burjuvazinin emperyalizme bağımlı gerici, karşı-devrimci, Peru halkı üzerinde vahşi terör ve baskı uygulayan kohnemiş iktidarı. Diğeri ise PKP önderliğindeki silahlı mücadelenin ateşi içinde adım adım oluşan, silahlı mücadele içerisinde kurulan ve bu yeni devletin nüveleri olan yüzlerce halk komitelerinin birleştirilmesinde oluşan Halkın Yeni Demokratik Cumhuriyetini Örgütleme Komitesi'dir.

Kırlarda toprak devrimi temelinde yoksul köylülere dayanarak yükselen mücadele, merkezi otoriteyi ve onun kırsal alanlardaki dayanakları olan toprak ağalarına, ordu ve polis birliklerine, mesnada adı verilen yarı-askeri çetelere darbeler vurarak ilerlemektedir.

Peru kırında geliştirilen ve her geçen gün daha da genişliyerek ilerleyen halk savaşının alevleri, Peru şehirlerini, özellikle 5 milyon nüfuslu Lima'nın yoksul gecekondu mahallelerini de sarmakta, buralarda PKP Partizanları güçlü gerilla eylemleriyle faşist Peru devleti sarsılmaktadır. Özellikle son yıllarda buralarda da yoğunlaşan eylemlerle emperyalist tekelci kuruluşlar, polis ve devlet görevlileri hedef alınmakta, yoğun silahlı propagandayla kitleler seferber edilmektedir.

Faşist Peru Devleti Derin Ekonomik Ve Siyasi Kriz İçinde Debelenmektedir.

Emperyalizme göbekten bağımlı faşist Peru devleti bugün tarihinde sık sık yaşadığı derin ekonomik ve siyasi krizlerinden birini daha yaşamaktadır. Açlık ve sefaletin kol gezdiği Peru'da, çalışabilir nüfusun yarısına yakını işsiz durumdadır. Emperyalist mali kuruluşlara ve devletlere 13 milyar dolar borcu bulunan Peru'nun, işbaşına gelen hükümetleri değil bu borçları ödemek, faizlerini bile ödeyememektedir, bundan dolayı da dış borç gelen faizlerle birlikte çığ gibi büyümektedir. 1983 yılında % 130 iken, 1984 yılında % 200'e tırmanan enflasyon hızı, ücretlilerin alım gücünü düşürmektedir. Ücretlilerin alım güçleri 1975 ile 1985 arasında % 100'den, % 55'e ve ücretlilerin milli gelir içindeki payları 1975'de % 47,6 iken, 1982'de % 41,8'e düşmüştür. Asgari ücretin 50 dolar olduğu Peru'da, emperyalizme bağımlı, yarı-sömürge, yarı-feodal yapıdan kaynaklanan büyük uçurumlar arzeden her alanda bir dengesizlik sözkonusudur.

Peru hakim sınıfları ve onların devleti, derin bir ekonomik kriz içinde debelenirken, aynı zamanda aynı oranda hatta daha da derin bir siyasi kriz ile karşı karşıyadır. Hakim sınıfların çeşitli kesimleri son yıllarda her ne kadar PKP önderliğinde yükselen halk savaşını bastırma, etkisiz kılma için birleşmişlerse de, okların sivri ucunu PKP'ye yöneltmişlerse de kendi aralarındaki çelişkiler de varlığını derinleşerek sürdürmektedir. Gerek Peru hakim sınıflarının çeşitli emperyalist sosyal-emperyalist ve gerici güçlere bağımlı olması gerekse, aynı emperyalistlere bağımlı uşak kliklerin kendi aralarındaki çelişkiler onları devrim karşısında zayıflatmaktadır. Geniş halk kitlelerinin açlık, sefalet ve baskılara karşı hoşnutsuzluğu ve mücadelesi bu kan emiciler güruhunu halkı kandırmak için yüzlerine çeşitli maskeler takmaya zorlamaktadır.

Hakim sınıfların siyasi temsilcisi olan, Belaunde hükümeti 1980'den bu yana gittikçe derinleşen krize çare bulamadığı gibi çare olarak gördüğü PKP önderliğindeki mücadeleyi bastırma girişiminde de tüm vahşetine estirdiği teröre, 5000'e yakın köylünün ortadan kayıp edilmesine, yani öldürülüp, toplu halde mezarlara gömülmesine rağmen başarılı olamamıştır. Son yapılan 14 Nisan 1985 genel seçimlerinde hükümet partileri AP ve PPC oyların % 30'nun altında oy alarak, hükümeti Alan Garcia'nın "sosyal demokrat" APRA'sına kaptırmıştır. Yeni oluşan Alan Garcia hükümeti de aynı Belaunde hükümeti gibi çareyi PKP önderliğinde halk savaşını bastırmakta aramaktadır. Bu azılı demogogun başını çektiği yeni hükümet bir yandan, kırsal alanlardaki anti-gerilla birliklerini (Sinchis) güçlendirirken, diğer yandan da bunların yürüttükleri kitle katliamlarını mahkum eder pozisyonlarına girmektedir. Hatta hükümet oluşundan sonra yeni çıkan bir kitle mezarlığını gerekçe göstererek, Genel Kurmay Başkanını görevden alması, bunun ne denli sinsi ve tehlikeli olduğunu göstermektedir. Çünkü gerçekte, Genel Kurmay Başkanı ile önemli çelişkileri vardı ve Genel Kurmay Başkanı oyların % 51'ni almadığı gerekçesiyle Alan Garcia hükümetini meşru görmemekteydi. Fakat yaşanan gerçek şudur ki Belaunde hükümeti gibi, Alan Garcia hükümeti de bütün demogojilerine, manevralarına baskı ve terörüne rağmen, PKP önderliğinde yükselen halk savaşı mücadelesini durduramayacaktır.

DEH'in dünya çapında başlattığı kampanya PKP'nin ve onun önderliğinde şanlı halk savaşı yolunda yürüyen Peru halkının yalnız olmadığının ispatıdır.

Peru hakim sınıfları uzun süre PKP'ye ve onun önderliğindeki halk savaşına kara çalıp, onun ulusal ve uluslararası alanda hızla güçlenen prestijini sarsmak için bin bir türlü yalan uydurdular. PKP siyasi hattının bir gereği olan proletarya ve halka güvenme, onun eşsiz gücüne dayanma, kendi mücadelesinin, tüm dünyadaki ezilenlerin mücadelesinin bir parçası olarak görme ve bu doğrultuda sağlam ve kararlı olarak yürümesine rağmen, Peru hakim sınıfları, PKP'nin Küba'dan, Çin'den, Sovyetler Birliği'nden, kokain mafyasından yardım ve destek aldıkları yalanlarını, hiç bir ispata dayanmadan sürekli olarak tekrarladılar. Bu tür malzemeye gittikçe daha çok ihtiyaç duyan Batılı emperyalistler bile bu kadar çürük iddialara pek rağbet göstermediler. Burjuva basını da bu tür iddiaların kanıtlan-

Devamı Sf. 39'da